

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΤΕΤΣΗ

Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις

ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ.

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ

ἐν τῷ διαγωνισμῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων κατὰ τὸν
νόμον „ΒΤΓ“ ἐπὶ πέντε σχολικὰ ἔτη 1904—1908.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΡΑΦΤΑΝΗ-ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Ψηφιοποιήθηκε από το Ίνστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΕΔΑΓΩΓΙΚΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΕΚΔΟΣΗ

ΙΩΑΝΝΟΥ Α. ΤΕΤΣΗ

Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς ἐν Ἀθήναις

ΝΕΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΤΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ

ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ

ἐν τῷ διαγωνισμῷ τῶν διδακτικῶν βιβλίων κατὰ τὸν
νόμον , 1^η ἐπὶ πέντε σχολικὰ ἔτη 1904—1908.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΡΑΦΤΑΝΗ-ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

1904

Περὶ προφορᾶς τῶν φωνηέντων.

Τὸ α προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν α· ὡς papa.

Μένει ὁμοῦς ἄφωνον ἐν ταῖς λέξεσι aoriste, Août, Sàon, taon, toast.

Τὸ ε ἐστὶ

α') ἄτονον, ὁπότε ὀνομάζεται καὶ ἐστὶν ἄφωνον (muet), δηλαδὴ θεωρεῖται σχεδὸν ὡς μὴ ὑπάρχον· οἷον la lune, venir (πρόφερε lun, vnir).

β') ὀξύτονον ἢ κλειστόν (fermé), προφερόμενον δι' ἡμικλείστου στόματος, οἷον l'éte.

γ') βαρύτονον ἢ ἀνοικτὸν (ouvert)· οἷον la mère.

καὶ δ') περισπώμενον (circonflexe)· οἷον la tête· προφέρονται δ' ἀμφοτέρω, τό τε βαρύτονον καὶ περισπώμενον, διὰ λίαν ἡνεωγμένου τοῦ στόματος.

Ἐξαιρέσεις. Τὸ ε ἄτονον οὐκ ἔστιν ἄφωνον, ἀλλὰ προφέρεται ὡς ἐ κλειστόν·

1ον ὅταν εὐρίσκηται πρὸ δύο συμφώνων ἢ πρὸ τοῦ x, ὡς respirer, aspect, exalté.

Ὅταν ὁμοῦς τὰ σύμφωνα ταῦτα συμβῇ νὰ ᾧσιν ἄφωνον πρὸ ἀμεταβόλου· ὡς secret, ἢ ch· ὡς rechute, ἢ δύο s καὶ ἡ λέξις νὰ ἄρχηται ἀπὸ re· ὡς ressort, τότε τὸ ε μένει πάλιν ἄφωνον.

2ον Ἐν ταῖς μονοσυλλάβοις λέξεσιν, ἢ ἐν τέλει τῶν πολυσυλλάβων μετὰ ληκτικοῦ συμφώνου, πλὴν τοῦ s, οἷον bec, ver, berger, paraissez.

3ον Ἐν τοῖς μονοσυλλάβοις les, des, mes, tes, ses, ces.

Τὸ ε ἄτονον πρὸ τοῦ m ἢ n προφέρεται ὡς a· ὡς empire, enfant.

Ἐξαιρεῖται καὶ προφέρεται ὡς ἐ·

α') ὅταν ἀκολουθῶσι δύο n μετὰ e ἀρώνου· ὡς ils prennent, que je vienne, ennemi.

Ἐὰν ὁμοῦς τὸ μετὰ τὸ δεύτερον η ἀκολουθοῦν ε μὴ ἢ ἄφω-
νον, ὡς ἐν τῷ solennel, ἢ ἀκολουθῇ οὐχί ε, ἀλλ' ἄλλο τι φω-
νῆεν· ὡς hennir, ennoblir, τότε τὸ ε πάλιν προφέρεται ὡς α.

β') ἐν ταῖς καταλήξεσιν ien ἢ yen καὶ éen· ὡς rien, bien,
moyen, européen.

γ') εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ἢ λατινικῆς ἀπαραλλάκτως
εἰλημμένους λέξεις· ὡς idem, décemvir, pentagone, examen·

δ') εἷς τινὰ κύρια ὀνόματα· εἶον Mentor, Memnon, Em-
manuel.

Τὸ ι προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν ι· ὡς midí, πρὸ δὲ τοῦ m
ἢ n προφέρεται ὡς é· εἶον instant, impossible.

Ὅταν ὁμοῦς μετὰ τὸ m ἢ n ἀκολουθῇ φωνῆεν, εἶον image,
inactif, ἢ δύο m ἢ δύο n, ὡς immoler, innocence, τότε
τὸ ι φυλάττει τὴν κανονικὴν αὐτοῦ προφορὰν.

Τὸ ι ἔπεται ἐνίοτε ταῖς διφθόγγαις eu, oe καὶ ou καὶ μέ-
νον ἄφωνον χρησιμεύει μόνον εἰς τὸ ποιεῖν ὑγράν τὴν προφο-
ρὰν τοῦ μετ' αὐτὸ ἐνός ἢ δύο l, ὡς œil, veuillez, brouillard.

Τὸ ο προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν ο, μένει δὲ ἄφωνον ἐν
ταῖς λέξεσι faon, paon καὶ Laon.

Τοῦ u, μὴ ἔχοντος ἀντίστοιχον γράμμα ἐν τῇ ἐλληνικῇ, ἢ
προφορὰ μόνον διὰ ζώσης διδάσκεται· ὡς une, duel.

Πρὸ τοῦ m ἢ n προφέρεται ὡς ἡ δίφθογγος eu· εἶον em-
prunter, humble.

Εἰς δὲ τὰς λατινικὰς λέξεις αἱ ὁποῖαι ἐν τῇ εἰς τὴν γαλλι-
κὴν μεταβάσει διεφύλαξαν τὴν λατινικὴν κατάληξιν um, τὸ u
προφέρεται ὡς ο· π.χ. pensum, album, ὡς καὶ ἐν τῇ rumb
(próferre ronbe).

Τὸ u εὐρίσκεται ἐνίοτε μὲν μετὰ τὸ g, πάντοτε δέ, πλὴν
τῶν λέξεων cinq καὶ coq, μετὰ τὸ q· ἐν ἀμφοτέραις ταῖς περι-
στάσεσιν ἐστὶν ἄφωνον, χρησιμεύει δὲ μόνον εἰς τὸ τραχύνειν
τὴν προφορὰν τοῦ g· εἶον guide, longue, qualité.

Υπάρχουσιν ὁμῶς καὶ ὀλίγαι τινὲς λέξεις, ἐν αἷς τὸ α μετὰ τὸ g ἢ q προφέρεται ὅτε μὲν ὡς ου, ὡς lingual, Aguado, Guadeloupe, aquarelle, équateur, équation, quadrupède καὶ ἄλλαι, ὅτε δὲ ὡς u ὡς arguer, linguiste équestre καὶ ἄλλαι τινές.

Ὅταν δὲ μετὰ τὸ gu ὑπάρχῃ ð, φέρον τὸ διαιρετικὸν σημεῖον, τότε τὸ μὲν u ἔχει τὴν κανονικὴν αὐτοῦ προφορὰν, τὸ δὲ ð μένει ἄφωνον· ὡς aigüe, ciguë.

Τὸ γ προφέρεται ὡς τὸ ἐλληνικὸν ι· οἷον Byron, ἀντικαθίστησι δὲ τὸ υ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις· ὡς lyrique, système.

Πρὸ τοῦ m καὶ n, ὅταν συλλαβίζεται μετ' αὐτῶν, ὡς syntaxe, sym-pathie, sympathie, προφέρεται ὡς é ὅταν ὁμῶς δὲν συλλαβίζεται μετ' αὐτῶν, ὡς sy-mé-trie, sy nony-me, symétrie, synonyme, προφέρεται ὡς ι.

Ὅταν δ' εὐρίσκηται μεταξὺ δύο φωνηέντων, ὡς payer, ἀναλύεται εἰς δύο i, pai-ier, ὧν τὸ μὲν πρῶτον ἀποτελεῖ διφθογγον μετὰ τοῦ προηγουμένου φωνήεντος, τὸ δὲ δεύτερον, συλλαβιζόμενον μετὰ τοῦ ἐπομένου, ἀποτελεῖ τὴν συλλαβὴν ier=γε (πεγέ).

Ὅταν ὁμῶς πρὸ αὐτοῦ μὲν ὑπάρχῃ φωνήεν, μετ' αὐτὸ δὲ σύμφωνον, ὡς pays, τότε τὸ δεύτερον i ἀποτελεῖ συλλαβὴν ἢ μόνον, ὡς pai-i-sant paysant, ἢ μετὰ τοῦ ἐπομένου συμφώνου· ὡς pai-is pays.

Ἐνίοτε ὁμῶς τὸ γ μεταξὺ δύο φωνηέντων εὐρισκόμενον προφέρεται ὡς ἐν μόνον i, συλλαβιζόμενον μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος, ὡς ἐν ταῖς λέξεσιν ayeux (=χγε), Bayonne, fayence καὶ ἄλλαι, αἱ ἰδὲ ἐν τῷ ἀναγνωσματορίῳ.

Ὡς ἐν i προφέρεται ἐπίσης ἐν τῷ τέλει κυρίων τινῶν ὀνομάτων, ὡς Courtenay (=Κουρτνε), Mouy, Volnay, Remy καὶ ἄλλων.

Περὶ διφθόγγων καὶ τριφθόγγων.

Διφθόγγους μὲν ὀνομάζομεν τὰς ἐκ δύο φωνηέντων συγκειμένας, ὡς ου· τριφθόγγους δὲ τὰς ἐκ τριῶν, ἕνα ἀποτελούντων φθόγγον, ὡς eau.

Καὶ δίφθογγοι μὲν εἰσιν αἱ αἰ, αὐ, εἰ, εὐ, œ, οἰ, ου· τρίφθογγοι δὲ αἱ eau καὶ œu.

Περὶ προφορᾶς τῶν διφθόγγων.

Ἡ αἰ προφέρεται ὡς ἡ ἑλληνικὴ αἰ· οἶον *baisser*.

Ἐν τῇ λέξει ὁμῶς *faisant* (ἐνεργητ. μετοχή τοῦ ῥήματος *faire*) καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐκ ταύτης παραγομένοις προσώποις ἢ χρόνοις· ὡς *nous faisons*, καὶ εἰς ὅλον τὸν παρατατικὸν τοῦ ῥήματος *faire, je faisais* κτλ. προφέρεται ὡς ε ἄφωνον· τὴν αὐτὴν προφορὰν διατηρεῖ καὶ εἰς τὰ ἐκ τοῦ *faisant* σύνθετα καὶ παράγωγα *bienfaisance, malfaisant, satisfaisant, faiseur*.

Ἡ αὐ προφέρεται ὡς ω· οἶον *faute*.

Ἡ εἰ προφέρεται ὡς αἰ· οἶον *peine*.

Τῆς εὐ ἡ προφορὰ διδάσκεται μόνον διὰ ζώσης φωνῆς· οἶον *jeu, déjeuner*.

Ἡ δίφθογγος αὕτη ἀπαντᾷ ἐν τισι χρόνοις τοῦ ῥήματος *avoir* καὶ προφέρεται κατ' ἐξάρεσιν ὡς τὸ ἀπλοῦν *u*, ὡς *j'eu, j'ai eu* κτλ. τὴν αὐτὴν προφορὰν ἔχει καὶ ἐν τῇ λέξει *gageure* (ἴδε ἀναγν. σελ. 10).

Τῆς œ γίνεται χρῆσις μόνον πρὸς ἀντικατάστασιν τῆς οἰ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις καὶ προφέρεται ὡς ἐ· ὡς *Oedipe, oecuménique, Οἰδίπους, οἰκουμενικός*.

Ἡ οἰ προφέρεται ὡς οα· ὡς *roi, voir*.

Ἡ δίφθογγος αὕτη προφέρεται μόνον ὡς ο ἐν τοῖς *oignon, poignard, poignée*.

Ἐκ τῶν περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ γ εἰρημένων εὐκόλως ἐξάγεται ὅτι ἡ δίφθογγος οἱ σχηματίζεται καὶ ἐκ τοῦ γ εὐρισκόμενου μεταξύ δύο φωνηέντων· ὡς employer, moyen.

Ἡ ου προφέρεται ὡς ἡ ἐλληνικὴ δίφθογγος ου· ὡς joujou.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν τριφθόγγων.

Ἡ eau προφέρεται ὡς ω· εἶον marteau.

Ἡ oeu προφέρεται ὡς ἡ eu· ὡς boeuf.

Γενικὴ παρατήρησις ἐπὶ τινων διφθόγγων. Ἡ ai, ὅταν ἀκολουθῇ ἐν ἡ δύο l, προφέρεται ὡς a, τοῦ i χρησιμεύοντος εἰς τὸ ὑγραίνειν τὴν προφορὰν τοῦ l, ὡς travail, travailler· τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ εἰς τὴν δίφθογγον ei, ἥτις ὁμῶς δὲν ἀλλάσσει προφορὰν, ὡς soleil· αἱ δὲ δίφθογγοι oe, ei καὶ ου πκρενθέτουσι μεταξύ αὐτῶν καὶ τοῦ l τὸ ἄφωνον τοῦτο i πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν· ὡς oeil, oeillade, deuil, fouiller.

Περὶ τῆς προφορᾶς τῶν συμφώνων.

Τὸ b ὑπάρχει καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἀπαράλλάκτως προφερόμενον· διότι, ὅταν λέγωμεν ἄμπελος, δὲν προφερόμεν ἄμ-πελος, ἀλλὰ ἄμ-βελος· ὥστε δὲν ἔχομεν ἢ νὰ ἀφαιρέσωμεν τὸ μ, ἢ νὰ ἔχωμεν τὸ γαλλικὸν b· ὡς Bébé.

Ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται εἰ μὴ μόνον ὅταν προηγῇται αὐτοῦ φωνῆν· ἀπαντᾷ δὲ μόνον ἐν ξέναις λέξεσιν· εἶον club, Achab, Job.

Ἐν τῇ λέξει rumb (πρόφερε ron-be) προφέρεται.

Τὸ c προφέρεται ὡς κ μὲν πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, πρὸ πάντων τῶν συμφώνων καὶ ἐν τέλει λέξεως· ὡς cape, costume, cuire, crème, actif, bec, duc· ὡς σ δὲ πρὸ τῶν λοιπῶν φωνηέντων e, i, γ· εἶον cédille, civil, cypres, καὶ ὅταν ἔχη

τὴν ὑπογεγραμμένην (cédille), καίπερ εὐρίσκόμενον πρὸ τοῦ a, o, u· ὡς façade, garçon, aperçu.

Τὰ δὲ δύο c ἢ προφέρονται ὡς ἐν k· ὡς accourir, ὅταν καὶ τὸ δεύτερον c ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του προφέρηται ὡς k, ἢ ὡς ξ, οἷον accent, ὅταν τὸ δεύτερον c ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του προφέρηται ὡς σ.

Τὸ τελικὸν c, ὅταν προηγῇται αὐτοῦ n, δὲν προφέρεται· ὡς blanc, flanc, tronc· ἐπίσης καὶ ἐν ταῖς λέξεσι caoutchouc, clerc, escroc, estomac, marc, porc, tabac κτλ.

Τῆς λέξεως donc τὸ c προφέρεται μόνον ἐν ἀρχῇ τῆς προτάσεως· ὡς il est votre père, donc vous devez le respecter ; καὶ ἐπομένης λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ φωνήεντος· ὡς je suis donc un témoin. Ἐν τῇ λέξει second καὶ ταῖς ἐκ ταύτης παραγομέναις seconder, secondaire κτλ. τὸ c προφέρεται ὡς γκ.

Τὸ γράμμα τοῦτο εὔρηται συχνάκις ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ h καὶ τότε, συμπροφερόμενον μετ' αὐτοῦ, ἀποτελεῖ τὴν προφορὰν δασέος τινὸς σ· ὡς chat, cheval, ὅταν εὐρίσκῃται πρὸ φωνήεντος· προφέρεται δὲ ὡς k πρὸ συμφώνου· ὡς Christ, chrôme, fuchsia.

Εἰς δὲ τὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς εἰλημμένας λέξεις ὅτε μὲν προφέρεται ὡς σ δασύ, ὡς archidiacre, archevêque, patriarche, Achille κτλ. ὅτε δὲ ὡς k· ὡς chaos, archange, écho, archonte κτλ.

Ἐν τῇ λέξει almanach, ἥτις ἐστὶν ἀραβικὴ, δὲν προφέρεται.

Ὅ,τι ἐλέγομεν περὶ τοῦ h, τὸ αὐτὸ λέγομεν ἤδη περὶ τοῦ d· ὅτι δηλαδὴ καὶ τὸ γράμμα τοῦτο ὑπάρχει ἐν τῇ ἐλληνικῇ· διότι δὲν προφέρομεν Ἄν-τώνιος, ἄν-τιχύ, ἀλλὰ ἄν-dώνιος, ἄν d·κρύ· ὥστε ἐὰν παραλείψωμεν τὸ ν, ἔχομεν τὸ γαλλικὸν d· ὡς Didon. Σημειωτέον ὅμως ὅτι προκειμένου περὶ τῆς προφορᾶς τοῦ d πολλὴ ἀπαιτεῖται προσοχή, ὅπως μὴ παρελκνύμε-

νοι ἐκ τῆς γλώσσης ἡμῶν, ἐν ᾗ τὸ τ προηγουμένου ν προφέρομεν ὡς d, πρᾶττωμεν τὸ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ γαλλικῇ καὶ προφέρωμεν an-dique ἀντὶ an-tique, Constan-di-nople ἀντὶ Constan-ti-nople· διότι οἱ Γάλλοι προφέρουσι κεχωρισμένως ἕκαστον τῶν γραμμάτων n καὶ t, ἥτοι προφέρουσι cen tre καὶ οὐχὶ cen-dre, διότι τὸ μὲν centre σημαίνει κέντρον, τὸ δὲ cendre τέφρα.

Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐν τῇ προφορᾷ τοῦ p προηγουμένου m καὶ ἐν τῇ τοῦ c πρὸ τῶν ὑγρῶν l καὶ r, ὅταν προηγηται αὐτοῦ n· ἥτοι τὸ p μετὰ τὸ m δὲν λαμβάνει τὴν προφορὰν τοῦ b, ὡς ἐν τῇ ἐλληνικῇ τὸ π μετὰ τὸ μ, ἀλλὰ προφέρεται κεχωρισμένως ὡς π· τουτέστιν οἱ Γάλλοι προφέρουσι com-pas (πρόφερε con-pas) καὶ ὄχι com-bas, διότι τὸ μὲν compas σημαίνει διαβήτη, τὸ δὲ combat μάχη.

Ἐπίσης ἐν τῇ λέξει oncle τὸ n μετὰ τοῦ c δὲν μετατρέπεται εἰς τὴν προφορὰν τοῦ γκ, ὡς ἐν τῇ ἐλληνικῇ, ἐν τῇ ὁποίᾳ τὴν λέξιν ancōra προφέρομεν ἄγκυρα, ἀλλ' ἕκαστον τῶν γραμμάτων n καὶ c προφέρεται διηρημένως on-cle καὶ οὐχὶ on gle, διότι τὸ μὲν oncle σημαίνει θεῖος, τὸ δὲ ongle ὄνυξ.

Ἐν τέλει λέξεως προφέρεται μόνον ἐν τῇ λέξει sud καὶ εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα Alfred, David, Cid, Joad κτλ.

Τὸ f προφέρεται ὡς φ· οἷον fatal, bref.

Ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται μόνον εἰς τὰ cerf, chef-d'oeuvre, clef.

Τῶν δὲ λέξεων boeuf, nerf, oeuf τὸ f ἐν μὲν τῷ ἐνικῷ προφέρεται, ἐν δὲ τῷ πληθυντικῷ boeufs, neufs, oeufs δὲν προφέρεται.

Τὸ f τῆς λέξεως neuf ἐν τέλει μὲν περιόδου προφέρεται ὡς f, οἷον nous sommes neuf, ὅταν δ' ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ προφέρεται ὡς β· οἷον neuf amis, neuf hommes· ὅταν δ' ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ

συμφώνου, ἐστὶν ἄφωνον· ὡς neuf garçons, πλὴν τῶν φράσεων le neuf du trèfle καὶ le neuf du mois, ἐν αἷς προφέρεται, καίτοι ἡ ἐπομένῃ ἄρχεται ἀπὸ συμφώνου.

Τὸ g πρὸ μὲν τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ πρὸ πάντων τῶν συμφώνων πλὴν τοῦ η προφέρεται ὡς γκ, εἶον garnir, goûter, aigu, graver, πρὸ δὲ τῶν λοιπῶν φωνηέντων e, i, y ὡς ζ τραχύ· εἶον gêner, gibet, Égypte.

Ἐν τέλει λέξεώς ἐστὶν ἄφωνον· προφέρεται δὲ μόνον ἐν τοῖς grog, jong, zigzag καὶ εἰς τινὰ ξενικὰ κύρια ὀνόματα Agag, Dœg κτλ.

Ἐν μέσῳ δὲ λέξεώς ἐστὶν ἄφωνον ἐν τοῖς doigt, doigter, sangsue, signet καὶ εἰς τὸ vingt καὶ τὰ ἐκ τούτου παράγωγα vingtaine, vingtième· ἔτι δὲ εἰς τὰς ἐκ τοῦ long συνθέτους λέξεις longtemps, longjumeau καὶ ἐν τῇ λέξει bourgmestre.

Τὸ g μετὰ τοῦ η ἀποτελεῖ τὴν συλλαβὴν νη ἢ νη· ὡς agneau, mignon· ἄλλ' εἰς τὰς ἐκ τῆς ἐλληνικῆς ἢ λατινικῆς εἰλημμένας λέξεις καὶ εἰς πλείστας ἀπὸ γη ἀρχομένας προφέρεται ὡς γκ· εἶον agnus, agnat, diagnose, ignicole, stagnant, gnome, gnostiques, καὶ ἄλλας, ἃς ἰδὲ ἐν οἰκείῳ τόπῳ τοῦ ἀναγνωσματορίου μου.

Περὶ τοῦ gu ἰδὲ ἐν τοῖς περὶ προφορᾶς τοῦ u.

Τὸ h ἐστὶ ψιλὸν (muet), καὶ δασύ (aspiré)· ἐν ἀμφοτέροις ταῖς περιστάσεσι δὲν προφέρεται· θεωροῦνται μόνον αἱ ἀπὸ h δασέος ἀρχόμεναι λέξεις ὡς ἀρχίζουσαι ἀπὸ συμφώνου· διὰ τοῦτο οὔτε ἐκθλιψις πρὸ αὐτῶν γίνεται οὔτε ἑνώσις τοῦ ληκτικοῦ συμφώνου μετὰ τοῦ φωνηέντος τοῦ μετὰ τὸ δασύ h ὑπάρχοντος· εἶον le héros, les héros.

Πότε τὸ h ἐστὶ ψιλὸν καὶ πότε δασύ σημειοῦται ἐν τοῖς λεξικοῖς· κανόνες πρὸς τοῦτο δὲν ὑπάρχουσι.

Τὸ j προφέρεται ὡς ζ τραχύ, ἥτοι ὡς τὸ g πρὸ τοῦ e, i, y· εἶον jamais, jouet.

Τὸ k προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν κ· γράφονται δὲ δι' αὐ-
τοῦ αἱ ἐκ ξένων γλωσσῶν εἰλημμέναι λέξεις· ὡς Kant, Ke-
pler, kilogramme, kyste, kiosque.

Τὸ l προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν λ· οἶον laver, blâmer,
cheval.

Ἐν τέλει λέξεω; προφέρεται· μένει δὲ ἄφωνον εἰς τὰς λέ-
ξεις baril, chenil, courtil, gentil, fusil καὶ εἰς τὸ fils (πρό-
φερε φισ).

Ἐν ἡ δύο l ἐν συλλαβῇ εὐρισκομένη ἐν μέσῳ ἢ ἐν τέλει
λέξεω; μετὰ προηγουμένου i προφέρονται ὑγρῶς ὡς λια ἢ για,
λιε ἢ γε· οἶον travailla, travailler, soleil, abeille. (Τὴν
γενικὴν παρατ. ἐπὶ τινων διφθόγγων σελίς 8).

Ὅταν ὁμως τὰ δύο l προηγουμένου i εὐρίσκωνται ἐν ἀρχῇ
τῆς λέξεω;, τότε ἔχουσι τὴν κανονικὴν προφορὰν τοῦ l· ὡς il-
légal, illégitime.

Τὴν κανονικὴν προφορὰν τοῦ l φυλάττουσι τὰ δύο l καὶ ἐν
τοῖς ville, tranquille, village, mille, distiller, vaciller,
καὶ εἰς ἄλλας τινάς, ὡς καὶ εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα· οἶον
Achille, Debille καὶ ἄλλα.

Τὸ ἐν l ἐν τέλει λέξεω; προηγουμένου i δὲν προφέρεται ὑγρῶς,
ὅταν προηγῇται τοῦ i σύμφωνον· ὡς civil, exil, fil, mil, Nil κτλ.

Τὸ m προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν μ· ὡς mère, amour·
μένει δὲ ἄφωνον μόνον εἰς τὰς λέξεις automne, damner καὶ
condamner, καὶ τὰ τούτων σύνθετα καὶ παράγωγα, damna-
tion, condamner κτλ.

Ἐν τέλει λέξεω; καὶ πρὸ συμφώνου προφέρεται ὡς n ἔν-
ρινον· ὡς faim, empire· (ἴδὲ σελίς 16 περὶ ἑρρίνων συμφώνων).

Τὸ n προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ν· ὡς national· μόνον ἐν
τῇ λέξει monsieur ἐστὶν ἄφωνον καὶ εἰς τὸ γ' πληθυντικὸν
πρόσωπον τῶν ῥημάτων, ὡς ils mangent, ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ
τὰ τρία τελικὰ γράμματα ent εἰσι πάντοτε ἄφωνα.

Ἐν τέλει λέξεως καὶ πρὸ συμφώνου προφέρεται ἐρρίνω, ὡς bien, enfin.

Περὶ τοῦ η μετὰ τὸ g ἰδὲ περὶ προφορᾶς τοῦ g (σελ. 11).

Τὸ ρ προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν π, οἷον para.

Πρὸ τοῦ t, ἀποτελοῦν μετ' αὐτοῦ συλλαβήν, ἐστὶν ἄφω-
νον εἰς πολλὰς λέξεις, ὡς baptême, compte, dompter, scul-
pter καὶ τὰ ἐκ τούτων πιράγωγα· ἔτι δὲ ἐν τῷ sept καὶ τοῖς
τούτου παραγομένοις, πλὴν τῶν Septembre, septentrion, se-
ptentrional, septennat.

Ἄφωνόν ἐστι πρὸς τούτοις καὶ ἐν τῷ temps καὶ τοῖς ἐκ
τούτου συνθετοῖς printemps, longtemps· ἐν τῷ corps, ἐν
τῷ ῥήματι je romps, tu romps καὶ ἄλλοις.

Ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται· ἐξαιροῦνται ὀλίγα τινά,
ὡς τὰ Alep, cap, group, jaïap καὶ ἄλλα τινά· μετὰ δὲ τοῦ
τελικοῦ s προφερόμενον ἀποτελεῖ τὸ ψ· ὡς laps, creps, Cé-
crops κτλ.

Τὸ ρ προηγούμενον τοῦ h καὶ συμπροφερόμενον μετ' αὐτοῦ
ἀποτελεῖ τὸ ἑλληνικὸν φ, οἷον phrase, καὶ προφέρεται πάντοτε
ἐν ἀρχῇ, μέσῳ καὶ τέλει λέξεως· χρησιμεύει δὲ μόνον ὅπως
ἀντικαταστήσῃ τὸ φ εἰς τὰς ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἰσα-
χθείσας λέξεις, οἷον philosophie, prophète, φιλοσοφία, προ-
φήτης.

Τὸ q ἀκολουθεῖται πάντοτε ὑπὸ τοῦ φωνήεντος u, (ἰδὲ περὶ
προφορᾶς τοῦ u σελὶς 5) καὶ προφέρεται ὡς κ· οἷον qui, qua-
lité.

Ἐν τέλει λέξεως εὐρίσκεται μόνον εἰς τὸ cinq καὶ coq καὶ
εἰς τὰ κύρια ὀνόματα Vicq καὶ Ourcq, καὶ τῆς μὲν λέξεως
cinq τὸ q ἐστὶν ἄφωνον πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος, ὡς cinq
plumes, cinq huttes· ὅταν ὁμως ἔχη τὸ ἄρθρον, προφέρεται
καὶ πρὸ συμφώνου· ὡς le cinq Septembre, le cinq de car-
reau· ἐπίσης καὶ ὅταν εὐρίσκηται ἐν τέλει τῆς περιόδου, ὡς

nous étions cinq· τοῦ δὲ coq· τὸ q δὲν προφέρεται μόνον εἰς τὸ coq d'Inde· τῶν δὲ Vicq καὶ Ourcq προφέρεται πάντοτε.

Τὸ r προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν ρ· ὡς rapide, ouvrir.

Ἐν τέλει λέξεως προφέρεται· ἐξαιρεῖται ἡ ἀπαρέμφτος τῆς α' συζυγίας καὶ τὰ πλεῖστα τῶν πολυσυλλαβῶν ἐπιθέτων καὶ οὐσιαστικῶν εἰς er· οἷον aimer, léger, portier.

Ἐν τούτοις τὸ r προφέρεται εἰς τὰς ἀκολουθοῦς λέξεις, καὶ περ ληγούσας εἰς er, fier, hiver, amer, cuiller καὶ ἄλλα τινὰ καὶ εἰς τινὰ ξενικὰ κύρια ὀνόματα Jupiter, Esther κτλ.

Τῆς λέξεως monsieur (πρόφερε mocieu ἢ mecieu) τὸ r δὲν προφέρεται.

Τὸ s προφέρεται ὡς τὸ ἑλληνικὸν σ, ὡς salon, καὶ ὡς ζ μεταξὺ δύο φωνηέντων, ὡς rose, poser.

Προφέρεται δὲ ὡς σ, καίπερ μεταξὺ δύο φωνηέντων εὐρισκόμενον, ὅταν λέξις ἀρχομένη ἀπὸ s συντεθῇ μετὰ τῶν προθέσεων anti, para, pré, entre, contre· ὡς antisocial, parasol, entresol, contresigner, préséance· εἰς ταῦτα ὑπάγονται καὶ τὰ monosyllabe, polysyllabe, vraisemblable καὶ ἄλλα.

Τοῦναντίον δὲ προφέρεται ὡς ζ, καίπερ μὴ εὐρισκόμενον μεταξὺ δύο φωνηέντων, εἰς τὰ ἐκ τῆς λατινικῆς προθέσεως trans σύνθετα· ὡς transaction, transalpin καὶ εἰς τὰ Alsace, Alsacien.

Ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται· ἐξαιροῦνται τὰ λήγοντα εἰς ès κύρια ὀνόματα ὡς Cérès, Hermès καὶ πλεῖστα ἄλλα ξενικὰ κύρια ὀνόματα, ὡς Agésilas, Atlas, Mars καὶ ἄλλα· ἔτι δὲ καὶ αἱ λέξεις aloès, as, ananas, bis, fils, vis, sens, πλὴν τῆς φράσεως sens commun, καὶ τὸ tous ὅταν ᾗ ἐν τέλει τῆς φράσεως.

Τὸ t προφέρεται ὡς τ· οἷον table.

Προφέρεται δὲ καὶ ὡς σ

α') εἰς τὰ λήγοντα εἰς tiaire, tial, tiel, tient, tience

tieux, tion· ὡς tertiaire, partial, essentiel, ambitieux, patient, patience, ambitieux, portion.

β') τὰ εἰς tie ὑπάρχοντος πρὸ τοῦ t φωνήεντος· εἶον démocratie, prophétie, Béotie, minutie, diplomatie.

γ') εἰς τὰ ἐθνικὰ ἢ κύρια ὀνόματα τὰ λήγοντα εἰς tien· ὡς Vénitien, Béotien, Domitien.

Όταν ὁμως τῶν ἀνωτέρω καγαληξέων tiaire, tial, tient, tie, tion, προηγῆται s ἢ x, τότε προφέρεται ὡς τ· εἶον vestiaire, bestial, abstient, sacristie, bastion, mixtion.

δ') εἰς τὰ balbutier, initier, satiété, ineptie, inertie, Miltiade, Spartiate.

Έν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται· ἀκούεται δὲ μόνον εἰς τὰ brut, contact, déficit, dot, net καὶ ἄλλα τινά.

Τῶν λέξεων sept καὶ huit τὸ t εἶναι ἄφωνον μόνον πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος· π. χ. sept jours, huit hêtres.

Έη λέξις Christ προφέρεται Κριστ, μένει ὁμως τὸ st ἄφωνον ἐν τῇ Jésus-Christ.

Εἰς τὰς λέξεις circonspect, suspect καὶ district τὸ t μόνον ἐστὶν ἄφωνον, εἰς δὲ τὰς aspect, respect, instinct, succinct, καὶ τὸ c καὶ τὸ t.

Τῆς λέξεως but τὸ t προφέρεται μόνον πρὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ καὶ ἐν τέλει τῆς περιόδου.

Τὸ v προφέρεται πάντοτε ὡς τὸ ἐλληνικὸν β, εἶον vapeur, vivre, ἐν τέλει δὲ γαλλικῆς λέξεως δὲν ἀπαντᾷ τὸ γράμμα τοῦτο.

Τὸ x προφέρεται ὡς ξ, π. χ. Ajax, maxime.

Έν ἀρχῇ δὲ λέξεως καὶ εἰς τὰς ἀπὸ τῆς προθέσεως ex ἀρχομένας, ὅταν μετὰ τὸ x ὑπάρχη φωνῆεν ἢ h ψιλόν, προφέρεται ὡς γκζ· π.χ. Xénophon, Xavier, exalter, exhale· οὐχὶ ὁμως καὶ ἐπομένου συμφώνου, διότι τότε προφέρεται ὡς ξ· εἶον exposer, externe.

Προφέρεται δὲ καὶ ὡς σ ἐν τοῖς Bruxelles, Auxerre. Xerxès (Γκζερσές), soixante καὶ ταῖς ἐκ τούτου παραγομένοις· ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς dix καὶ six, ὅταν εὐρίσκηται ἐν τέλει τῆς φράσεως· ὡς ils sont six.

Προφέρεται δὲ καὶ ὡς ζ ἐν τοῖς deuxième, sixaine, dixième, dix-huit, dix-neuf, sixième.

Ἐν τέλει λέξεως δὲν προφέρεται· ἐξαιροῦνται ὀλίγοι τινὲς λέξεις ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἢ λατινικῆς εἰλημμένοι· ὡς αἱ bonax, codex, index, phénix, sphinx καὶ ἄλλαι τινές· ἔτι δὲ καὶ τινὰ κύρια ὀνόματα· ὡς Aix, Ambiorix, Orgétorix κλπ.

Τὸ z προφέρεται ὡς ζ· οἷον zéro, zèle.

Ἐν τέλει λέξεώς ἐστιν ἄφωνον· προφέρεται μόνον εἰς τὸ gaz καὶ εἰς τινὰ κύρια ὀνόματα· οἷον Véra-Cruz, Berlioz, Senez κλ.

Εἰς ἄλλα ὅμως κύρια ὀνόματα προφέρεται ὡς σ· π. χ. Metz (Μεσ), Suez, Rodez κτλ.

ΣΗΜ. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω 25 γραμμάτων ἀπαντᾷ καὶ ἕτερόν τι γράμμα, τ διπλοῦν v, ἥτοι τὸ w· τὸ γράμμα τοῦτο οὐκ ἔστι γαλλικόν· μεταχειρίζονται δ' αὐτὸ οἱ Γάλλοι μόνον εἰς τὰς ἐκ τῆς ἀγγλικῆς ἢ γερμανικῆς ἀναλλοιώτως εἰσυχθεῖσας λέξεις, προσηγορικὰ ἢ κύρια ὀνόματα, γράφοντες αὐτὰς διὰ τοῦ αὐτοῦ γράμματος δι' οὗ γράφονται καὶ ἐν τῇ γλώσσῃ ἐν ἣ ἀνήκουσι, ἥτοι τοῦ w· προφέρεται δὲ εἰς μὲν τὰς ἐκ τῆς ἀγγλικῆς εἰλημμένας ὡς ου, οἷον wist, wiski, εἰς δὲ τὰς ἐκ τῆς γερμανικῆς ὡς β· οἷον Weber, Wagram.

Περὶ ἐρρίνων συμφώνων.

Τὸ m καὶ n ὅταν εὐρίσκωνται ἐν τέλει λέξεως ἢ πρὸ συμφώνου, οὐχὶ ὅμως ἄλλου m ἢ n, προφέρονται ἀμφοτέρω ὡς n ἔνρινον· οἷον *faim, embrasser, bon, talent*.

Ἐξαιροῦνται ἐκ μὲν τῶν ληγόντων εἰς m ξενικά τινὰ κύρια ὀνόματα, ὡς Abraam Roboam, Priam καὶ αἱ ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἢ λατινικῆς ἀμεταβλήτως εἰσυχθεῖσαι λέξεις, ὡς amen, hymen, Philopoemen, Te-deum, ultimum, ἐν αἷς τὸ m καὶ n, καί περ ὄντα ἐν τέλει, δὲν προφέρονται ἐρρίνως.

Παρατήρησις. Ἀπαιτεῖται μεγίστη προσοχή πρὸς διάκρισιν τῆς ἑρρίνου προφορᾶς ἀπὸ τῆς φυσικῆς, διότι ὑπάρχουσι λέξεις διακρινόμεναι μόνον ἐκ τῆς ἑρρίνου ἢ μὴ προφορᾶς τοῦ n· π.χ. *pain* ἑρρίνως προφερόμενον σημαίνει ἄρτος, *peine* φυσικῶς προφερόμενον σημαίνει κόπος· ἐπίσης *bon* ἑρρίνως σημαίνει καλός, *bonne* φυσικῶς σημαίνει καλή.

Ἐπειδὴ ἄρα τοσαύτη παρίσταται ἀνάγκη νὰ διακρίνωμεν τὰς δύο ταύτας προφοράς, ἐπιμένομεν νὰ δώσωμεν καὶ ὁδηγίας τινὰς καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὰ φωνητήρια ἡμῶν ὄργανα προφέρουσι τὸ ἐν ἢ τὸ ἕτερον n· ἦτοι ὅταν προφέρωμεν τὸ φυσικὸν ἢ τὸ ἑλληνικὸν n, τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης ἄπτεται τοῦ οὐρανίσκου, ὡς *ennemi*, *chrétienne*, ὅταν δὲ προφέρωμεν τὸ ἑρρινον, ἢ γλῶσσα μένει ἐν τῷ μέσῳ, μεταξὺ τοῦ οὐρανίσκου καὶ τῆς βάσεως τοῦ στόματος· ὡς *tronc*, *rien*.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Σύνδεσις (*Liaison*).

Εὐφωνίας χάριν οἱ Γάλλοι δὲν προφέρουσι τὸ *les amis* λε αμι, ἀλλὰ λεζ αμι· τουτέστιν ὅπως ἀποφύγῃσι τὴν σύμπτωσιν τῶν δύο φωνηέντων *ea* συνδέουσιν ὡς ζ τὸ τελικὸν σύμφωνον *s* τῆς προηγούμενης λέξεως *les* μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος *a* τῆς ἐπομένης *ami* καὶ ἀποτελοῦσι τὴν συλλαβὴν ζα, προφέροντες λεζ αμι· ἡ τοιαύτη τῶν γραμμάτων συνεχφώνησις ὀνομάζεται *liaison* καὶ γίνεται ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις ἄρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ *h* ψιλοῦ· ὡς *les enfants*, *les hommes*.

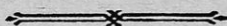
Σύμφωνα οὕτω πως συνδεόμενά εἰσι τὰ *s*, *x*, *z*, *f*, *g*, *p*, *r*, *t*. τούτων τὰ μὲν *s*, *x*, *z* συνεχφωνοῦνται μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος ὡς ζ· οἷον *six ans*, *parlez un peu*· τὸ δὲ *d* ὡς τ.

ὡς grand homme· τὸ δὲ φ ὡ· θ· οἶον neuf ans· ἐξαιρούν-
ται αἱ λέξεις cerf καὶ clef, ὧν τὸ f οὐδέποτε συνάπτεται
μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως.

Τὸ g συνδεόμενον μετὰ τοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως
προφέρεται ὡ· κ· ὡς sang et eau· ἐξαιρούνται αἱ λέξεις étang,
hareng, seing, harleng, ὧν τὸ ληκτικὸν g δὲν συνάπτεται
μετὰ τοῦ ἐπομένου φωνήεντος.

Τῶν δὲ p, r, t, ἡ προφορὰ δὲν ἀλλάσσει ἐν τῇ συνεκφω-
νήσει.

Τὸ p τῶν λέξεων camp καὶ champ, τὸ s τῆς λέξεως vo-
lontiers καὶ τὸ t τοῦ συνδέσμου et οὐδέποτε συνδέονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ὀρθογραφικῶν σημείων. (Des signes orthographiques).

Ὅρθογραφικὰ σημεῖα λέγονται οἱ τόνοι, ἡ ἀπόστροφος, τὸ
διαίρετικὸν σημεῖον καὶ τὸ ἐνωτικόν.

Περὶ τόνων. (Des accents)

Οἱ τόνοι εἰσὶ καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ τρεῖς· ἡ ὀξεῖα (accent
aigu), ἡ βαρεῖα (accent grave) καὶ ἡ περισπωμένη (accent
circonflexe)· δὲν ἔχουσιν ὅμως τὸν σκοπὸν δὲν ἔχουσιν ἐν τῇ
Ἑλληνικῇ, διότι τῆς γαλλικῆς αἱ λέξεις πᾶσαι τονίζονται
ἐπὶ τῆς ληγούσης, ἀλλὰ τίθενται·

α') ὡς σημεῖον τῆς προφορᾶς γράμματός τινος, ὡς ἡ ὀξεῖα
καὶ ἡ βαρεῖα πρὸς διάκρισιν τῆς διαφόρου προφορᾶς τοῦ e, ὡς
élève, élever.

β') πρὸς διάκρισιν λέξεώς τινος ἀπ' ἄλλης ὁμοίως γραφομένης· ὡς ἡ βαρεῖα ἐπὶ τῆς προθέσεως à, ἵνα διαφέρῃ τοῦ ἀτόνου a, τὸ ὁποῖόν ἐστι γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ρήματος avoir, καὶ ἡ περισπωμένη ἐν τῷ οὐσιαστικῷ jeûne (νηστεία), ἵνα διαφέρῃ τοῦ ἐπιθέτου jeune (νέος).

γ') ὡς σημεῖον τῆς συναιρέσεως δύο φωνηέντων εἰς ἓν, ὡς ἡ περισπωμένη ἐν τῇ λέξει âge (ἡλικία), προελθούση κατὰ συναίρεσιν ἐκ τοῦ aage.

δ') εἰς δήλωσιν ἀποβληθέντος γράμματος, ὡς ἡ περισπωμένη ἐν τῇ λέξει tête, ἥτις ἄλλοτε ἐγράφετο teste (κεφαλή), καὶ ἡ ὀξεῖα ἐν τῇ λέξει école, ἥτις ἄλλοτε ἐγράφετο escolle (σχολεῖον).

Περὶ σεδίλλης (cédille).

Τὸ c, ὡς ἐρρήθη ἐν τοῖς περὶ προφορᾶς, πρὸ τοῦ a, o, u προφέρεται ὡς k· ὅταν ὅμως ἔχῃ κάτωθεν αὐτοῦ τὴν σεδίλλην ἢ ὑπογεγραμμένην, τότε, καίπερ εὐρισκόμενον πρὸ τοῦ a, o, u, προφέρεται ὡς s· οἷον façade, garçon, reçu.

Περὶ ἀποστροφῆς (apostrophe).

Ὅπως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἡ ἀπόστροφος τίθεται ἀντὶ τοῦ ἐκθλιθέντος φωνήεντος, οὕτω καὶ ἐν τῇ Γαλλικῇ, ὅταν ἡ ἐπομένη λέξις ἀρχηται ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ, ὡς l'ami, l'homme.

Περὶ τοῦ διαιρετικοῦ σημείου. (tréma).

Τὸ διαιρετικὸν σημεῖον τίθεται ἐπὶ τοῦ e, i καὶ u ἵνα ἀχωρίσῃ αὐτὰ τοῦ προηγούμενου φωνήεντος· ὡς poëte, haïr, Saül.

Περὶ τοῦ ἐνωτικοῦ σημείου (trait d'union).

Τὸ ἐνωτικὸν σημεῖον, πλὴν τῆς συνήθους καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ χρήσεως, τίθεται ἐν τῇ γαλλικῇ καὶ ἐν μέσῳ ἀκόμῃ τοῦ στί-

χου, ὅπως ἐνώση δύο ἢ τρεῖς λέξεις, μίαν ἀποτελούσας ἔννοιαν ὡς *cur-dents* ὀδοντογλυφίς, *arc-en-ciel* οὐράνιον τόξον.

Περὶ στίξεως (punctuation).

Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως εἰσι καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις περίπου τὰ αὐτὰ πρὸς τὰ τῆς Ἑλληνικῆς κατὰ τε τὸ σχῆμα καὶ τὴν χρῆσιν· ἀντὶ ὅμως τῆς ἄνω τελείας μεταχειρίζονται τὸ ἐλληνικὸν ἐρωτηματικόν· ἐνεκα δὲ τούτου τὸ ἐρωτηματικὸν αὐτῶν γράφουσιν ἀντιστρόφως, ἥτοι κατω τὴν τελείαν καὶ ἄνωθεν ταύτης τὴν ὑποστιγμὴν· ἔχουσι δὲ καὶ στίξιν ἰδιαίτεραν τὰς δύο τελείας, τὴν μίαν ἄνωθεν τῆς ἐτέρας, τὴν ὁποίαν γράφουσι πρὸ τῶν εἰσαγωγικῶν σημείων καὶ πρὸ μιᾶς προτάσεως, ἣτις χρησιμεύει πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀμέσως προηγούμενης. Ὀνομάζουσι δὲ τὰ σημεῖα τῆς στίξεως οὕτω·

La virgule ἡ ὑποστιγμή.

Le point et virgule ἡ ἄνω τελεία.

Les deux points αἱ δύο τελεῖαι.

Le point d'interrogation τὸ ἐρωτηματικόν.

Lo point d'exclamation τὸ ἐπιφωνηματικόν.

Les points de suspension τὰ ἀποσιωπητικά.

La parenthèse ἡ παρένθεσις.

Les guillemets τὰ εἰσαγωγικά.

Les tirets αἱ παῦλαι, ἐν χρήσει ἐν τοῖς διαλόγοις πρὸς δήλωσιν ὅτι παύει τὸ διαλεγόμενον πρόσωπον καὶ ἄρχεται ὁμιλῶν ἄλλος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ γένους (genre) καὶ ἀριθμοῦ (nombre).

Οἱ Γάλλοι ἔχουσι δύο μόνον γένη, τὸ ἀρσενικὸν masculin καὶ τὸ θηλυκὸν féminin, καὶ δύο ἀριθμούς, τὸν ἐνικὸν singu-

lier καὶ τὸν πληθυντικὸν pluriel· περὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἐκαστοῦ τούτων γίνεται λόγος ἐν ἰδιαιτέρῳ κεφαλαίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου. (Des parties du discours).

Τὰ μέρη τοῦ λόγου εἰσὶ τὰ ἐξῆς δέκα·

Τὸ ἄρθρον L'article.	Ἡ μετοχή Le participe.
Τὸ οὐσιαστικὸν Le substantif.	Τὸ ἐπίρρημα L'adverbe.
Τὸ ἐπίθετον L'adjectif.	Ἡ πρόθεσις La préposition.
Ἡ ἀντωνυμία Le pronom.	Ὁ σύνδεσμος La conjonction.
Τὸ ῥῆμα Le verbe.	Τὸ ἐπιφώνημα L'interjection

Τούτων τὰ μὲν πρῶτα ἐξ εἰσὶ κλιτά, τὰ δὲ τελευταῖα τέσσαρα ἄκλιτα.

Περὶ τοῦ ἄρθρου.

Οἱ Γάλλοι ἔχουσιν ὡς καὶ οἱ Ἕλληνες ἐν μόνον ἄρθρον, le διὰ τὰ ἀρσενικά ὀνόματα καὶ la διὰ τὰ θηλυκά· ὁ δὲ πληθυντικὸς les ἐστὶ κοινὸς διὰ τὰ δύο γένη· ὡς le père ὁ πατήρ, la mère ἡ μήτηρ, les pères οἱ πατέρες, les mères αἱ μητέρες.

ΣΗΜ. Τινὲς τῶν γάλλων γραμματικῶν θεωροῦσιν ὡς ἄρθρον καὶ τὴν ἀόριστον ἀντωνυμίαν un τις, ὡς un ami φίλος ἢ φίλος τις, une fille κόρη, κόρη τις· ἡμεῖς συμφώνως πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν γραμματικὴν ὀφείλομεν βεβαίως νὰ κατατάξωμεν αὐτὴν εἰς τὰς ἀόριστους ἀντωνυμίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ τῶν οὐσιαστικῶν.

Τὰ οὐσιαστικά διαιροῦνται ὡς καὶ παρ' ἡμῖν εἰς προσηγορικά, noms communs, καὶ εἰς κύρια, noms propres.

Περὶ τῶν προσηγορικῶν.

Κλίσεις αὐτῶν.

Ἡ κλίσις τῶν ὀνομάτων ἐστὶν εὐκολωτάτη, διότι οὔτε ἡ ῥίζα οὔτε ἡ κατάληξις πάσχουσι μεταβολὴν τινα· πλὴν τοῦ πληθυντικοῦ, ὅστις πάσχει μικράν τινα καὶ τὴν αὐτὴν εἰς πάσας τὰς πτώσεις μεταβολὴν· ἐπομένως οὔτε κλίσεις οὔτε πτώσεις πράγματι ἔχουσι.

Διὰ νὰ κλίνωσι λοιπὸν ἐν ὄνομα προτάσσουσιν αὐτοῦ ἐν τῇ ὀνομαστικῇ τὸ ἄρθρον· ἔπειτα δὲ προτάσσουσι τοῦ ἄρθρου τὴν μὲν πρόθεσιν de πρὸς σχηματισμὸν τῆς γενικῆς, τὴν δὲ à πρὸς σχηματισμὸν τῆς δοτικῆς· π.χ. ὀνομαστικὴ l'ami, γενικὴ de l'ami, δοτικὴ à l'ami· ἐνῶ δὲ ἔχουσι μίαν πτῶσιν περισσοτέραν τῆς ἑλληνικῆς, τὴν ἀφαιρετικὴν, αἱ πτώσεις εἰσὶ κυρίως τρεῖς· διότι ἡ μὲν αἰτιατικὴ ἐστὶν ὁμοία τῇ ὀνομαστικῇ, ἡ δὲ ἀφαιρετικὴ τῇ γενικῇ· ἡ δὲ κλητικὴ, λίαν σπανία οὔσα παρὰ τοῖς Γάλλοις, ἐστὶν αὐτὸ τὸ ὄνομα, προτασσομένου, ὡς καὶ παρ' ἡμῖν, τοῦ κλητικοῦ ô.

Ὡστε μανθάνων τις τὴν χρῆσιν τῶν δύο προθέσεων de καὶ à δύναται νὰ κλίνῃ πάντα τὰ ὀνόματα, οὐσιαστικά καὶ ἐπίθετα, καὶ τὰς ἀντωνυμίας τῆς γαλλικῆς γλώσσης.

Ἡ ἀφαιρετικὴ ἐξηγεῖται διὰ τῆς ἀπό, ἐκ ἢ παρά.

Κ Λ Ι Δ Ι Σ.

L'enfant, τὸ παιδίον.

Ἐνικός. Ἀρσενικόν.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	L'enfant	Les enfants
Γεν.	de l'enfant	des enfants
Δοτ.	à l'enfant	aux enfants
Αἰτ.	l'enfant	les enfants
Κλητ.	ô enfant	ô enfants
Ἀφαιρ.	de l'enfant	des enfants

L'homme, ὁ ἄνθρωπος.

Ἐνικός. Ἀρσενικόν.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	L'homme	Les hommes
Γεν.	de l'homme	des hommes
Δοτ.	à l'homme	aux hommes
Αἰτ.	l'homme	les hommes
Κλ.	ô homme	ô hommes
Ἀφαιρ.	de l'homme	des hommes

L'âme, ἡ ψυχή.

Ἐνικός. Θηλυκόν.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	L'âme	Les âmes
Γεν.	de l'âme	des âmes
Δοτ.	à l'âme	aux âmes
Αἰτ.	l'âme	les âmes
Κλ.	ô âme	ô âmes
Ἀφαιρ.	de l'âme	des âmes

La mère, ἡ μήτηρ.

<i>Ἑνικός.</i>	<i>Πληθυντικός.</i>
Ὄνομ. La mère	Les mères
Γεν. de la mère	des mères
Δοτ. à la mère	aux mères
Αἰτ. la mère	les mères
Κλητ. ô mère	ô mères
Ἀφ. de la mère	des mères

La harpe, ἡ κινύρα.

<i>Ἑνικός.</i>	<i>Πληθυντικός.</i>
Ὄνομ. La *harpe	Les harpes
Γεν. de la harpe	des harpes
Δοτ. à la harpe	aux harpes
Αἰτ. la harpe	les harpes
Κλητ. ô harpe	ô harpes
Ἀφ. de la harpe	des harpes

Οὕτω κλίνονται πάντα τὰ ἀρσενικά ὀνόματα τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήεντος ἢ h φιλοῦ ὡς καὶ πάντα τὰ θηλυκὰ ὁπωσδήποτε ἀρχόμενα.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς .

Ἀναπλήρωσον τὰς τελείας διὰ τῆς προσηκούσης πτώσεως.
 . . . lecture (θ.)¹ est. . aliment. . . . esprit, ἡ ἀνά-
 γνωσίς ἐστιν ἡ τροφή τοῦ πνεύματος. Joignons. . . utile . . .
 agréable, ἐνώσωμεν τὸ ὠφέλιμον τῷ εὐαρέστῳ . . . lis (ἄ.)
 est. . . . emblème . . . innocence ; τὸ κρίνον ἐστὶ τὸ ξυ-
 βλημα τῆς ἀθρότητος . . . intelligence . . . éléphants est

(¹) Σημειοῦμεν πρὸς εὐκολίαν τὸ γένος τῶν ὀνομάτων ἄ. = ἀρσενικόν, θ. = θηλυκόν.

Ὁ ἄσπερίσκος σημαίνει ὅτι τὸ h ἐστὶ δασύ.

très développée, ἡ νοητικότης τῶν ἐλεφάντων ἐστὶ λίαν ἀνεπτυγμένη· d'habiles tireurs font. . . chasse (θ.). . . ours dans . . . Pyrénées, ἐπιτήδειοι σκοπευταὶ θηρεύουσι (κ.λ.² κάμνουσι τὸ κυνήγιον ταῖς ἄρκτοις) τὰς ἄρκτους· . . pétrole sort . . . entrailles. . . , terre, τὸ πετρέλαιον [ἐξέρχεται ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς.

Ὅταν ὅμως τὸ ὄνομα ἀρχίζῃ ἀπὸ συμφώνου ἢ h δασέος, ὡς le père ὁ πατήρ, le *haricot ὁ φασιόλος, τότε ἡ γενικὴ de le συναιρεῖται εἰς du, ἡ δὲ δοτικὴ à le εἰς au· π. χ. ὀνομαστικὴ le père, γενικὴ du père, τοῦ πατρός, δοτικὴ au père, τῷ πατρί.

Κ λ ι δ ι ς .

Le père, ὁ πατήρ.

	<i>Ἑνικός.</i>	<i>Πληθυντικός.</i>
Ὄνομ.	Le père	Les pères
Γεν.	du père	des pères
Δοτ.	au père	aux pères
Αἰτ.	le père	les pères
Κλητ.	ô père	ô pères
Ἀφ.	du père	des pères

Le haricot, ὁ φάσιλος.

	<i>Ἑνικός.</i>	<i>Πληθυντικός.</i>
Ὄνομ.	le *haricot	Les haricots
Γεν.	du haricot	des haricots
Δοτ.	au haricot	aux haricots
Αἰτ.	le haricot	les haricots
Κλητ.	ô haricot	ô haricots
Ἀφ.	du haricot	des haricots

(²) Πρὸς εὐκολίαν τοῦ μαθητοῦ προτιμῶμεν τὴν κατὰ λέξιν ἐξηγήσιν· κ.λ. = κατὰ λέξιν

Ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀριθμῷ, ὡς εἶδομεν ἐν τῇ κλίσει τῶν τε προηγουμένων καὶ τῶν ἐπομένων ὀνομάτων, οἷουδήποτε γένους καὶ ἂν ᾗ καὶ ὅπωςδήποτε καὶ ἂν ἀρχηται τὸ ὄνομα, ἡ μὲν γενική de les συναιρεῖται εἰς des, ἡ δὲ δοτική à les εἰς aux.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς .

Α'.

Ἀναπλήρωσον τὰς τελείας διὰ τῆς καταλλήλου πτώσεως.
 . . . fleur (θ.) est . . . fille . . . matin (ἀ.) . . .
 charme (ἀ.) . . . printemps (ἀ.) . . . source (θ.) . . . par-
 fums . . . grace (θ.) . . . vierges . . . amour . . . poètes,
 τὸ ἄνθος ἐστὶν ἡ κόρη τῆς πρωίας, τὸ θέλγητρον τοῦ ἔαρος,
 ἡ πηγὴ τῶν ἀρωμάτων, ἡ χάρις τῶν παρθένων, ὁ ἔρως τῶν
 ποιητῶν . . . air sert . . . respiration (θ.), ὁ ἀήρ χρησιμεύει
 τῇ ἀναπνοῇ . . . coq est . . . horloge . . . paysans, il les
 appelle . . . travaux, ὁ ἀλέκτωρ ἐστὶ τὸ ὥρολόγιον τῶν
 χωρικῶν, καλεῖ αὐτοὺς εἰς τὰ ἔργα (δοτική) . . . grêle (θ.)
 est nuisible . . . vignes, ἡ χάλαζα ἐστὶν ἐπιβλαβὴς ταῖς
 ἀμπέλοις . . . boussole (θ.) sert . . . navigateur, ἡ πυξὶς
 χρησιμεύει τῷ πλέοντι . . . charpentier se sert . . . scie
 (θ.) . . . rabot (ἀ.) . . . règle (θ.) . . . compas (ἀ.) etc.,
 ὁ ξυλουργὸς κάμνει χρῆσιν τοῦ πριονίου, τοῦ ῥοκανίου, τοῦ
 κανόνος, τοῦ διαβήτου κ.λ.π. . . ver à soie se nourrit . . .
 feuille (θ.) . . . murier (ἀ.), ὁ μεταξοσκώληξ τρέφεται ἐκ
 τοῦ φύλλου τῆς συκαμινέας.

Β'.

... roulement (ἀ.)... tonnere augmenté par... échos...
 montagnes et . . . collines est bien effrayant, ἡ κυλίνδης-

σις τῆς βροντῆς αὐξανομένη ἀπὸ τὰς ἡχοῦς τῶν ὀρέων καὶ τῶν λόφων ἐστὶ λίαν καταπληκτικὴ. . . bonheur dépend plus... caractère (ἀ.) que . . . fortune (d.), ἡ εὐτυχία ἐξαρτᾶται μᾶλλον ἐκ τοῦ χαρακτῆρος ἢ ἐκ τῆς τύχης . . . Grecs croyaient que... feu (ἀ.) était venu... ciel, οἱ Ἕλληνες ἐνόμιζον ὅτι τὸ πῦρ εἶχεν ἔλθει ἐκ τοῦ οὐρανοῦ . . . sommets de Taygète... rives de Pénée... campagnes d'Athènes. . . Grèce infortunée ; ὦ κορυφαί τοῦ Ταῦγέτου, ὦ ὄχθαι τοῦ Πηνειοῦ, ὦ πεδιάδες τῶν Ἀθηνῶν, ὦ Ἑλλὰς ἀτυχῆς.

Μεριστικὴ χρῆσις τῶν προσηγορικῶν.

Οἱ Γάλλοι δὲν λέγουσιν, ὥς οἱ Ἕλληνες, δός μοι ἄρτον donnez-moi pain, δός μοι κρέας donnez-moi viande, ἀλλὰ . . . du pain, de la viande· δηλαδὴ θέτουσι τὰ ἀντικείμενον, ὅτε ἐστὶν ἄναρθρον, κατὰ γενικὴν ἀφαιρετικὴν· π.χ. j'ai du fromage ἔχω τυρόν, j'ai acheté de la viande ἡγόρασα κρέας, j'ai mangé des cerises, ἔφαγα κεράσια. Τὴν τοιαύτην χρῆσιν ὀνομάζουσι μεριστικὴν, ἐννοοῦντες μέρος τοῦ ἄρτου, μέρος τοῦ κρέατος.

Ὅταν ὁμῶς προηγῇται τοῦ ἀντικειμένου ἐπιθετον, ὥς j'ai de bon pain, ἔχω καλὸν ἄρτον, ἢ ποσωτικόν τι ἐπίρρημα beaucoup πολύ, assez ἀρκετόν, peu ὀλίγον κτλ., ὥς j'ai beaucoup de viande ἔχω πολὺ κρέας, ἢ ὅταν ἡ πρότασις ᾖ ἀρνητικὴ, ὥς je n'ai pas de cerises δὲν ἔχω κεράσια, τότε μεταχειρίζονται τὴν πρόθεσιν de.

Ἀσκήσεις.

Α'.

Ἀναπλήρωσον τὰς τελείας διὰ τοῦ προσήκοντος ἄρθρου ἢ τῆς προθέσεως.

Dans . . . îles Marianes Magelan trouva . . . sauvages qui ignoraient . . . usage . . . feu (ἀ.), ἐν ταῖς Μαριάναις νήσοις ὁ Μαγελᾶνος εὗρεν ἀγρίους, εἴτινες ἡγνόνουν τὴν χρῆσιν τοῦ πυρός· . . . pays chauds produisent . . . magnifiques plantes et . . . fruits délicieux, mais ils sont souvent désolés par . . . terribles maladies, οἱ θερμοὶ τόποι παράγουσι μεγαλοπρεπῆ φυτὰ καὶ καρποὺς ἡδίστους, ἀλλ' ἐρημοῦνται συχνάκις ὑπὸ φεβερῶν ἀσθενειῶν.

B'.

. . . blé (ἄ.) . . . pommes de terre et . . . bon haricots sont une richesse pour . . . cultivateur, σῖτος, γεώμηλα καὶ καλὰ φασόλια εἰσὶ πλουῖτος διὰ τὸν γεωργόν. . . . ouvrier qui mange . . . viande peut travailler davantage, ὁ ἐργάτης ὅστις τρώγει κρέας δύναται νὰ ἐργασθῇ περισσότερον. Je ne vous demande pas . . . argent mais . . . coeur, δέν σας ζητῶ χρήματα ἀλλὰ καρδίαν. Un avare n'a jamais assez . . . or ; ὁ φιλάργυρος δὲν ἔχει ποτὲ ἀρκετὸν χρυσόν. Il a . . . esprit [mais il n'a pas . . . jugement, ἔχει πνεῦμα ἀλλὰ δὲν ἔχει κρίσιν.

Περὶ τοῦ γένους τῶν οὐσιαστικῶν.

Ἀρσενικά εἰσι·

α'. τὰ ὀνόματα τῶν ἀρσενικῶν ζώων· ὡς l'homme ὁ ἀνὴρ, le chien ὁ κύων.

β'. τὰ γράμματα τοῦ ἀλφιβήτου· εἶον le b, le g, un e.

γ'. τὰ ὀνόματα τῶν ὥρων τοῦ ἔτους, τῶν μηνῶν, τῶν ἡμερῶν. π. χ. un hiver, le janvier, un lundi, εἰς χειμῶν, ὁ Ἰανουάριος, μία Δευτέρα· ἔτι δὲ καὶ τὰ ὀνόματα τῶν τεσσάρων ὑποδιαίρέσεων τῆς ἡμέρας, le matin ἡ πρωΐα, le midi ἡ

μεσημβρία, le soir ἡ ἑσπέρα, le minuit τὸ μεσονύκτιον.

La nuit ἡ νύξ, une heure μίᾱ ὥρα, la seconde τὸ δευτερόλεπτον, la minute τὸ λεπτόν, la semaine ἡ ἑβδομάς εἰσι θηλυκά.

δ') Τὰ ὀνόματα τῶν μετάλλων, ὡς l'or ὁ χρυσός, l'argent ὁ ἄργυρος.

ε') Τὰ ὀνόματα τῶν δένδρων καὶ θάμνων, ὡς le pommier, le thym (πρόφερε tain) ἡ μηλέα, ὁ θύμος· ἐξαίρουνται la vigne ἡ ἄμπελος, l'épine ἡ ἄκανθα, l'aubépine ἡ λευκάκανθα, la bourdaine ἡ ῥέμνος, l'hièble ἡ χαμαιάκτη καὶ la ronce ἡ βάτος.

ς') Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνέμων καὶ τῶν σημείων τοῦ ὀρίζοντος· ὡς l'aquillon ὁ βορρᾶς, le zéphyr ὁ ζέφυρος, l'ouest (πρόφερε ουεστ) ἡ δύσις.

ζ') Τὰ ὀνόματα τῶν ἐθνῶν τὰ λήγοντα εἰς σύμφωνον, ὡς le Portugal ἡ Πορτογαλλία, le Danemark ἡ Δανιμαρκία.

η') Πάντα σχεδὸν τὰ εἰς age καὶ ἀνεξαίρετως πάντα τὰ εἰς ège· ὡς le courage τὸ θάρρος, le collège τὸ λύκειον· ἐξαιρουνται τὰ la cage ὁ κλωβός, la nage ἡ νηξίς, la page ἡ σελίς, la plage ἡ ἀκτή, la rage ἡ λύσσα, l'image ἡ εἰκών.

θ') Τὰ λήγοντα εἰς ail, eil, ant ἢ ent, ir· οἷον le détail ἡ λεπτομέρεια, l'orgueil ἡ ἀλαζονεία, l'aimant ὁ μαγνήτης, l'élément τὸ στοιχεῖον, le désir ἡ ἐπιθυμία.

Θηλυκὰ δὲ εἰσι·

α') Τὰ ὀνόματα τῶν θηλέων ζώων· ὡς la femme ἡ γυνή, la chienne ἡ κύων.

β') Τὰ ὀνόματα τῶν ἐθνῶν ἢ ἐπαρχιῶν τὰ λήγοντα εἰς e ἄφωνον· ὡς la Grèce ἡ Ἑλλάς, la France ἡ Γαλλία, πλὴν τῶν le Péloponèse ἡ Πελοπόννησος, le Caire τὸ Κάϊρον, le Mexique τὸ Μεξικόν καὶ ὀλίγων τινῶν ἄλλων.

γ') Τὰ ὀνόματα τῶν ἑορτῶν, ὡς la Saint-Jean τοῦ Ἀγίου

Ἰωάννου, ἐννοουμένης ἑξῶθεν τῆς λέξεως la fête ἡ ἑορτή, ὡς καὶ παρ' ἡμῶν· la fête de Saint Jean, ἡ ἑορτή τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου.

δ') Τὰ λήγοντα εἰς ée, elle καὶ ette· ὡς la bouchée ὁ ψωμός, la chandelle τὸ λιποκήριον, la dette τὸ χρέος.

ε') Τὰ λήγοντα εἰς ance, ence, esse, ion, ure· ὡς la persévérance, ἡ ἐγκαρτέρησις, la préférence ἡ προτίμησις, la jeunesse, ἡ νεότης, la proposition ἡ πρότασις, la conjecture ἡ εἰκασία.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς .

Θές τὸ ἀρσενικὸν ἢ θηλυκὸν ἄρθρον εἰς τὰ ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος ἀρχόμενα ὀνόματα καὶ τὴν ἀόριστον ἀντωνυμίαν un διὰ τὸ ἀρσενικὸν καὶ une διὰ τὸ θηλυκὸν εἰς τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ φιλοῦ ἀρχόμενα.

Α'.

...cuivre ὁ χαλκός.

...lionne ἡ λέαινα.

...zéphyr ὁ ζέφυρος.

...printemps τὸ ἔαρ.

...orage μία καταιγίς.

...amendier μία ἀμυγδαλή.

...Russie ἡ Ρωσία.

...d τὸ d

...opinion μία γνώμη.

...piège ἡ παγίς.

...dimanche ἡ Κυριακή.

...zink ὁ ψευδάργυρος.

...épine μία ἄκανθα.

...Janvier ὁ Ἰανουάριος.

...pommier ἡ μηλέα.

...page ἡ σελίς.

...minuit τὸ μεσονύχτιον

Β'.

...louve ἡ λύκαινα.

...automne ἐν φθινόπωρον.

...chataigné ἡ καστανέα.

...Belgique τὸ Βέλγιον.

...Juin ὁ Ἰούνιος.

...collège τὸ λύκειον.

...soir ἡ ἑσπέρα.

...Vendredi ἡ Παρασκευή.

.. nord ó βορρᾶς.	μοσύνη.
...fromage ό τυρός.	...clémence ή ἐπιείκεια.
...gouvernail τὸ πηδάλιον.	...richesse ό πλοῦτος.
...aimant εἴ, μαγνήτης.	...droiture ή εὐθύτης.
...accueil μία ὑποδοχή.	...miette ή ψίξ, ψίχα.
...plaisir ή ἡδονή.	...s ἐν s.
...reconnaissance ή εὐγνω-	...sud ή μεσημβρία.

Σχηματισμός τοῦ πληθυντικοῦ τῶν προσηγορικῶν.

Τὰ προσηγορικά σχηματίζουνσι κατὰ γενικὸν κανόνα τὸν πληθυντικὸν τῇ προσθήκῃ ἐνός s ἐν τέλει τοῦ ὀνόματος, εἰάν τοῦτο δὲν λήγῃ εἰς s, διότι τότε μένει ἀμετάβλητον καὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ· ὡς le père, les pères, ό πατήρ, οἱ πατέρες, la mère, les mères, ή μήτηρ, αἱ μητέρες, le bras, les bras, ό βραχίων, οἱ βραχίονες.

Ἐπειδὴ καὶ τὸ x σύγκειται ὡς καὶ τὸ ἡμέτερον ξ ἐκ τοῦ ks καὶ τὸ ζ ἐκ τοῦ ds, ἔπεται ὅτι καὶ τὰ λήγοντα εἰς x καὶ z, ὡς λήγοντα εἰς s, μένουσιν ἀμετάβλητα ἐν τῷ πληθυντικῷ, ὡς le prix, ή τιμή, les prix, αἱ τιμαί, le nez, ή ρίς, les nez, αἱ ῥῖνες.

Ἄσκησεις.

Θῆς πάντα τὰ ὀνόματα εἰς τὸν πληθυντικὸν μετὰ τοῦ προσήκοντος ἄρθρου.

L'excessive joie arrache plus souvent . . . larme que . . . ris, ή ὑπερβολικὴ χαρὰ ἀποσπᾷ συχνότερον δάκρυα ἢ γέλωτας. Les nez ont été inventés avant . . . lunette, αἱ ῥῖνες ἐφευρέθησαν πρὸ τῶν διόπτρων . . . morale (θ.) enseigne à modérer . . . passion, à cultiver . . . vertu

el à réprimer . . . vice, ἡ ἠθικὴ διδάσκει νὰ μετριάζωμεν τὰ πάθη, νὰ καλλιεργῶμεν τὰς ἀρετὰς καὶ νὰ καταστέλλωμεν τὰς κακίας. Quand . . . premiers apôtres commencèrent à prêcher l'Évangile tous . . . sens toutes . . . passion tous . . . intérêt combattaient pour l'idolatrie, ὅτε οἱ πρῶτοι ἀπόστολοι ἤρχισαν νὰ κηρύττωσι τὸ Εὐαγγέλιον, πᾶσαι αἱ αἰσθήσεις, πάντα τὰ πάθη, πάντα τὰ συμφέροντα ὑπερεμάχουν τῇ εἰδωλολατρείᾳ. Toutes . . . perdrix d'une couvée volent ensemble ; πᾶσαι αἱ πέρδικες μιᾷς νεοσιᾷς ἔπτανται ὁμοῦ.

Τὰ λήγοντα εἰς au, eau, eu καὶ ἐπὶ τῶν ληγόντων εἰς ou, bijou, chou, genou, hibou, joujou, pou, caillou, λαμβάνουσιν ἐν τῷ πληθυντικῷ ἢ ἀντὶ τοῦ s· οἷον le noyau, les noyaux, ὁ πυρῆν, οἱ πυρῆνες, le bateau, les bateaux, τὸ πλοῖον, τὰ πλοῖα, le neveu, les neveux, ὁ ἀνεψιός, οἱ ἀνεψιοί, le chou, les choux, ἡ κράμβη, αἱ κράμβαι.

Τὰ λήγοντα εἰς al καὶ ἐκ τῶν εἰς ail τὰ bail, corail, émail, soupirail, travail, vantail, vitrail, σχηματίζουσι τὸν πληθυντικὸν εἰς aux· οἷον l'hôpital τὸ νοσοκομεῖον, les hôpitaux, le soupirail τὸ ἀναπνευστήριον, les soupiriaux. Τὰ bal, carnaval, chacal, régal καὶ τὰ λοιπὰ τῶν εἰς ail ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα· ὡς le chacal ὁ θῳς, les chacals, le gouvernail τὸ πηδάλιον, les gouvernails.

Τὰ aieul πάππος, ciel οὐρανός, œil ὀφθαλμός ἔχουσι πληθυντικὸν les aieuls, les cieus, les yeux.

Ἄσκησεις.

Α'.

. . . chameau ont une au deux bossé sur le dot ; αἱ κάμηλοι ἔχουσιν ἓνα ἢ δύο ὕβους ἐπὶ τῆς ῥάχews. . . . hibou vivent généralement dans . . . cavernes et dans . . .

trou. . . vieu mure, αἱ γλαῦκες ζῶσιν ἐν γένει ἐν σπη-
 λαίοις καὶ ἐν ταῖς ὀπαῖς τῶν παλαιῶν τοίχων. . . . filou
 sont. . . voleur adroit, οἱ λωποδύται εἰσὶ κλέπται ἐπιτή-
 δειοί. . . oiseau rendent de grands service. . . homme,
 τὰ πτηνὰ (ἀποδίδουσι) προσφέρουσι μεγάλας ὑπηρεσίας τῷ ἀν-
 θρώπῳ. La flatterie est pour. . . sot le meilleur de tous...
 régal, ἡ κολακεία ἐστὶ διὰ τοὺς ἀνοήτους ἢ καλλίστη πασῶν
 τῶν εὐωχιῶν.

B'.

Aujourd'hui dans . . . moindre appartement . . .
 porte sont à deux vantail, σήμερον καὶ ἐν ταῖς ἐλαχίσταις
 κατοικίαις πᾶσαι αἱ θύραι εἰσὶ δίφυλλοι. Nous avons passé
 plusieurs carnaval à Venise, διήλθομεν πολλὰς ἀπόκρεως ἐν
 Βενετία. . . . ciel annoncent la gloire de Dieu, οἱ οὐρανοὶ
 διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ. . . . objet admirables fatiguent. . .
 œil . . . esprit comme le soleil fatigue . . . œil . . . corps ;
 τὰ ἀξιοθαύμαστα ἀντικείμενα κουράζουσι τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ
 πνεύματος, ὅπως ὁ ἥλιος κουράζει τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σώμα-
 τος.. Il a le bonheur de prosséder ses deux aïeul, ἔχει
 τὸ εὐτύχημα νὰ ἔχῃ τοὺς δύο αὐτοῦ πάππους.

'ΕΛΛΕΙΠΤΙΚΑ.

"Ὅπως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ὁ χρυσός, ὁ λίθανος, ὁ ἄργυρος,
 οἱ ἐτησίαι, τὰ ἔγκατα, ἀπαντῶσι καθ' ἓνα μόνον ἀριθμόν, οὕτω
 καὶ παρὰ τοῖς Γάλλοις τὰ l'argent ὁ ἄργυρος, les vents ali-
 zés οἱ ἐτησίαι, les entrailles τὰ ἔγκατα, le baume τὸ βάλ-
 σαμον, l'encens ὁ λίθανος καὶ ἄλλα τινὰ ἀπαντῶσι καθ' ἓνα
 μόνον ἀριθμόν.

Περὶ τῶν κυρίων ὀνομάτων.

Τὰ κύρια ὀνόματα κλίνονται ὡς καὶ τὰ προσηγορικά, ἀλλὰ τὰ μὲν τῶν προσώπων καὶ πόλεων δὲν λαμβάνουσι τὸ ἄρθρον εἰμὴ μόνον τὴν πρόθεσιν de ἐν τῇ γενικῇ καὶ τὴν à ἐν τῇ δοτικῇ ὡς

Ὀν. καὶ αἰτ.	George	Marie
Γεν. καὶ ἀφ.	de George	de Marie
Δοτ.	à George	à Marie

Ὀν. καὶ αἰτ.	Paris	Vienne
Γεν. καὶ ἀφ.	de Paris	de Vienne
Δοτ.	à Paris	à Vienne

Τὰ δὲ τῶν χωρῶν, ποταμῶν καὶ ὀρέων λαμβάνουσι τὸ ἄρθρον καὶ κλίνονται κατὰ τὸν δοθέντα σύντομον κανόνα· ὡς la Grèce, de la Grèce, à la Grèce· l'Angleterre, le Pénée, le Taygète, ἡ Ἀγγλία, ὁ Πηνειός, ὁ Ταύγετος.

Λαμβάνουσιν ὁμῶς καὶ ταῦτα τὴν πρόθεσιν de μόνον ἄνευ τοῦ ἄρθρου ἐν τῇ γενικῇ καὶ ἀφαιρετικῇ, ὅταν πρόκηται περὶ τῶν προϊόντων χώρας τινός, ὡς le coton d'Égypte (καὶ ὅχι de l'Égypte), ὁ βάμβαξ τῆς Αἰγύπτου, ἢ περὶ τίτλων τινῶν, ὡς l'empereur de Chine (καὶ ὅχι de la Chine), l'ambassadeur de Russie ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ῥωσίας, ἢ περὶ ἀφίξεως προσώπου ἢ πλοίου ἐκ χώρας θηλυκοῦ γένους· ὡς il est venu d'Angleterre· οὐχὶ ὁμῶς καὶ ὅταν τὸ ὄνομα τῆς χώρας ᾖ γένους ἀρσενικοῦ· ὡς je viens du Portugal (καὶ ὅχι de P.)

Ἀπαντῶσι δ' ἐνίοτε τὰ κύρια ὀνόματα καὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ.

α') Ὅταν σημαίνωσιν ὀνόματα ἱστορικῶν γενεῶν, ὡς les Napoléons οἱ Νεπολέοντες, les Bourbons οἱ Βουρβῶνοι.

β') Ὅταν σημαίνωσι πρόσωπα ὅμοια κατὰ τὰς ἀρετὰς ἢ

κακίας πρὸς τὰ ἀναφερόμενα· ὡς la Grèce moderne a aussi ses Miltiades et ses Thémistocles καὶ ἡ νεωτέρα Ἑλλάς ἔχει τοὺς Μιλτιάδας καὶ Θεμιστοκλεῖς αὐτῆς.

γ') Ὄταν σημαίνωσι δύο χώρας φερούσας τὸ αὐτὸ ὄνομα· ὡς les deux Amériques αἱ δύο Ἀμερικαί, les deux Guinées αἱ δύο Γουϊνέαι.

Ὄταν δὲ δύο ἐπίσημα πρόσωπα φέρωσι τὸ αὐτὸ ὄνομα, τότε μόνον τὸ ἄρθρον λαμβάνει τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ ὄνομα· ὡς les deux Corneille οἱ δύο Κορνήλιοι.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς .

Α'.

Θεὸς τὸ ἄρθρον καὶ τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ ὅπου δεῖ.

... Rhin¹ prend sa source en Suisse dans ... Alpes, ὁ Ρήνος λαμβάνει τὴν πηγὴν του ἐν Ἑλβετίᾳ ἐντὸς τῶν Ἀλπεων. ... Paris est la capitale du monde civilisé comme le fut ... Athènes du temps ... Périclès, οἱ Παρισιοὶ ἐστὶν ἡ πρωτεύουσα τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου, ὡς ὑπῆρξε τοιαύτη αἱ Ἀθῆναι ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Περικλέους. ... Nil traverse ... Égypte du midi au nord; ὁ Νεῖλος διαπερᾷ τὴν Αἴγυπτον ἀπο μεσημβρίας πρὸς βορρᾶν. Apollon ayant été chassé ... Olympe par ... Jupiter fut contraint de garder les troupeaux ... Admète, ὁ Ἀπόλλων διωχθεὶς ἐκ τοῦ Ὀλύμπου ὑπὸ τοῦ Διὸς ἠναγκάσθη νὰ φυλάττῃ τὰ ποίμνια τοῦ Ἀδμήτου.

Β'.

... deux Guinées sont un contrée ... Aphrique, αἱ δύο Γουϊνέαι εἰσὶ χώρα τῆς Ἀφρικῆς. Le roi est arrivé

(¹) Τελεῖται τίθενται πρὸ παντὸς κυρίου ὀνόματος· σχεφθῆτω ὁ μαθητὴς, ἂν πρέπει νὰ θέσῃ ἢ ὅχι τὸ ἄρθρον ἢ τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικοῦ.

. . . Danemark, ὁ Βασιλεὺς ἔφθασεν ἐκ τῆς Δανιμαρκίας. . . .
 deux Corneille sont nés à Rouen, οἱ δύο Κορνήλιοι ἐγεν-
 νήθησαν ἐν Ρουένῃ. . . Languédoc (ἀ.) . . . Champagne
 (θ.) et . . . Bourgogne (θ.) sont fertil en vin, τὸ Λαγ-
 γουίδοκον, ἡ Καμπανία καὶ ἡ Βουργόνη εἰσὶν εὐφοροὶ εἰς οἶνον.

Περὶ ἐπιθέτων.

Οἱ Γάλλοι ἔχουσι ἰδίην τῶν ἐπιθέτων διαίρεσιν διαιροῦντες αὐτὰ α') εἰς ἐπίθετα ποιότητος ἢ ποιοτικά, ὡ; τὰ τῆς Ἑλ-
 ληνικῆς καὶ β' εἰς προσδιοριστικά· τοιαῦτα δ' εἰσὶν αἱ παρ'
 ἡμῖν ἀντωνυμίαι, ὅταν συνοδεύωσιν, ἥτοι προσδιορίζωσιν οὐσια-
 στικά· π. χ. mon père ὁ πατήρ μου.

Ὅταν λέγωμεν ce livre τοῦτο τὸ βιβλίον, τὸ ce δὲν κεῖται
 ἀντὶ ὀνόματος, διότι τὸ ὄνομα livre ὑπάρχει ἤδη, ἄρα οὐκ
 ἔστιν ἀντωνυμία, ἀλλ' ἐπίθετον προσδιορίζον τὸ livre καὶ
 προσθέτον αὐτῷ τὴν ἰδέαν τῆς δειξέως, ἥτοι ἐπίθετον δεικτικόν.

Ὅταν ὁμῶς λέγωμεν quel livre voulez - vous ? ποῖον
 βιβλίον θέλετε; Je veux celui - ci; θέλω τοῦτο, τὸ celui - ci,
 ὡ; κείμενον ἀντὶ τοῦ ὀνόματος livre, ἐστὶν ἀντωνυμία.

Ποιοτικά ἐπίθετα.

Adjectifs qualificatifs

Σχηματισμὸς τοῦ θηλυκοῦ αὐτῶν.

Τὰ ποιοτικά ἐπίθετα σχηματίζουσι τὸ θηλυκὸν αὐτῶν τῇ
 προσθήκῃ ἐνός e ἀφώνου ἐν τέλει τοῦ ἀρσενικοῦ, ἂν τοῦτο δὲν
 λήγῃ εἰς e ἄφωνον, διότι τότε μένει ἀμετάβλητον καὶ ἐν τῷ
 θηλυκῷ· π.χ. le vrais ὁ ἀληθής, la vraie ἡ ἀληθής, grand
 μέγας, grande μεγάλη· un homme affable ἀνὴρ εὐπροσή-
 γορος, une femme affable γυνὴ εὐπροσήγορος.

Τὰ λήγοντα εἰς er καὶ τὰ complet, concret, inquiet, replet, secret ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα, ἀλλὰ λαμβάνουσι βραεῖαν ἐπὶ τοῦ προηγουμένου e, ὡς léger ἐλαφρός, légère ἐλαφρά, replet εὐταρκος, παχύς, replète παχεῖα.

Τὰ λήγοντα εἰς el, eil, en, et, on, ὡς καὶ τὰ bas, gras, las, gros, gentil, épais, exprès, nul, paysan, sot, vieillot διπλασιάζουσι καὶ τὸ ληκτικὸν σύμφωνον μετὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ e· ὡς cruel σκληρός, cruelle σκληρά, ancien παλαιός, ancienne παλαιά, bas ταπεινός, basse ταπεινή, paysan χωρικός, paysanne χωρική κ.τ.λ.

Τὰ λήγοντα εἰς eur καὶ eux ἀκολουθοῦσι καὶ ταῦτα τὸν γενικὸν κανόνα, προσλαμβάνοντα e, τρέπουσιν ὅμως τὸ r καὶ x εἰς s ὡς travailleur ἐργατικός, travailleuse ἐργατική, heureux εὐτυχής, heureuse· ἐξαίρουσιν τὰ εἰς érieur καὶ τὰ majeur, meilleur, mineur, τὰ ὅποια φυλάττουσι τὸ r ἄτρεπτον· ὡς supérieur ἀνώτερος, supérieure ἀνωτέρα, meilleur καλλίτερος, meilleure καλλιτέρα.

Τὸ pêcheur ἀλιευτὴς κάμνει τὸ θηλυκὸν αὐτοῦ pêcheuse, τὸ δὲ pêcheur ἀμσρτωλὸς pèsheresse, τὸ δὲ vengeur ἐκδικητὴς vengeresse.

Ἄ σ κ ῆ σ ε ι ς .

Α' .

Σχημάτισον τὸ θηλυκὸν τῶν ἐπομένων ἐπιθέτων.

Juste, grand, parfait, doré, rouge, ancien, bon, gras, pareil, inquiet, léger, secret, épais, paysan, habil, antérieur, mortel, stérile, gentil, chanteur, grave, parleur.

Β' .

Πάντα τὰ ἐπίθετά εἰσι τεθειμένα ἐν ἀρσενικῷ γένει καὶ ἐνικῷ ἀριθμῷ.

Sous l'administration de Turgot¹ beaucoup de réformes (θ.) juste et utile furent opéré, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τὴν στιβαρὰν καὶ νοήμονα τοῦ Τουργὸς πολλαὶ ἀναμορφώσεις δίκαιαι καὶ ὠφέλιμοι ἐνηργήθησαν. Le vert et malheureux Irlande (θ.) se dépeuple chaque jour, ἡ χλοερὰ καὶ δυστυχὴς Ἰρλανδία ἐρημοῦται καθ' ἐκάστην. La véritable piété d'un chrétien consiste dans la dévotion intérieur et extérieur, ἡ ἀληθὴς εὐσέβεια μιᾶς Χριστιανῆς συνίσταται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν λατρείαν. La pénitence doit être véritable, constant et courageux, ἡ μεταμέλεια πρέπει νὰ ᾖ ἀληθής, σταθερὰ καὶ εὐθαρσής.

Γ'.

Une joie secret n'est presque jamais une joie complet ; μυστικὴ χαρὰ οὐκ ἔστι σχεδὸν ποτὲ τελεία χαρὰ. La paysan la plus épais n'est pas sot quand il s'agit de ses intérêts, ἡ χονδροειδέστατη χωρικὴ οὐκ ἔστιν ἀνόητος ὅταν πρόκειται περὶ τῶν συμφερόντων της. Leur fille est gracieux et gentil, ἡ θυγάτηρ αὐτῶν ἔστι χαρίεσσα καὶ εὐάρεστος. Une estime mutuel est le premier fondement de l'amitié, ἡ ἀμοιβαία ἐκτίμησις ἔστι τὸ πρῶτον θεμέλιον τῆς φιλίας.

Τὰ πλεῖστα τῶν ληγόντων εἰς teur τρέπουσιν ἐν τῷ θηλυκῷ τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς trice, οἷον protecteur προστάτης, protectrice· τὸ δὲ enchanteur γόης ἔχει θηλυκὸν enchanteresse.

Τὰ λήγοντα εἰς gu προσλαμβάνουσιν ἐπὶ τοῦ e τὸ διαιρετικὸν σημεῖον· ὡς aigu ὀξύς, aiguë ὀξεία.

Τὰ λήγοντα εἰς f ἀκολουθοῦσι τὸν γενικὸν κανόνα, ἀλλὰ

(¹) Διάσημος οἰκονομολόγος τῆς Γαλλίας καὶ ὑπουργὸς τοῦ Λουδοβίκου XVI ἐπὶ δύο ἔτη, γεννηθεὶς ἐν Παρίσι τοῦ 1727, καὶ ἀποθανὼν τῷ 1781.

τρέπουσι συγχρόνως τὸ f εἰς v, ὡς tardif, ὄψιμος, tardive.

Tà beau, nouveau, fou, mou, vieux, τὰ ὁποῖα πρὸ φωνήεντος ἢ h φιλοῦ γίνονται bel ὠραῖος, nouvel νέος, mol μαλακός, fol παράφρων, vieil γέρων, ἔχουσι θηλυκὸν belle, nouvelle, folle, molle, vieille.

Tà θηλυκὰ τῶν blanc λευκός, franc εἰλικρινής, frais πρόσφατος, sec ξηρός, εἰσι blanche, franche, sèche, fraîche.

Tà doux γλυκύς, faux ψευδής, roux ξανθός ἔχουσι θηλυκὸν douce, fausse, rousse.

Tà θηλυκὰ τῶν public δημόσιος, caduc ὑπέργηρος, grec, ἑλλήν, turec τουρκοῦς εἰσι publique, caduque, grecque, turque.

Tò θηλυκὸν τῶν bénin πρᾶος, malin χαιρέκακος long μακρός, oblong ἐπιμήκης, ἐστὶ Bénigne, longue, oblongue.

Tò favori εὐνοούμενος καὶ coï ἡτυχος ἔχουσι θηλυκὸν favorite, coite τὸ δὲ tiers τὸ τρίτον tierce..

Ἄσκησεις.

A'.

Σχημάτισον τὰ θηλυκὰ τῶν ἀκολουθῶν ἐπιθέτων.

Actif, vénimeux, long, beau, vengeur, peureux, instructif, malin, enchanteur, doux, contigu, destructeur, faux, vif.

B'.

Πάντα τὰ ἐπιθέτα εἰσιν ἐν ἀρσενικῷ γένει καὶ ἐνικῷ ἀριθμῷ· συμφώνησον αὐτὰ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ οὐσιαστικὸν αὐτῶν.

Le droit de propriété est la cause créateur et conservateur de tout société (θ.), τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας

ἐστὶ τὸ αἷτιον τὸ δημιουργικὸν καὶ συντηρητικὸν πάσης κοινωνίας. La bouderie est l'arme (θ.) offensif et défensif des âmes (θ.) faible et timide, ὁ σκυθρωπασμός ἐστὶ τὸ ἐπιθετικὸν καὶ ἀμυντικὸν ὄπλον τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀτόλμων ψυχῶν. La marine turque a été presque entièrement détruit au combat de Navarin, ὁ τουρκικὸς στόλος κατεστράφη σχεδὸν ὁλοκλήρως ἐν τῇ μάχῃ τοῦ Νευαρίνου. Craignez la malin inconstance du sort, φοβοῦ τὴν κακοποιὸν ἀστάθειαν τῆς τύχης. Une bon police garantit la sûreté public d'une manière insensible mais certain, μία καλὴ ἀστυνομία ἐξασφαλίζει τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν διὰ τρόπου ἀνεπαίσθητου πλὴν βεβαίου. Une fièvre tiers se tourne quelquefois en fièvre continu, ὁ τριταῖος πυρετὸς μετατρέπεται ἐνίοτε εἰς συνεχῆ πυρετόν.

Κλίσεις τῶν ποιοτικῶν ἐπιθέτων.

Τὰ ἐπίθετα ταῦτα κλίνονται κατὰ τοὺς αὐτοὺς ἀκριβῶς κανόνας, καθ' οὓς καὶ τὰ οὐσιαστικά· π.χ. τὸ ἐπίθετον petit προηγούμενον τοῦ οὐσιαστικοῦ ami κλίνεται ὡς τὰ ἀπὸ συμφώνου ἀρχόμενα οὐσιαστικά· ὥς le petit ami ὁ μικρὸς φίλος, du petit ami, au petit ami κτλ.· τὸ l'excellent conseil ἡ ἐξαιρετος συμβουλή, ὡς ἀρχομένου τοῦ ἐπιθέτου l'excellent ἀπὸ φωνήεντος, κλίνεται ὡς τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα οὐσιαστικά· ὥς l'excellent conseil, de l'excellent conseil, à l'exc. c. κτλ.

Σχηματισμός τοῦ πληθυντικοῦ τῶν ποιοτικῶν ἐπιθέτων.

Ὁ πληθυντικὸς τῶν ἐπιθέτων τούτων σχηματίζεται κατὰ τὸν αὐτὸν γενικὸν κανόνα τῶν οὐσιαστικῶν· ὡς l'ami intime

ὁ ἐπ' στήθιος φίλος, les amis intimes, l'homme gras ὁ πα-
χὺς ἄνθρωπος, les hommes gras.

Τὰ πλεῖστα τῶν ληγόντων εἰς αὐτὰ σχηματίζουσι τὸν πλη-
θυντικὸν εἰς aux, ὡς l'homme loyal ὁ εἰλικρινὴς ἄνθρωπος,
les hommes loyaux ; ἐξαιροῦνται τὰ fatal πεπρωμένους,
final τελικός, glacial παγερός, nasal ἔνρινος, paschal πα-
σχάλιος, théâtral θεατρικός, τὰ ὅποια ἀκολουθοῦσι τὸν γενι-
κὸν κανόνα, εἶναι des froids glacials παγερὰ ψύχη.

Ἀσκήσεις.

Κλιθῆτωσαν ὁλοκλήρως τὰ ἑξῆς.

Joli ¹ α'. ὠραῖος } Ἡ ὠραία γαλῆ.
Chat γαλῆ

Charmanle θελκτικὴ } ὁ θελκτικὸς ἄνθρωπος.
(θ.) personne ἄνθρωπος

Droit (ἄ.) δικαίωμα } τὸ ἴσον δικαίωμα.
Égal β'. ἴσος

Studieux β'. φιλομαθής } Ὁ φιλομαθὴς μαθητής.
Élève μαθητής

Beau α'. ὠραῖος } Τὸ ὠραῖον βιβλίον.
Livre βιβλίον

Doux β'. γλυκὺς } Ὁ γλυκὺς καρπός.
Fruit (ἄ.) καρπός

Περὶ βαθμῶν παραθέσεως.

Degrés de comparaison.

Ἐπειδὴ ὅταν παραβάλλωμεν δύο ἀντικείμενα πρὸς ἀλλήλα
δὲν εὐρίσκομεν πάντοτε, ὅτι τὸ ἓν ἔχει τὴν ποιότητα ἢ ἰδιό-

(1) Τὸ α' σημαίνει ὅτι τὸ ἐπίθετον προηγῆται τοῦ οὐσιαστικοῦ· τὸ δὲ
β' ὅτι ἔπεται· ὅταν δ' οὐδὲν τῶν σημείων τούτων ὑπάρχῃ, σημαίνει ὅτι ἡ
θέσις τοῦ ἐπιθέτου ἐστὶν ἀδιάφορος.

τητα εἰς ἀνώτερον βαθμόν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἕτον ἢ καὶ κατώτερον, διὰ τοῦτο, οἱ Γάλλοι ἔχουσι τρία εἴδη συγκριτικῶν· τῆς ἰσότητος (comparatif d'égalité), τὸ τῆς ὑπεροχῆς (comparatif de supériorité) καὶ τὸ τῆς μειώσεως (comparatif d'infériorité).

Καὶ τὸ μὲν συγκριτικὸν τῆς ἰσότητος σχηματίζουν διὰ τοῦ ἐπιρρήματος aussi καὶ τοῦ συνδέσμου que, τιθεμένου τοῦ ἐπιθέτου μεταξὺ τῶν δύο τούτων, λέξεων· ὡς la tulipe est aussi belle que la rose, τὸ λεῖριόν ἐστὶν ἐπίσης ὡραῖον ὡς τὸ ῥόδον.

Τὸ δὲ τῆς ὑπεροχῆς σχηματίζουν διὰ τοῦ ποσοτικοῦ ἐπιρρήματος plus (πλέον) καὶ τοῦ συνδέσμου que κατέχοντος ἐπίσης τοῦ ἐπιθέτου τὴν μεταξὺ τῶν δύο τούτων λέξεων, θέσιν, ὡς la rose est plus belle que la violette, τὸ ῥόδον ἐστὶν ὡραιότερον τοῦ ἴου.

Τὸ δὲ τῆς μειώσεως σχηματίζουν διὰ τοῦ ἐπιρρήματος moins (ὀλιγώτερον) καὶ τοῦ que· ὡς la violette est moins belle que la rose, τὸ ἴον ἐστὶν ἥττον ὡραῖον ἢ τὸ ῥόδον.

Ὑπερθετικῶν δὲ ἔχουσι δύο εἴδη, ἀπόλυτον (superlatif absolu) καὶ σχετικὸν (superlatif relatif).

Καὶ τὸ μὲν ἀπόλυτον δηλοῖ ὅτι ἰδιότης τις ὑπάρχει μὲν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμόν, ἀλλ' ἄνευ παραβολῆς πρὸς ἄλλα, δηλαδή ἀπολύτως· καὶ ἀσχέτως· σχηματίζεται δὲ διὰ τῶν ἐπιρρημάτων très, fort σφόδρα, ἄγαν, extrêmement ὑπερβαλόντως· ὡς Athènes est une très belle ville, αἱ Ἀθηναὶ ἐστὶν ὡραιότατη πόλις.

Τὸ δὲ σχετικὸν σημαίνει ὅτι ἀντικείμενόν τι ἔχει ἰδιότητά τινα εἰς τὸν ὑπέρτατον βαθμόν ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλα· ἐκφέρεται δὲ προστιθεμένου εἰς τὸ συγκριτικὸν τοῦ ἄρθρου, ὡς Paris est la plus belle des villes, οἱ Παρίσιοι ἐστὶν ἡ ὡραιότατη τῶν πόλεων, ἢ κτητικοῦ τινος ἐπιθέτου, ὡς il porte son plus bel habit, φέρει τὸ ὡραιότατον αὐτοῦ ἔνδυμα.

Τρία μόνον ἐπιθέτα σχηματίζουνσι τὰ παραθετικά αὐτῶν μονολεκτικῶς· τὸ bon καλός, συγκριτικὸν meilleur καὶ ὑπερθετικὸν le meilleur· τὸ mauvais κακός, συγκριτικὸν pire καὶ plus mauvais, ὑπερθετικὸν le pire καὶ le plus mauvais· τὸ petit μικρός, συγκριτικὸν moindre καὶ plus petit, ὑπερθετικὸν le moindre καὶ le plus petit.

Ἀσκήσεις.

Σχημάτισον τὰ τρία εἶδη τῶν συγκριτικῶν καὶ τὰ δύο εἶδη τῶν ὑπερθετικῶν τῶν ἐξῆς ἐπιθέτων.

Α'.

Doux γλυκός, amer πικρός, bon καλός, mauvais κακός, grand μέγας, petit μικρός, aimable εὐάρεστος, heureux εὐτυχής, noire μαῦρος, élégant κομψός.

Β'.

Ἀναπλήρωσον τὰς τελείας διὰ τῶν παραθετικῶν λέξεων plus moins, fort κτλ. καὶ διόρθωσον τὰ ἐπιθέτα, τὰ ὁποῖα εἰσι πάντα ἐν ἀρσενικῷ γένει καὶ ἐνικῷ ἀριθμῷ.

action sont . . . sincère . . . paroles, αἱ πράξεις εἰσὶν εἰλικρινέστεραι τῶν λόγων homme souple et délié s'élèvent . . . premier place (d.) et sujet (ἀ.) deviennent inutile, ἄνθρωποι εὐλύγιστοι (εὐμετάβολοι) καὶ πανοῦργοι ἀνέρχονται εἰς τὰς πρώτας θέσεις καὶ τὰ κάλλιστα ἄτομα καθίστανται ἀνωφελεῖ. La colère est à la fois aveugle violent et vil conseiller (ἀ.), ἡ ὀργή ἐστίν ἐν ταύτῃ ὁ τυφλότατος, ὁ βιαιότατος καὶ ὁ εὐτελέστατος τῶν συμβούλων. On peut avoir l'esprit . . . juste raisonnable . . . et . . . faible en même temps, δύνα-

ταί τις νὰ ἔχη τὸ πνεῦμα δικαιοτάτον, λογικώτατον, εὐαρε-
στότατον καὶ ἀσθενέστατον συγχρόνως. Il n'est . . . eau que
l'eau qui dort ; δὲν ὑπάρχει χειρότερον ὕδωρ ἀπὸ τὸ ὕδωρ τὸ
ὁποῖον κοιμᾶται (παροιμία=ἔπὸ σιγανὸ ποτάμι νὰ φοβᾶσαι).
La raison . . . fort toujours . . . , τὸ δίκαιον τοῦ ἰσχυ-
ροτέρου ἐστὶ πάντοτε τὸ κράτιστον. On ne doit pas faire . . .
mal pour faire réussir . . . grand bien, δὲν πρέπει τις
νὰ πράττῃ τὸ ἐλάχιστον κακὸν διὰ νὰ κατορθώσῃ (νὰ κάμῃ νὰ
ἐπιτύχῃ) τὸ μέγιστον καλόν.

Προσδιοριστικὰ ἐπίθετα.

Adjectifs déterminatifs.

Τὰ ἐπίθετα ταῦτα, καθάπερ προσδιορίζοντα τὰ οὐσιαστικὰ
κατὰ διαφόρους τρόπους, ὑποδιαίρουνται εἰς ἀριθμητικά, δει-
κτικά, κτητικά καὶ ἀόριστα.

Ἀριθμητικὰ ἐπίθετα.

Adjectifs numéraux.

Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπίθετα προσδιορίζουσι τὰ οὐσιαστικά, δη-
λοῦντα ἢ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντικειμένων, ὡς trois élèves τρεῖς
μαθηταί, ἢ τὴν τάξιν αὐτῶν, ὡς le troisième banc τὸ τρί-
τον θρανίον· ἐπομένως ὑποδιαίρουνται εἰς δύο, εἰς ἀπόλυτα καὶ
εἰς τακτικά καὶ τὰ ἐκ τούτων πηραγόμενα πολλαπλασιαστικά,
περιληπτικά καὶ ἀριθμητικά ἐπιρρήματα.

Ἀριθμητικὰ ἀπόλυτα.

Adjectifs numéraux cardinaux.

Un 1.

Deux 2.

Trois 3.

Quatre 4.

Cinq 5.	Soixante-douze 72.
Six 6.	Soixante-treize 73.
Sept (πρόφερε σετ) 7.	Soixante-quatorze 74.
Huit 8.	Soixante quinze 75.
Neuf 9.	Soixante-dix-neuf 79.
Dix 10.	Quatre-vingts 80.
Onze 11.	Quatre-vingt-un 81.
Douze 12.	Quatre vingt deux 82.
Treize 13.	Ouatre-vingt-dix 90.
Quatorze 14.	Quatre-vingt-onze 91.
Quinze 15.	Cent/100.
Seize 16.	Cent un 101.
Dix-sept 17.	Deux-cents 200.
Dix-huit 18.	Trois-cents 300.
Dix-neuf 19.	Quatre-cents 400.
Vingt 20.	Neuf-cents 900.
Vingt et un ή Vingt-un 21.	Neuf-cent-un 901.
Ving-deux 22 κτλ.	Mille 1000.
Trente 30.	Mille-cent ή Onze-cents 1100.
Trente et un 31.	Deux mille 2000.
Trente deux 32 κτλ.	Dix mille 10,000.
Quarante 40.	Cent nille 100,000.
Quarante et un 41.	Un million 1,000,000.
Cinquante 50.	Un billion ή Un milliard έν δις έκατομμύριον.
Soixante 60.	Un trillon έν τρις έκατομμύριον.
Soixande-dix 70.	
Soixante-onze 71.	

Εἰσὶ δὲ τὰ ἀπόλυτα ἀριθμητικὰ ἀμετάβλητα κατὰ τε τὸ γένος καὶ τὸν ἀριθμὸν· ὡς quatre fils, τέσσαρες υἱοί, quatre filles, τέσσαρες θυγατέρες· ἐξαιρεῖται μόνον τὸ un, τὸ ὁποῖον ἔχει θηλυκὸν une· καὶ τὰ vingt καὶ cent, τὰ ὁποῖα, δταν

πολλαπλασιαζώνται ἐπ' ἄλλον ἀριθμόν, ὡς quatre vingts, deux-cents, λαμβάνουσι τὸ σημεῖον τοῦ πληθυντικου, ἂν δὲν ἀκολουθῇ ἄλλος ἀριθμός· ἂν ὅμως ἀκολουθῇ, ὡς quatre vingt-cinq, deux-cent-cinquante, μένουσιν ἀμετάβλητα.

"Ὅπως ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες μεταχειριζόμεθα τὰ ἀπόλυτα ἀντὶ τῶν τακτικῶν, λέγοντες εἶναι τρεῖς ἡ ὥρα, ἔχομεν 24 τοῦ μηνός, οὕτω καὶ οἱ Γάλλοι ἐπὶ τῆς ὥρας, ἡμερομηνίας καὶ χρονολογίας, ἐπὶ τῆς ἀριθμήσεως τῶν σελίδων καὶ κεφαλαίων καὶ ἐπὶ τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς τῶν βασιλέων ποιοῦνται χοῆ-σιν τῶν ἀπολύτων ἀντὶ τῶν τακτικῶν· ὡς il est trois heures· nous avons le vingt quatre du mois· Charlemagne fut couronné en l'an huit-cent ; ὁ Κάρολος ἐστέφθη (αὐτοκράτωρ) κατὰ τὸ ἔτος 800, Henri quatre Ἐρρίκος ὁ τέταρτος, Louis quatorze Λουδοβῆκος ὁ δέκατος τέταρτος, ἐκ τούτων ἐξαιρεῖται τὸ πρῶτος, εἶον George premier (καὶ ὅχι G. un) Γεώργιος ὁ Α'. chapitre quatre, page soixante, κεφάλαιον τέταρτον, σελὶς ἑξήκοστή.

Τὸ vingt καὶ cent ὅταν κεῖνται ἀντὶ τῶν τακτικῶν, δὲν λαμβάνουσι τὸ s, καίπερ πολλαπλασιαζόμενα ἐπ' ἄλλον ἀριθμόν, ὡς chapitre quatre-vingt, page deux cent, κεφάλαιον ὀγδοηκοστόν, σελὶς διακοσιοστή, l'an sept-cent, κατὰ τὸ ἑπτακοσιοστόν ἔτος.

Τὸ mille ἐν τῇ χρονολογίᾳ συντέμνεται καὶ γράφεται mil, ὡς l'Amérique a été découverte en l'an mil quatre cent quatre - vingt - douze, ἡ Ἀμερικὴ ἀνεκαλύφθη κατὰ τὸ ἔτος 1492.

Πολλαπλασιαστικά. Multiplicatifs.

"Ὅπως ἐν τῇ ἑλληνικῇ τὰ πολλαπλασιαστικά σχηματίζονται ἐκ τῶν ἀπολύτων προσθήκη τῆς κατάλήξεως πλους, οὕτω καὶ

παρὰ τοῖς Γάλλοις τῇ προσθήκῃ τῆς καταλήξεως ple, ὡς tri-
ple τριπλοῦς, quadruple τετραπλοῦς· πλὴν τοῦ double, ὅπερ
προσλαμβάνει τὴν ble ἀντὶ ple· εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς.

simple ἀπλοῦς

sextuple ἑξαπλοῦς

double διπλοῦς

septuple ἑπταπλοῦς

triple τριπλοῦς

octuple ὀκταπλοῦς

quadruple τετραπλοῦς

nonuple ἑννεαπλοῦς

καὶ centuple ἑκατονταπλοῦς

Τὰ δὲ λοιπὰ καὶ αὐτὰ ἀκόμῃ τὰ ἀνωτέρω σχηματίζονται
διὰ τῶν ἀπολύτων καὶ τῆς λέξεως fois=φορά· οἷον deux
fois plus grand, δύο φορές μεγαλύτερος, onze fois, douze
fois κτλ.

Περιληπτικά. Collectifs.

Τὰ περιληπτικά ὀνομάζονται οὕτω, διότι ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ
σημαίνουσι πολλά· παράγονται δὲ ἐκ τῶν ἀπολύτων καὶ εἰσι
τὰ ἐξῆς·

Unité μὺνὰς

Dixaine δεκάς

Couple δυὰς

Douzaine δωδεκάς

Trinité¹ τριάς

Quinzaine δεκαπεντάς

Quaterne τετράς

Vingtaine εἰκάς

Δὲν ὑπάρχει πεντάς

Trentaine τριακάς

Sixaine ἑξάς

Quarantaine τεσσαρακοντάς

Semaine ἑβδομάς

Soixantaine ἑξηκοντάς

Huitaine ὀγδοάς

Centaine ἑκατοντάς

Neuvaine ἑννεάς

(¹) Ἐν χρῆσει μόνον ἐν τῷ la sainte Trinité ἡ ἁγία Τριάς.

Τακτικά ἀριθμητικά.**Adjectifs numéraux ordinaux.**

Ταῦτα παράγονται ἐκ τῶν ἀπολύτων προσθήκη τῆς καταλήξεως *ième*, πλὴν τοῦ πρῶτος· εἰσι δὲ τὰ ἐπόμενα·

Premier πρῶτος

Second ¹ δεύτερος, ἢ *deuxième*.

Troisième τρίτος

Dixième δέκατος

Vingt et unième εἰκοστός πρῶτος

Trente et unième τριακοστός πρῶτος

Trente-deuxième τριακοστός δεύτερος

Soixante-dixième ἑβδομηκοστός

Soixante-dix neuvième ἑβδομηκοστός ἕνατος

Centième ἑκατοστός

Deux-centième διακοσιοστός κτλ.

Ἀριθμητικά ἐπιρρήματα.**Adverbes numéraux.**

Ταῦτα παράγονται ἐκ τῶν τακτικῶν προσθήκη τῆς καταλήξεως *ment*, ὡς *premièrement*, *secondement*, *troisièmement* κ.τ.λ., κατὰ πρῶτον, κατὰ δεύτερον, τρίτον κτλ.

Ἀσκήσεις.

A'.

Γράψον ὀλοκλήρως τοὺς δι' ἀραβικῶν ψηφίων γεγραμμένους ἀριθμούς.

Voltaire est mort à 84 ans et Thénard à 80, ὁ Βολ-

(¹) Πρόφες *segon*.

ταῖρος ἀπέθανεν 84 ἐτῶν καὶ ὁ Θεναρδος 80. Le 19 siècle est une grande époque littéraire et scientifique ; ὁ 19ος αἰὼν ἐστὶ μεγάλη ἐποχὴ γραμματικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ. Autrefois les français aimaient beaucoup à compter par... ils disaient six-20, sept vingt, c'est-à-dire 120, 140, ἄλλοτε οἱ Γάλλοι ἡρέσκοντο ν' ἀριθμῶσι κατὰ δεκάδας· ἔλεγον ἑξ εἴκοσι, ἐπτὰ εἴκοσι δηλαδή 120, 140.

B'.

En 1814 on voyait près de Montpellier un lierre dont la tige avait un mètre 95 centimètres de circonférence; κατὰ τὸ 1814 ἔβλεπέ τις πλησίον τοῦ Μομπελλιέρου ἓνα κισσόν, τοῦ ὁποίου ὁ κορμὸς εἶχεν ἐνὸς μέτρου καὶ 95 ἑκατοστῶν περιφέρειαν. On cite des palmiers âgés de 300 ans, un lierre de 448 ans, un platane de 720 ans, un cyprès de 388 ans, des chênes de 1600 ans, des oliviers de 2000 ans, un noyer de 200 ans, un dragonier de 6000 ans, ἀναφέρουσι φοίνικας ἔχοντας ἡλικίαν 300 ἐτῶν, ἓνα κισσὸν 448, μίαν πλάτανον 720 ἐτῶν, μίαν κυπάρισσον 388 ἐτῶν, δρῦς 1600 ἐτῶν, ἐλαίαν 2000 ἐτῶν, μίαν χαρῦν 200 ἐτῶν, ἓν δρακόντιον 6000 ἐτῶν.

Γ'.

Le ... de huit est ..., et le ... de ... est ..., τὸ διπλάσιον τοῦ 8 ἐστὶ 16 καὶ τὸ ἑκατονταπλάσιον τοῦ 10 ἐστὶ 1000. Louis 14 fut roi pendant ... ans, Λουδοβίκος ὁ 14ος ὑπῆρξε βασιλεὺς ἐπὶ 72 ἔτη. Le mont Blanc est ... plus élevé que les buttes Montmartre à Paris, τὸ λευκὸν ὄρος ἐστὶ 50 ἄκκις ὑψηλότερον τῶν λοφίσκων τοῦ Μονμάρτρου ἐν Παριείοις.

Δεικτικά ἐπίθετα. Adjectifs démonstratifs.

Τὰ δεικτικά ἐπίθετα προσθέτουσιν εἰς τὸ οὐσιαστικόν, ὅπερ προσδιορίζουσι, τὴν ἰδέαν τῆς δείξεως.

Εἰσι δὲ ce διὰ τὰ ἀρσενικά τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος· ὡς ce fruit οὗτος ὁ καρπός, ce *hameau τοῦτο τὸ χωρίον· cet διὰ τὰ ἀρσενικά τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήεντος ἢ ἡ φιλοῦ· ὡς cet ami οὗτος ὁ φίλος, cet homme οὗτος ὁ ἄνθρωπος· καὶ cette διὰ πάντα ἐν γένει τὰ θηλυκὰ ὅπωςδήποτε ἀρχόμενα· ὡς cette femme αὕτη ἡ γυνή, cette *haie οὗτος ὁ φράκτης, cette action αὕτη ἡ πράξις, cette habitude αὕτη ἡ συνήθεια· ὁ δὲ πληθυντικός ces ἐστὶν ὁ αὐτὸς δι' ἀμφοτέρω τὰ γένη καὶ διὰ πάσας τὰς περιπτώσεις· ὡς ces actions, ces hommes, ces femmes κτλ.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Ὄνομ. Cet ami

Ces amis

Γεν. de cet ami

de ces amis

Δοτ. à cet ami

à ces amis

Αἵτ. cet ami

ces amis

Κλητ. δὲν ἔχει.

δὲν ἔχει

Ἀφαιρ. de cet ami

de ces amis

Οὕτω κλίνεται καὶ ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς περιπτώσεσι.

Οἱ Γάλλοι μὴ ἔχοντες ἰδιαίτεραν λέξιν πρὸς δεῖξιν τῶν μακρὰν ἢ τῶν πλησίον μεταχειρίζονται τὸ ἐπίρρημα ci (κατ' ἀποκοπὴν ἐκ τοῦ ici ἐδῶ), τὸ ὅποιον παραθέτουσιν εἰς τὸ οὐσιαστικόν μετὰ τοῦ ἐνωτικοῦ· ὡς ce livre-ci τοῦτο τὸ βιβλίον, πρὸς δεῖξιν τῶν πλησίον, καὶ τὸ ἐπίρρημα là = ἐκεῖ, ὡς cet homme là, ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος πρὸς δεῖξιν τῶν μακρὰν.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς .

... vieillard ... homme ... femme et ... enfant sont dignes de la pitié qu'ils vous ont inspirée, οὗτος ὁ γέρων, οὗτος ὁ ἀνὴρ, αὕτη ἡ γυνὴ καὶ τοῦτο τὸ παιδίον εἰσιν ἄξιοι τῆς συμπαθείας ἣν ὑμῖν ἐνέπνευσαν. L'imprudence... ouvriers est la seule cause ... accident déplorable, ἡ ἀβουλία τούτων τῶν ἐργατῶν ἐστὶν ἡ μόνη αἰτία τοῦ θλιβεροῦ τούτου γεγονότος. Prenez ... livre (ἀ.) ... plume (θ.)... feuille (θ.) de papier, et copiez la page que je vous ai indiquée, λάβετε τὸ βιβλίον, ταύτην τὴν γραφίδα καὶ τοῦτο τὸ φύλλον τοῦ χάρτου καὶ ἀντιγράψατε τὴν σελίδα, τὴν ὅποیان ἐδειξα ὑμῖν.

Κτητικὰ ἐπίθετα. Adjectifs possessifs.

Τὰ ἐπίθετα ταῦτα προσδιορίζοντα τὰ οὐσιαστικὰ προσθέτουσιν εἰς αὐτὰ τὴν ἰδέαν τῆς κτήσεως, ὡς mon livre τὸ βιβλίον μου, ma maison ἡ οἰκία μου· εἰς δὲ τὰ ἐξῆς.

Ἀρσενικόν.

Ἐνικός.

Mon	mon père	ὁ πατήρ μου
Ton	ton frère	ὁ ἀδελφός σου
Son	son oncle	ὁ θεῖός του

Ἐνικός.

Ma	ma mère	ἡ μήτηρ μου
Ta	ta sœur	ἡ ἀδελφή σου
Sa	sa tante	ἡ θεία του

Πληθυντικός.

Κοινὸς καὶ διὰ τὰ δύο γένη.

Mes	{	mes frères	οἱ ἀδελφοί μου
		mes sœurs	αἱ ἀδελφαί μου
Tes	{	tes cousins	οἱ ἐξάδελφοί σου
		tes cousines	αἱ ἐξάδελφαί σου
Ses	{	ses fils	οἱ υἱοί του
		ses filles	αἱ θυγατέρες

Πρὸ θηλυκοῦ ὀνόματος ἀρχομένου ἀπὸ φωνήεντος ἢ h ψιλοῦ μεταχειρίζονται πρὸς ἀποφυγὴν τῆς χατμωδίας τὰ ἀρσενικὰ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, οἷον mon âme (θ.) ἡ ψυχὴ μου, ton épée (θ.) τὸ ξίφος σου, ἀντὶ ma âme, ma épée.

Κλίνονται δὲ καὶ ταῦτα κατὰ τὸν γενικὸν κανόνα τῶν κύ-
σιαστικῶν.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	Mon frère	Mes frères
Γεν.	De mon frère	De mes frères
Δοτ.	A mon frère	A mes frères
Αἰτ.	Mon frère	Mes frères
Κλητ.	Δὲν ὑπάρχει	Δὲν ἔχει
Ἀφαιρ.	De mon frère	De mes frères

Οὕτω κλίνονται καὶ πάντα τὰ λοιπά.

Ἄ σ κ ἡ σ ε ι ς .

Α' .

Θὲς τὸ κατάλληλον κτητικὸν ἐπίθετον ὀδηγούμενος ἐκ τῆς μεταφράσεως.

Ὁ ἐξάδελφός μου . . . cousin. Τῷ πατρί μου . . . père. Τῇ ἀδελφῇ του . . . sœur. Ἡ μήτηρ μου . . . mère. Αἱ ἀδελφαί μου . . . soeurs. Ὁ θεϊός του . . . oncle. Τοῦ υἱοῦ σου . . . fils. Τῶν τέκνων σου . . . enfants. Ἀπὸ τὸν ἐξάδελφόν μου . . . cousin. Τὴν θείαν μου . . . tante. Οἱ φίλοι μου . . . amis. Ἐκ τῆς διαθέσεώς του . . . humeur (θ.) Οἱ γονεῖς σου . . . parents. Τοῖς ἀνεψιοῖς μου . . . neveu. Ἡ πρᾶξις σου . . . action (θ.) Τὰς γραφίδας σου . . . plumes. Ἡ μελάνη σου . . . encre. (θ.)

B'.

Ἀναπλήρωσον τὰς τελείας διὰ τοῦ καταλλήλου κτητικοῦ ἐπιθέτου.

*Portrait de Catinat*¹

On ne parlera jamais assez de Catinas, de . . . vertu (θ.) . . . sagesse (θ.) modestie (θ.) désintéressement (ἀ.) de la supériorité si rare . . . sentiments . . . grandes qualités de capitaine. Il mourut dans un âge très avancé, dans . . . petite maison (θ.) de Saint Gratien, où il s'était retiré. Il y rappela par . . . simplicité (θ.) . . . frugalité (θ.), par le mépris du monde, par la paix . . . âme (θ.) et l'uniformité . . . conduite (θ.) le souvenir de ces grands hommes qui après les triomphes les mieux mérités retournaient tranquillement à leur charrue toujours amoureux de leur patrie et peu sensibles . . . ingratitude (θ.)

Εἰκὼν τοῦ Κατινάνου.

Δὲν θὰ ὁμιλήσῃ τις ποτὲ ἀρχούντως περὶ τοῦ Κατινάνου, περὶ τῆς ἀρετῆς αὐτοῦ, τῆς συνέσεώς του, τῆς μετριοφροσύνης του, τῆς ἀφιλοκερδείας του, τῆς τσοῦτον σπανίας ὑπεροχῆς τῶν αἰσθημάτων του, περὶ τῶν μεγάλων αὐτοῦ προτερημάτων ὡς ἀρχηγοῦ. Ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ λίαν προβηκυῖα ἐν τῇ μικρᾷ αὐτοῦ οἰκίᾳ τοῦ Ἀγίου Γρατιανοῦ, ὅπου εἶχεν ἀποχωρῆσαι (ἀποσυρθῇ). Ἀνέμνησεν ἐκεῖ διὰ τῆς ἀπλότητος αὐτοῦ, διὰ τῆς λιτότητος αὐτοῦ διὰ τῆς καταφρονήσεως τοῦ κόσμου, διὰ τῆς γαλήνης τῆς ψυχῆς του καὶ τοῦ ὁμοιομόρφου τῆς διαγωγῆς αὐτοῦ τὴν ἀνάμνησιν τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν, οἵτινες μετὰ τοὺς θριάμβους τοὺς μάλιστα ἐπαξίους (ὧν ἦσαν ἄξιοι) ἐπανήρχοντο ἡσυχῶς εἰς τὸ ἄροτρον αὐτῶν πάντοτε ἐρασταὶ τῆς πατρίδος αὐτῶν καὶ ὀλίγον εὐαίσθητοι (προσέχοντες) εἰς τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτῆς.

(1) Στρατηγὸς γάλλος ἀκμάσας ἀπὸ τοῦ 1637—1712.

Τὰ μὲν προηγούμενα κτητικὰ ἐπίθετα mon, ton κτλ. μεταχειρίζονται ἐπὶ ἑνὸς κτήτορος, ὡς mon livre. τὸ βιβλίον μου, mes livres τὰ βιβλία μου· ὅταν ὁμως οἱ κτήτορες ᾧσι πολλοί, ὡς notre maison, ἡ οἰκία μας, τότε μεταχειρίζονται τὰ ἐπόμενα, ἅπερ εἰσὶ κοινοῦ γένους.

Notre μας, notre maison ἡ οἰκία μας.

Votre σας, votre jardin ὁ κήπος σας.

Leur των, leur action ἡ πράξις των.

Πληθυντικός.

Nos μας, nos maisons αἱ οἰκίαι μας.

Vos σας, vos jardins οἱ κήποι σας.

leurs των, leurs actions αἱ πράξεις των.

' Α σ κ ῆ σ ε ι ς .

A' .

. . père, ὁ πατήρ μας . . . sœur, αἱ ἀδελφαί των . . . fils, τῶν υἱῶν σας . . . fille, ἡ θυγάτηρ των . . . habit, τὸ ἐνδυμὰ σας . . . voisin, ἀπὸ τοῦ γείτονός σας . . . tante, εἰς τὴν θείαν σας . . . chien ὁ σκύλος μας . . . cheveu τῶν τριχῶν μας . . . cœur τῇ καρδίᾳ σας . . . pieds ἀπὸ τοῦ πόδας σας.

B' .

Nous devons pardonner . . ennemis, ὀφείλομεν νὰ συγχωρῶμεν τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν. Avant d'écrire consultez longtemps . . esprit et . . forces, πρὶν ἢ γράψητε, συμβουλευθετε πολὺν καιρὸν τὸ πνεῦμά σας καὶ τὰς δυνάμεις σας. Il ne faut jamais faire balancer les hommes entre . . intérêts et . . conscience, δὲν πρέπει ποτὲ νὰ κάμωμεν τοὺς ἀνθρώπους ν' ἀμφιταλεύονται μεταξὺ τῶν συμφερόντων (αὐτῶν) καὶ τῆς συνειδήσεως αὐτῶν.

Ἄοριστα ἐπίθετα. Adjectifs indéfinis.

Ἄοριστα ἐπίθετά εἰσι τὰ ἑξῆς.

Ἀρσενικόν.

Θηλυκόν.

Ἐνικός	πληθυντικός.	Ἐνικός	Πληθυντικός.
Aucun	οὐδείς, aucuns	Aucune,	aucunes
Certain	τίς, certains	Certaine,	certaines
Quel	τίς, quels	Quelle,	quelles,
Nul	οὐδείς. nuls	Nulle,	nulles
Tout	πᾶς, tous	Toute,	toutes
Un	τίς, des	Une,	des

καὶ ἡ maint ἡ maints θηλυκόν mainte ἡ maintes, ἥτις, ὡς σημαίνουσα πολλοί, δὲν ἔχει ἐνικόν.

Αἱ δὲ ἐπόμεναι, ὡς λήγουσαι εἰς ε ἄφωνον, εἰσὶ κοινοῦ γένους.

Ἐνικός	Πληθυντικός.
Autre ἄλλος	Autres
Chaque ἕκαστος	δὲν ἔχει
Quelque τίς	Quelques

Quelconque ὅστις (ὃ,τι) δῆποτε Quelconques.

Ἡ quelconque τίθεται πάντοτε μετὰ τὸ οὐσιαστικόν· ὡς donnez-moi une raison quelconque, δότε μοι λόγον τινὰ οἷονδῆποτε.

Τῆς quel γίνεται συχνάκις χρήσις ἐν ταῖς ἐρωτήσεσι καὶ τότε ὀνομάζεται ἐπίθετον ἐρωτηματικόν· ὡς quels fruits aimez vous ? ποίους καρποὺς ἀγαπᾶτε ;

Τὰ ἄοριστα ἐπίθετα, ὡς τοιαῦτα, δὲν δύνανται βεβαίως νὰ λάβωσιν ἄρθρον.

Ἀσκήσεις.

Θες ἀντὶ τῶν τελειῶν τὸ κατάλληλον ἐκ τῶν ἐν παρενθέσει ἀορίστων ἐπιθέτων.

(Un, aucun, plusieurs). On montre . . . érable (ἀ.) qui jouit dans toute l'Helvétie d'. . . grande célébrité (θ.) Δεικνύουσι μίαν σφένδαμνον, ἥτις ἀπολαύει ἐν ὅλῃ τῇ Ἑλβε-
τία μεγάλης φήμης. Il y a . . . hommes qui se sacrifient
pour la patrie ; ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι οἵτινες θυσιάζονται ὑπὲρ
τῆς πατρίδος . . . il n'y eut . . chemin (ἀ.) . . route (θ.)
qui ne fut gardée par . . . postes, δὲν ὑπῆρξε οὐδεὶς δρό-
μος, οὐδεμία ὁδός, ἥτις δὲν ἐφυλάχθη διὰ πολλῶν φρουρῶν.

(Certain, maint). On croit encore aux sorciers dans
. . . pays (ἀ.) et . . . paysan redoute leur prétendu pou-
voir, πιστεύουσιν ἀκρόμῃ εἰς τοὺς μάγους· ἐν τισὶ τόποις καὶ
πολλοὶ χωρικοὶ φοβοῦνται τὴν ὑποτιθεμένην δύναμιν αὐτῶν.

(Nul, tout) . . . contrée (θ.) n'est aussi riche en
houille que la grande Bretagne, οὐδεμία χώρα ἐστὶ το-
σοῦτον πλουσία εἰς γαιάνθρακα ὅσον ἡ μεγάλη Βρεττανία . . .
les hommes sont frères, πάντες οἱ ἄνθρωποι εἰσιν ἀδελφοί.

(Chaque, quel) . . . jour vous retombez dans les mê-
mes fautes, . . . résultat (ἀ.) espérez vous d'une pareille
conduite? ἐκάστην ἡμέραν περιπίπτετε πάλιν εἰς τὰ αὐτὰ σφάλ-
ματα, ποῖον ἀποτέλεσμα περιμένετε ἐκ τοιαύτης διαγωγῆς ;

(Autre, quelconque). Certains enfants sont toujours
prêts à attribuer à une prévention . . des insuccès qui
n'ont d' . . . causes que leur négligence, τινὰ παιδία εἰσὶ
πάντοτε ἑτοιμα ν' ἀποδώσωσιν εἰς τινὰ πρόληψιν οἵανδῆποτε
ἀποτυχίας τινάς, αἵτινες δὲν ἔχουσιν ἄλλας αἰτίας εἰμὴ τὴν
ἀμέλειαν αὐτῶν. Un progrès . . nécessite une suite d'ef-
forts ; πρόδοός τις οἵανδῆποτε χρήζει συνέχειας προσπαθειῶν.

Περὶ ἀντωνυμιῶν. Des pronoms.

Αἱ ἀντωνυμίαι εἰσὶ προσωπικαί, κτητικαί, αὐτοπαθεῖς, δει-
κτικαί, ἀναφορικαί, ἐρωτηματικαὶ καὶ ἄοριστοι.

Προσωπικὰ ἄντωνυμίαι. Pronoms personnels.

Α' προσώπου.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	Je ἢ moi ἐγώ	Nous ἡμεῖς
Γεν.	De moi	De nous
Δοτ.	À moi, moi, me	À nous
Αἰτ.	Moi, me	Nous
Ἀφ.	De moi	De nous.

Β' προσώπου.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	Tu ἢ toi σὺ	Vous ὑμεῖς
Γεν.	De toi	De vous
Δοτ.	À toi, toi, te	À vous
Αἰτ.	Toi, te	Vous
Ἀφ.	De toi.	De vous.

Γ' προσώπου.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὄνομ.	Il ἢ lui αὐτός	Ils ἢ eux αὐτοὶ
Γεν.	De lui	D'eux
Δοτ.	À lui. lui	À eux
Αἰτ.	Lui. le	Eux
Ἀφ.	De lui	D'eux

Τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου προσώπου εἰσὶ κοινοῦ γένους· τοῦ δὲ τρίτου προσώπου τὸ θηλυκὸν ἔστι τὸ ἐπόμενον.

Θηλυκόν.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

Ὄν.	Elle αὐτὴ	Elles αὐταὶ
Γεν.	D'elle	D'elles
Δοτ.	À elle, lui	À elles, leur
Αἰτ.	Elle, la	Elles, les
Ἀφ.	D'elle	D'elles.

Εἰς τὰς προσωπικὰς ἀντωνυμίας συγκαταλέγοντο καὶ τὰ ἄκλιτα ἐν καὶ γ· διότι ἡ μὲν ἐν δύναται νὰ τεθῇ ἀντὶ τῶν de lui, d'elle, d'eux, d'elles, de cela· ὡς c'est un véritable ami, j'en ai reçu un grand service, εἶναι ἀληθὲς φίλος, ἔλαβον παρ' αὐτοῦ μεγάλην εὐεργεσίαν.

Τὸ δὲ γ δύναται νὰ τεθῇ ἀντὶ τῶν à lui, à elle, à eux, à elles, à cela; ὡς Je connais ces orphelines, je m'y intéresse, γνωρίζω ταύτας τὰς ὀρφνὰς, ἐνδιαφερομαι περὶ αὐτῶν.

Οἱ μὲν τύποι je, tu, il, ils ὡς καὶ οἱ me, te, le, la, les, leur οὐδέποτε τίθενται μόνοι· καὶ οἱ μὲν πρῶτοι je, tu κ.τ.λ. συνδέουσι τὰ ῥήματα πρὸς διάκρισιν τῶν διαφόρων προσώπων, ὡς je lis ἀναγινώσκω, tu lis, ἀναγινώσκεις, il lit ἀναγινώσκει, nous lisons, vous lisez, ils lisent, οἱ δὲ δεῦτεροι τίθενται μεταξὺ τῆς ἀντωνυμίας καὶ τοῦ ῥήματος καὶ εἰσιν ἀντικείμενα τῶν ῥημάτων· ὡς il le mange τρώγει αὐτό, vous me dites λέγετε ἐμοί.

Οἱ δὲ ὑπόλοιποι τύποι moi, toi, nous, vous, eux κ.τ.λ. δύνανται νὰ τεθῶσι καὶ μόνοι, ὡς qui est là? Τίς ἐστὶν ἐκεῖ; moi ἢ c'est moi ἐγώ.

Ἄ σ κ ῆ σ ε ι ς .

Α'.

—¹aime et — — aimerais toujours, σᾶς ἀγαπῶ καὶ θάσας ἀγαπῶ πάντοτε — — — dis, ἐγὼ τὸ λέγω. — — n'avons pas dit cela, ἡμεῖς δὲν εἵπομεν τοῦτο (τὸ nous δις ἵνα ἐκφράσῃ ἀντιδιαστολήν) — — ont dit, αὐτοὶ εἶπον τοῦτο. Mon

(1) Μία παῦλα σημαίνει ὅτι λείπει μία λέξις, δύο δὲ ἢ τρεῖς, ὅτι λείπουν δύο ἢ τρεῖς λέξεις.

frère et — — irons à la campagne, ὁ ἀδελφός μου καὶ ἐγὼ θὰ ὑπάγωμεν εἰς τὴν ἐξοχήν.—et votre frère—viendrez avec moi, ὑμεῖς καὶ ὁ ἀδελφός σας θὰ ἔλθῃτε μετ' ἐμοῦ. — vais—présenter— —, μέλλω νὰ παρουσιάσω ὑμᾶς αὐτῷ.— pardonne — — et — —, συγχωρῶ σοί τε καὶ αὐτῇ. Parle t-on de mon ouvrage ? On—parle, ὁμιλοῦσι περὶ τοῦ συγγράμματος μου ; ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ. Pensez-vous de cette affaire? je n'—pense plus, σκέπτεσθε περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ; δὲν σκέπτομαι πλέον περὶ αὐτῆς.

B'.

— — ai dit de partir, εἶπον αὐτοῖς ν' ἀναχωρήσωσι.— — fera s'—peut, θὰ πράξῃ αὐτὸ ἐὰν δύνηται.—est un bon ami, ὁ Περικλῆς (Périclès) ἐστὶ καλὸς φίλος. L'étude—récrée, ἡ μελέτη με ἀνακουφίζει. La bonté n'est pas le fruit de la réflexion—ne pouvons ni—acquérir ni—perdre, ἡ καλωσύνη οὐκ ἔστιν ὁ καρπὸς τῆς σκέψεως, δὲν δυνάμεθα οὔτε νὰ ἀποκτήσωμεν (αὐτήν) οὔτε νὰ ἀπολέσωμεν αὐτήν.—écris à mes fils — — conseille de travailler, γράφω πρὸς τοὺς υἱοὺς μου, συμβουλεύω αὐτοῖς (leur) νὰ ἐργάζωνται.

Σύνθετοι ἢ αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίαι.**Pronoms réfléchis.**

Αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμῖαι εἰσὶν αἱ moi-même ἐγὼ αὐτός, toi-même σὺ αὐτός, lui-même αὐτός ὁ ἴδιος, elle-même αὐτὴ ἡ ἰδίᾳ, nous-mêmes ἡμεῖς αὐτοί, vous-mêmes ὑμεῖς αὐτοί, eux-mêmes αὐτοί οἱ ἴδιοι. Αὗται σχηματίζονται ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ ἐκ τῆς προσωπικῆς moi καὶ τῆς αὐτός même.

Διὰ τὸ τρίτον πρόσωπον ὑπάρχει καὶ ἄλλος τύπος soi ἢ soi-même ἐχυτοῦ, κοινὸς δι' ἀμφοτέρα τὰ γένη γίνεται δὲ

χρήσις αὐτοῦ ἐπὶ γενικῶν ἢ ἀορίστων ἐκφράσεων, μάλιστα δὲ μετὰ τὰς ἀορίστους ἀντωνυμίας *chacun, on, personne* ὡς *chacun pour soi*, ἕκαστος δι' ἑαυτόν.

Ἀσκήσεις.

Nous l'avons vu — —, τὸν εἶδομεν ἡμεῖς αὐτοί. Ses ennemis — — l'estimaient. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ ἐξετίμων αὐτόν. Je garderai une partie pour — —, θὰ φυλάξω ἐν μέρος δι' ἑμαυτόν. Il a pris tout pour — —, ἔλαβεν ὅλον δι' ἑαυτόν. Je parle — — —, ὁμιλῶ περὶ ἑμαυτοῦ. Vous me l'avez dit — —, μοί το εἶπετε ὑμεῖς αὐτοί. Je l'ai donné — — —. Τὸ ἔδωκα αὐτῷ τῷ ἰδίῳ. *Chacun travaille pour —*, ἕκαστος ἐργάζεται δι' ἑαυτόν. *Quand on est au service de quelqu'un on n'est plus — —*, ὅταν τις ἢ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τινός, δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ἑαυτόν.

Δεικτικαὶ ἀντωνυμίαι.

Pronoms démonstratifs.

Ἐνικός.	Ἀρσενικόν.	Πληθυντικός.
Ce, celui	} οὗτος	Ceux
Ceci, celui-ci		Ceux-ci
Celui-là ἐκεῖνος		Ceux là
Cela τοῦτο		
	Θηλυκόν.	
Celle	} οὗτη	Celles
Celle ci		Celles-ci
Celle-là ἐκείνη		Celles-là

Παρατήρησις. Δὲν πρέπει νὰ συγχέηται τὸ δεικτικόν ἐπὶ-θετον *ce* μετὰ τῆς δεικτικῆς ἀντωνυμίας *ce*, διότι ἐκεῖνο μὲν

κεῖται πάντοτε πρό τινος ὀνόματος, τοῦτο δὲ πρό τινος ἀναφορικῆς ἀντωνυμίας ἢ πρό τοῦ ῥήματος être, ὡς ce qui me plaît c'est la chasse, ἐκεῖνο ὅπερ μοι ἀρέσκει ἐστὶ τὸ κυνήγιον. Τὸ πρό τοῦ ῥήματος être ce μένει ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἀνεξήγητον, ὡς c'est moi ἐγὼ εἰμαι.

Τὰ ceci, celui-ci μεταχειρίζονται ἐπὶ τῶν πλησίον κειμένων, τὰ δὲ cela celui-là ἐπὶ τῶν μακρὰν.

Ἀσκήσεις.

Θές τὴν κατάλληλον δεικτικὴν ἀντωνυμίαν.

— qui est content est heureux, ἐκεῖνος ὅστις ἐστὶν ἡῤ χαριστήμενος ἐστὶν εὐτυχής. — qui sont mécontent sont malheureux, ἐκεῖνοι οἵτινές εἰσι δυσηρεστημένοι εἰσι δυστυχεῖς. — qui vient est ma mère, ἐκείνη ἥτις ἔρχεται ἐστὶν ἡ μήτηρ μου. — est pour Auguste et — pour Antoine, τοῦτό ἐστι διὰ τὸν Αὐγουστον καὶ ἐκεῖνο διὰ τὸν Ἀντώνιον. — qui me plaît en vous — — votre franchise, ἐκεῖνο ὅπερ μοι ἀρέσκει ἐν ὑμῖν ἐστὶν (c'est) ἡ εἰλικρινεία σας. Quelle est de ces gravures (θ.) — que vous aimez le mieux? τίς τῶν χαλκογραφιῶν (ἢ ξυλογραφιῶν) ἐστὶν ἐκείνη, ἥτις ἀρέσκει ὑμῖν περισσότερον; J'aime mieux — —; — — ne me plaît pas, μοι ἀρέσκει αὕτη, ἐκείνη δὲν μοι ἀρέσκει.

Κτητικαὶ ἀντωνυμίαι. Pronoms possessifs.

Ἀρσενικόν.

Ἐνικός.

Le mien ὁ ἰδικός μου
Le tien ὁ ἰδικός σου
Le sien ὁ ἰδικός του
Le nôtre ὁ ἰδικός μας
Le vôtre ὁ ἰδικός σας
Le leur ὁ ἰδικός των

Πληθυντικός.

Les miens
Les tiens
Les siens
Les nôtres
Les vôtres
Les leurs.

Θηλυκόν.

Ἑνικός.

Πληθυντικός.

La mienne ή ἰδική μου

Les miennes

La tienne ή ἰδική σου

Les tiennes

La sienne ή ἰδική του

Les siennes

La nôtre ή ἰδική μας

Les nôtres

La vôtre ή ἰδική σας

Les vôtres

La leur ή ἰδική των

Les leurs.

Αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι παράγονται, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ, ἐκ τῶν προσωπικῶν· π.χ. ἐκ τῆς moi ή le mien, ἐκ τῆς toi ή le tien κ.τ.λ.

Tà notre καὶ votre ὡς κτητικαὶ ἀντωνυμίαι λαμβάνουσι περισπωμένην, ὡς κτητικὰ ὁμῶς ἐπίθετα δὲν λαμβάνουσι.

Κλίνονται δὲ αἱ κτητικαὶ ἀντωνυμίαι ὡς τὰ ἀπὸ συμφώνου ή h δασέος ἀρχόμενα ὀνόματα· εἶον le mien, du mien, au mien· la mienne, de la mienne, à la mienne κ.τ.λ.

Ἄσκησεις.

Voici mon maître, voilà — — ἰδοὺ ὁ κύριός μου, ἰδοὺ ὁ ἰδικός σου. Mon cheval et — — ont le même âge, ὁ ἵππος μου καὶ ὁ ἰδικός σου ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἡλικίαν. Ton chapeau est plus haut que — — ὁ πῖλός σου ἐστὶν ὕψι-
λότερος ἢ ὁ ἰδικός του. À chacun — bien, à toi — —, à moi — —, à eux — —, εἰς ἕκαστον (ἕκαστος ἔχέτω) τὰ ἰδικά του (τὴν περιουσίαν του)· εἰς σὲ τὸ ἰδικόν σου, εἰς ἐμὲ τὸ ἰδικόν μου, εἰς αὐτοὺς τὸ ἰδικόν των. Chacun a ses peines, les grands ont — — comme nous avons les — ἕκαστος ἔχει τὰς θλίψεις του, οἱ μεγάλοι ἔχουσι τὰς ἰδικάς των, ὡς ἡμεῖς ἔχομεν τὰς ἰδικάς μας.

Ἀναφορικὰ ἄντωνυμίαι.**Pronoms relatifs.**

Ἀναφορικὰ ἄντωνυμίαι εἰσὶν ἡ qui, que, quoi, lequels, laquelle· τούτων ἡ μὲν qui καὶ quoi εἰς κοινὸν γένους καὶ ἀριθμοῦ καὶ κλίνονται διὰ τῶν προθέσεων de καὶ à, ὡς προεπομεν ἐν τῷ περὶ κλίσεως τῶν προσηγορικῶν κεφαλαίῳ σελ. 16, ἡ δὲ lequels, laquelle, κλίνεται ὡς τὰ ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος ἀρχόμενα ὀνόματα καὶ ὡς εἰ ἦν κεχωρισμένη le quel, π. χ. lequels, duquels, auxquels κ.τ.λ., laquelle, de laquelle, à laquelle κ.τ.λ. πληθυντικὸς lesquels, desquels κ.τ.λ.

Αἱ δὲ κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ κλίνονται οὕτω·

Ὅν.	Qui, ὁ ὅποιος	ἄχρηστος
Γεν.	De qui ἢ dont	De quoi
Δοτ.	Ἄ qui	Ἄ quoi
Αἵτ.	Que	Qui
Ἀφ.	De qui ἢ dont	De quoi περὶ οὗ.

Καὶ τὸ τοπικὸν ἐπίρρημα οὐ, d'où, par où συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν ἀναφορικῶν ἄντωνυμιῶν· ὡς l'embaras où je me trouve, ἡ ἀμηχανία ἐν ᾗ εὐρίσκομαι· l'endroit par où nous avons passé, τὸ μέρος διὰ τοῦ ὁποίου διήλθομεν.

Ἀσκήσεις.

L'homme — à fait cela, ὁ ἄνθρωπος ὅστις ἐπραξε τοῦτο. La montre que j'avais, τὸ ὥρολόγιον τὸ ὅποιον (que) εἶχον. J'ai — — vivre, ἔχω ἐκ τίνος (de quoi) [τὰ μέσα] νὰ ζήσω. Il n'y a rien là — parle au cœur, rien — les esprits sensibles puissent être émus, ce sont de vulgaires tableaux — (à qui) on accorde à peine un regard, δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐκεῖ τὸ ὅποιον γὰρ ὁμιλῇ εἰς τὴν καρδίαν, τίποτε ἐκ

τοῦ ὁποίου τὰ εὐαίσθητα πνεύματα νὰ δύνανται νὰ συγκινηθῶσι· εἰσι κοιναὶ εἰκόνες, εἰς τὰς ὁποίας μόλις ῥίπτει τις ἐν βλέμμα. Dieu—la providence conserve tout, à tout créé, ὁ Θεὸς τοῦ ὁποίου ἡ πρόνοια διατηρεῖ τὰ πάντα ἔκτισε τὸ πᾶν. Heureux l'enfant — — plait le travail, εὐτυχὲς τὸ παιδίον εἰς τὸ ὅποιον ἀρέσκει ἡ ἐργασία. Le cerisier tire son nom de la ville de Cerasonde — — il a été importé en Europe par les ancieus, ἡ κερασέα ἔλκει τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐκ τῆς πόλεως Κερασούντος, ἐκ τῆς ὁποίας εἰσήχθη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν ἀρχαίων.

Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι. Pronoms interrogatifs.

Ἑρωτηματικαὶ ἀντωνυμίαι εἰσὶν ἡ qui, que, quoi, quel, quelle, lequel, laquelle· τίς, τί, ποῖος, ποία, τίς ἢ πό-
τερος.

Τούτων ἡ μὲν qui ἐστὶ κοινοῦ γένους καὶ ἀριθμοῦ, ἡ δὲ que ἀπαντᾷ μόνον κατ' ὀνομαστικὴν καὶ αἰτιατικὴν τοῦ ἐνικοῦ, ἡ δὲ quoi κλίνεται μόνον ἐν τῷ ἐνικῷ.

Ἡ quel δὲν δύναται νὰ τεθῇ μόνη, ἀλλὰ πάντοτε μετὰ τινος οὐσιαστικοῦ· ὡς quel livre? ποῖον βιβλίον;

Ἡ lequel τίθεται ἰδίως, ὅταν ἐρωτῶμεν περὶ δύο ἢ περισσοτέρων πραγμάτων· π.χ. voici deux pommes, laquelle voulez-vous? ἰδοὺ δύο μῆλα, ποῖον θέλετε;

Ἀσκήσεις.

—est dans ma chambre? τίς ἐστὶν ἐν τῷ δωματίῳ μου; —
—parlez-vous? περὶ τίνος ὁμιλεῖτε; — vous adressez-vous?
πρὸς τίνι ἀποτείνεσθε; — faites-vous? τί κ' ἔχετε; Vous cher-
chez quelque chose, quoi donc? ζητεῖτε πράγμα τι, τί
λοιπόν (ζητεῖτε); — des deux nations est la plus riche

l'Angleterre ou la France ? ποῖον τῶν δύο ἐθνῶν ἐστὶ πλουσιώτερον ἢ Ἀγγλία ἢ ἡ Γαλλία; — cherchez-vous ? τίνα ζητεῖτε; — — pense-t-il ? περὶ τίνος (à quoi) σκέπτεται; — — votre frère parle-t-il ? πρὸς τίνα ὁ ἀδελφός σας ὁμιλεῖ; — — livre cherchez-vous ? ποῖον βιβλίον ζητεῖτε; — — attribuez-vous cela ? εἰς τί ἀποδίδετε; — de plus simple ? τί ἀπλούστερον (τούτου);

Ἀόριστοι ἀντωνυμῖαι.

Pronoms indéfinis.

Τῶν ἀντωνυμιῶν τούτων αἱ μὲν εἰσιν ἄκλιτοι, ὥς αἱ ἐξῆς·

Autrui ἄλλος

Ou τις

Personne οὐδεὶς

Quiconque ὅστις ὅποτε

Plusieurs πολλοί

Rien τίποτε

αἱ δὲ κλιταί, ὥς αἱ ἐπόμεναι·

Ἀρσενικόν.

Ἐνικός.

Πληθυντικός.

Un τις

Des τινές

Aucun οὐδεὶς

Aucuns

Certain τις

Certains

Chacun ἕκαστος

Δὲν ἔχει

L'un ὁ μὲν

Les uns

L'autre ὁ ἄλλος

Les autres

L'un l'autre ἀλλήλους

Les uns les autres

Nul οὐδεὶς

Δὲν ἔχει

Quelqu'un τις

Quelques uns

Tel ὁ δεῖνα, τοιοῦτος εἶς

Tels

Tout πᾶς

Tous

Θηλυκόν.

Aucune οὐδεμία	Aucunes
Certaine τις	Certaines
Chacune ἐκάστη	Δὲν ἔχει
L'une ἡ μὲν	Les unes
L'autre ἡ ἄλλη	Les autres
L'une l'autre ἀλλήλας	Les unes les autres.
Nulle οὐδεμία	Δὲν ἔχει
Quelqu'une τις	Quelques unes
Telle ἡ δεῖνα	Telles
Toute πᾶσα	Toutes

Τούτων αἱ μὲν aucun, certain, nul, tel, tout καὶ ἐκ τῶν ἀκλίτων ἢ plusieurs εἰσὶν ὅτε μὲν ἀόριστα ἐπίθετα, ὅτε δὲ ἀόριστοι ἀντωνυμιαί.

Κλίνονται δὲ κατὰ τὸν πολλάκις ἤδη ῥηθέντα κανόνα· τῆς l'un l'autre ὅμως ἡ σημασία ἀπαιτεῖ νὰ κλίνηται μόνον τὸ l'autre· ὅσον γενική l'un de l'autre, δετική l'un à l'autre κτλ.

ΣΗΜ. Μεταξὺ τῶν ἀντωνυμιῶν τούτων ὑπάρχουσι καὶ ἐπιμεριστικά καὶ ἀλληλοπαθεῖς, ἀλλ' ἐπειδὴ οἱ ἱᾶλλοι οὐδεμίαν ἄλλην τῶν ἀντωνυμιῶν διαίρεσιν παραδέχονται, διὰ ταῦτο ἀφίνομεν αὐτάς μεταξὺ τῶν ἀορίστων.

Ἡ ὄν εὐφωνίας χάριν λαμβάνει πρὸ σούτης τὸ l', π. χ. si l'on vient ἀντὶ si on vient ἐάν τις ἔρχεται· οὐχὶ ὅμως καὶ ὅταν ἔπωνται τὰ ἄρθρα le, la, les, διότι, ἐάν εἴπωμεν si l'on les entend, προκύπτει καχοφωνία.

' Ἀσκησεις .

Α'.

—a son mérite—ont leurs défauts, ἕκαστος ἔχει τὴν ἁξίαν του, πάντες ἔχουσι τὰ ἐλαττώματα αὐτῶν. Quand—est

bon pour — ne l'est pour —, όταν τις (on) ἢ καλὸς διὰ πάντας, οὐκ ἔστι (τοῦτο) ἰ' διὰ κανένα. — sont morts, la fuite a sauvé le reste; οἱ μὲν ἀπέθανον, ἡ φυγὴ ἔσωσε τὸ ὑπόλοιπον (τοὺς λοιπούς). L'homme craint de se faire voir — qu'il est, parce qu'il n'est pas — qu'il devait être, ὁ ἄνθρωπος φοβεῖται νὰ φανῇ ὅποιός (tel) ἔστι, διότι οὐκ ἔστιν ὅποιος ἔπρεπε νὰ ᾔ. — ne peut être heureux par le malheur —, δὲν δύναται τις νὰ ᾔ εὐτυχὴς διὰ τῆς δυστυχίας τοῦ ἄλλου (d'autrui). — n'est prophète chez soi, οὐδεὶς ἔστι προφήτης ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ. Racine et Boileau s'estimaient — — —, ὁ Ῥακίνας καὶ ὁ Βοαλὼ ἐξετίμων ἀλλήλους.

B'.

— maître — valet, εἶος ὁ κύριος τοιοῦτος καὶ ὁ ὑπηρετής (παροιμία). Connaissez-vous — — — ici? γνωρίζετε τίνα ἐδῶ; — n'apprendra pas sa leçon sera puni, ὅστις ἐλήποτε δὲν μάθῃ τὸ μάθημά του, τιμωρηθήσεται. — qui rit vendredi dimanche pleurera, dit — proverbe, ὁ δεῖνα ὅστις γελᾷ τὴν παρασκευὴν, τὴν κυριακὴν θὰ κλαύσῃ, λέγει παροιμία τις (certain). Respectez le bien — —, σέβεσθε τὴν περιουσίαν τοῦ ἄλλου (d'autrui). — prétendent que Cicéron était faible par caractère et grand par réflexion, πολλοὶ ισχυρίζονται ὅτι ὁ Κικέρων ἦτο ἀδύνατος τὸν χαρακτήρα καὶ μέγας κατὰ τὴν σκέψιν.

Περὶ τοῦ ῥήματος.

Du verbe.

Παραπόμενα τοῦ ῥήματος εἰσι τὸ πρόσωπον, ὁ ἀριθμός, ὁ χρόνος, ἡ ἐγκλισις, ἡ διάθεσις καὶ ἡ συζυγία.

Πρόσωπα (personnes) εἰσι τρία, ἀριθμοὶ δὲ (nombres) δύο.

Χρόνοι (temps) εἰσὶν ὁκτώ· ὁ ἐνεστώς présent, ὁ παρατατικός imparfait, ὁ ἄοριστος α' passé défini, ὁ παρακείμενος passé indéfini, ὁ ἄοριστος β' passé antérieur, ὁ ὑπερσυντέλικος plus-que-parfait, ὁ μέλλων futur καὶ ὁ τετελεσμένος μέλλων futur passé.

Διαιροῦνται δὲ εἰς ἀπλοῦς, ἥτοι μονολεκτικῶς σχηματιζόμενους, τοιοῦτοι δ' εἰσὶν ὁ ἐνεστώς, ὁ παρατατικός, ὁ ἄοριστος καὶ ὁ μέλλων, καὶ εἰς συνθέτους, ἥτοι περιφραστικῶς σχηματιζόμενους, καὶ οὗτοι εἰσὶν οἱ ἐπίλοιποι τέσσαρες.

Ὁ μὲν ἐνεστώς, παρατατικός, ὑπερσυντέλικος καὶ μέλλων σημαίνουσιν ὅ,τι καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ.

Ὁ δὲ ἄοριστος καὶ παρακείμενος σημαίνουσιν ἀμφοτέροις πρᾶξιν γενομένην ἐν τῷ παρελθόντι· διαφέρουσι δὲ μόνον κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ μὲν α' ἄοριστος ἐκφέρει τὴν πρᾶξιν γενομένην ἐν χρόνῳ ἐντελῶς παρελθόντι καὶ ἐπομένως οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὸ παρὸν ἔχουσιν· ὡς je visitai Romme l'année dernière, ἐπεσκέφθην τὴν Ῥώμην τὸ παρελθὸν ἔτος· ὁ δὲ παρακείμενος δηλοῖ τὴν πρᾶξιν ὡς γενομένην ἐν χρόνῳ ἐντελῶς ἢ καὶ μὴ ἐντελῶς παρελθόντι· ὡς j'ai écrit mon thème, je l'ai écrit aujourd'hui, ἔγραψα τὸ θέμα μου, ἔγραψα αὐτὸ σήμερον.

Ὁ δὲ β' ἄοριστος σημαίνει πρᾶξιν γενομένην μὲν ἐν τῷ παρελθόντι ἀλλὰ πρὸ ἄλλης ἐπίσης παρελθούσης· ὡς quand j'eus lu ce livre je sortis, ὅτε εἶχον ἀνεγνωσμένον τοῦτο τὸ βιβλίον ἐξήλθον· ἥτοι πρότερον ἀνέγνων καὶ μετὰ ταῦτα ἐξήλθον.

Ὁ δὲ τετελεσμένος μέλλων σημαίνει πρᾶξιν μέλλουσαν πλὴν γενησομένην πρὸ ἄλλης πράξεως ἐπίσης μελλούσης· ὡς quand mon fils aura fini ses études, il ira en Allemagne, ὅταν ὁ υἱός μου θὰ ἔχῃ τελειώσει τὰς σπουδὰς του, θὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Γερμανίαν.

Ἐγκλίσεις (modes) εἰσὶν ἑξ· ὀριστικὴ indicatif, ὑποθετικὴ

conditionnel, προστακτική impératif, ὑποτακτική subjonctif καὶ ἀπαρέμφατος infinitif, ἔχουσαι τὴν αὐτὴν περίπου σημασίαν ἣν καὶ ἐν τῇ ἑλληνικῇ.

Διαθέσεις (voix) εἰσὶ τέσσαρες· ἐνεργητική active, παθητική passive, οὐδετέρα neutre καὶ μέση réfléchie.

Αἱ συζυγαὶ conjugaisons εἰσὶ τέσσαρες, διακρινόμεναι ἐκ τῆς καταλήξεως τοῦ ἐνεστώτος τῆς ἀπαρεμφάτου· ὁ τῆς πρώτης λήγει εἰς er, ὡς aimer, ὁ τῆς δευτέρας εἰς ir, ὡς finir, ὁ τῆς τρίτης εἰς oir, ὡς recevoir καὶ ὁ τῆς τετάρτης εἰς re ὡς rendre.

Περὶ τῶν βοηθητικῶν ῥημάτων.

Τὰ γαλλικὰ ῥήματα δὲν δύνανται νὰ κλιθῶσιν ἄνευ τῆς βοήθειας ἐνὸς τῶν ῥημάτων avoir ἢ être, τὰ ὅποια διὰ τοῦτο ὀνομάζονται βοηθητικὰ auxiliaires· καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ δεύτερον βοηθητικὸν κλίνεται τῇ βοήθειᾳ τοῦ πρώτου avoir.

Avoir (ἔχειν).

INDICATIF	<i>Imparfait</i>
<i>Présent</i>	<i>παρεσφαιρισ</i>
J'ai ἔχω	J'avais εἶχον
tu as	tu avais
il a	il ἢ elle avait
elle a	nous avions
nous avons	vous aviez
vous avez	ils ἢ elles avaient
ils ont	2ο/ο. A? <i>Passé défini.</i>
elles ont	J'eus ἔσχον

tu eus
il eut
elle eu
nous eûmes
vous eûtes
ils eurent
elles eurent

Futur.

J'aurai θά έχω.
tu auras
il aura
nous aurons
vous aurez
ils ή elles auront

Passé indéfini

J'ai eu έχω λάβει, έχηκα
tu as eu
il a eu
elle a eu
nous avons eu
vous avez eu
ils ή elles ont eu

Futur passé.

J'aurai eu θά έχω λάβει
tu auras eu
il ή elle aura eu
nous aurons eu
vous aurez eu
ils ή elles auront eu.

Passé antérieur.

J'eus eu (ἀφοῦ) έχον
tu eus eu
il eut eu
nous eûmes eu
vous eûtes eu
ils ή elles eurent eu

CONDITIONNEL

Présent

J'aurais θά είχον λάβει τώρα
tu aurais
il ή elle aurait
nous aurions
vous auriez
ils ή elles auraient.

Plus-que-parfait.

J'avais eu είχον λάβει
tu avais eu
il ή elle avait eu
nous avions eu
vous aviez eu
ils ή elles avaient eu

Passé.

J'aurais eu θά είχον λάβει
tu aurais eu
il ή elle aurait eu
nous aurions eu
vous auriez eu

ils ἤ elles auraient eu.

ἤ

J'eusse eu

tu eusses eu

il ἤ elle eût eu

nous eussions eu

vous eussiez eu

ils ἤ elles eussent eu.

IMPÉRATIF.

Présent.

Aie ἔχε

ayons

ayez

SUBJONCTIF.

Présent.

Que j'aie νὰ ἔχω

que tu aies

qu'il ait

que nous ayons

que vous ayez

qu'ils aient

Imparfait.

Que j'eusse νὰ εἶχον

que tu eusses

qu'il eût

que nous eussions

que vous eussiez

qu'ils eussent.

Passé.

Que j'aie eu νὰ ἔχω λάβει

que tu aies eu

qu'il ait eu

que nous ayons eu

que vous ayez eu

qu'ils aient eu

Plus-que-parfait.

Que j'eusse eu νὰ εἶχον λάβει

Que tu eusses eu

qu'il eût eu

que nous eussions eu

que vous eussiez eu

qu'ils eussent eu

qu'elles eussent eu

INFINITIF.

Présent.

Avoir ἔχειν

Passé.

Avoir eu ἐσχηκέναι, νὰ ἔχη λάβει

PARTICIPE.

Présent.

Ayant ἔχων

Passé.

Ayant eu ἐσχηκώς, ἔχων λάβει

Participe.

passif.

Eu, eue εἰλημμένος.

Ἀσκήσεις.

Α'.

—de l'occupation en ce moment, ἔχω ἀσχολίαν κατὰ ταύτην τὴν στιγμὴν. Ce matin—mal aux dents, ταύτην τὴν πρωτὴν εἶχον ὀδοντόπονον. La semaine dernière—plusieurs bons points, τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἔλαβον πολλοὺς καλοὺς βεθμούς. Demain—dix francs, αὔριον θὰ ἔχω δέκα φράγκα. —souvent des ennuis, ἔχω λάβει (ὑποστῇ) συχνάκις θλίψεις. —de l'argent, εἶχον λάβει χρήματα. Dès que—des nouvelles de François, mon père arriva, ἀφοῦ (ἅμα ἐγὼ) ἔλαβον εἰδήσεις περὶ τοῦ Φραγκίσκου, ὁ πατὴρ μου ἔφθασε. Je pourrais vous donner une réponse quand—sa lettre, θὰ δυνηθῶ νὰ σας δώσω μίαν ἀπάντησιν, ὅταν θὰ ἔχω λάβει τὴν ἐπιστολὴν του.

Β'.

—du plaisir à accompagner mon père, θὰ εἶχον εὐχαρίστησιν νὰ συνοδεύσω τὸν πατέρα μου. —de la peine à comprendre la leçon sans les explications du professeur, ἤθελεν ἔχει (ἀπαντήσει) δυσκολίαν νὰ ἐννοήσω τὸ μάθημα ἄνευ τῶν ἀναπτύξεων τοῦ καθηγητοῦ. —des reproches en sortant sans permission, θὰ εἴχετε ἐπιπλήξεις ἐξερχόμενοι (ἐὰν ἐξ . . .) ἄνευ ἀδείας. —le courage de défendre ton opinion, ἔχε θάρρος νὰ υπερασπίζης τὴν ἰδέαν σου. Il importe—immédiatement les livres nécessaires, συμφέρει νὰ ἔχω ἀμέσως τὰ ἀνγκαιοῦντα βιβλία. —nécessaire—des plumes neuves, θὰ ἦτο ἀναγκαῖον νὰ εἶχον νέας γραφίδας. Pour avoir un peu de fortune il

faut suer, διὰ νὰ ἔχη τις ὀλίγην περιουσίαν πρέπει νὰ ἰδρώσῃ.
 Il ne suffit pas d'— — des malheurs pour compatir à
 ceux des autres, δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχη τις λάβῃ (ὑποστῇ) δυστυ-
 χήματα διὰ νὰ συμπαθῇ εἰς τὰ τῶν ἄλλων. — cela — — tout,
 ἔχων τοῦτο ἔχω τὰ πάντα. Monsieur, cherchez-moi un
 ruban — la même couleur, κύριε ζητήσατέ μοι (εὑρετέ μοι)
 μίαν ταινίαν ἔχουσαν τὸ αὐτὸ χρώμα.

Être (εἶναι).

INDICATIF.

Présent

Je suis εἶμαι

tu es

il est

nous sommes

vous êtes

ils sont

tu fus

il fut

nous fûmes

vous fûtes

ils furent.

Imparfait

J'étais ἦμην

tu étais

il était

nous étions

vous étiez

ils étaient.

Passé indéfini

J'ai été

tu as été

il a été

nous avons été

vous avez été

ils ont été

Passé antérieur.

J'eus été

tu eus été

il eut été

nous eûmes été

vous eûtes été

ils eurent été

Passé défini

Je fus ὑπῆρξα, ἐγενόμην

Plus-que-parfait

J'avai été
tu avais été
il avait été
nous avions été
vous aviez été
ils avaient été

Μελλοντικη *Futur*

Je serai θα ήμαι
tu seras
il sera
nous serons
vous serez
ils seront

Futur passé

J'aurai été
tu auras été
il aura été
nous aurons été
vous aurez été
ils auront été

CONDITIONNEL.

Présent.

Je serais, θα ήμην τώρα
tu serais
Il serait
nous serions

vous seriez
ils seraient

Passé

>

J'aurais été θα ήμην τότε
tu aurais été
il aurait été
nous aurions été
vous auriez été
ils auraient été
ή κατ' άλλον τύπον
J'eusse été
tu eusses été
il eût été
nous eussions été
vous eussiez été
ils eussent été

IMPÉRATIF

Sois έσο
soyons
soyez

SUBJONCTIF.

Présent

Que je sois να είμαι
que tu sois
qu'il soit
que nous soyons
que vous soyez
qu'ils soient

Imparfait.

que vous eussiez été
qu'ils eussent été

Que je fusse *νὰ ἤμην*
que tu fusses
qu'il fût
que nous fussions
que vous fussiez
qu'il fussent

INFINITIF

*Présent*Être *εἶναι*, *νὰ ἦ*.*Passé.**Passé.*Avoir été *ᾗτι ὑπῆρξε*, *ἐφάνη*

Que j'aie été *νὰ ἔχω δειχθῇ*,
que tu aies été [*φανῇ*]
qu'il ait été
que nous ayons été
que vous ayez été
qu'ils aient été

PARTICIPE

*Présent*Étant *ὄν**Passé**Plus-que-parfait.*Ayant été *ὑπάρξας* *φινείς*,

Que j'eusse été *νὰ εἶχον δειχθῇ*
que tu eusses été [*φινῇ*]
qu'il eût été
que nous eussions été

PARTICIPE

*Passif*Été *γεγενημένος*.**Ἀσκήσεις.**

Α'

— —Grec, *εἶμαι Ἕλλην*. Autrefois— —plus content de mon apprenti, *ἄλλοτε ἤμην μᾶλλον τῷ χαριστημένος ἐκ τοῦ μαθητοῦ μου (ἐπὶ τεχνῶν)*. — —heureux d'apprendre cette nouvelle, *ὑπῆρξα εὐτυχῆς μαθὼν ταύτην τὴν εἰδὴσιν*. — —au nombre des invités, *θὰ εἶμαι ἐν τῷ ἀριθμῷ (μεταξὺ) τῶν*

προσκεκλημένων. — — — jadis plus dissipé qu'attentif, ὑπῆρξα (γέγονα) πάλαι ποτὲ μᾶλλον ἀφηρημένος ἢ προσεκτικός. — — — long temps inquiet sur votre santé, εἶχα γίνει πολὺν καιρὸν ἀνήσυχος (ἀνησυχῆσει) περὶ τῆς ὑγείας σας. Dès que — — — plus laborieux, mes progrès s'en ressentirent, ἅμα ὑπῆρξα (ἐγενόμην) ἐργατικώτερος, αἱ πρόοδοί μου ἐγένοντο ἐπαισθηταί. — — — peut-être trop confiant dans les promesses de cet homme rusé, θὰ ἔχω γίνει ἴσως πολὺ ἐμπιστευτικός (θὰ ἔχω δείξει πολλὴν ἐμπιστοσύνην) εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ πονηροῦ τούτου ἀνθρώπου.

B'.

— — — content d'assister à ce spectacle, θὰ ἤμην ἡδύχαριστήμενος νὰ παρευρεθῶ εἰς τοῦτο τὸ θέαμα. — toujours probe, juste et honnête, ἔσο πάντοτε χρηστός, δίκαιος καὶ τίμιος. Il faut — — — de la chance pour réussir, πρέπει νὰ ἔχῃς τύχην διὰ νὰ ἐπιτύχῃς. Mon père veut — — — médecin, ὁ πατήρ μου θέλει νὰ γίνῃ (εἶμαι) ἰατρός. Il faudrait — — — fidèle à ma promesse, ἔπρεπε νὰ ἤμην πιστός εἰς τὴν ὑπόσχεσίν μου. Je souhaite — — — sage et obéissant, εὐχομαι νὰ ἔχῃ φανῇ (δειχθῇ) φρόνιμος καὶ ὑπήκοος.

Γ'.

Il faudrait — — — plus prompt à me rendre à destination, ἔπρεπε νὰ εἶχον δειχθῇ μᾶλλον πρόθυμος νὰ ὑπάγω εἰς τὸν (προσδι)ώρισμένον τόπον. — du courage dans le malheur et — plein de calme au milieu de la tempête c' — la marque d'un grand caractère, τὸ ἔχειν (αἶον) θάρρος ἐν τῇ δυστυχίᾳ καὶ εἶναι πλήρη ἡσυχίας ἐν μέσῳ τῆς τρικυμίας ἐστὶ σημεῖον μεγάλου χαρακτήρος. Crésus passe pour — — — des richesses immenses et — — — très fier de ses richesses,

ὁ Κροῖσος θεωρεῖται ὅτι ἔσχεν (avoir eu) ἄπειρα πλούτη καὶ ὅτι ὑπῆρξε πολὺ ὑπερήφανος διὰ τὰ πλούτη του. La cigale—
— oisive pendant l'été—très malheureuse pendant l'hiver, ὁ τέττιξ γενόμενος ὀκνηρὸς κατὰ τὸ θέρος ὑπῆρξε δυστυχέστατος κατὰ τὸν χειμῶνα.

Γύμνασμα μεταβλητόν.

La souris

τὸ μυῖδιον.

— —, — — vrai beaucoup plus petite que le rat, mais — — aussi plus généralement répandue — — le même instinct, le même naturel, — — timide par nature et familière par nécessité. Si — — plus faible que le rat — — les mœurs plus douces. — — moins robuste et par conséquent — — plus d'ennemis, aux embûches desquels — — continuellement en butte. — — facilement leurrée par les appâts et je n'—pour défense que ma petitesse et mon agilité.

Εἶμαι, εἶναι ἀληθές, πολὺ μικρότερον τοῦ μυός, ἀλλ' εἶμαι καὶ γενικώτερον διαδεδομένον. Ἔχω τὸ αὐτὸ ἔμφυτον, τὴν αὐτὴν φύσιν· εἶμαι δειλὸν ἐκ φύσεως καὶ οἰκτεῖον ἐξ ἀνάγκης. Ἐὰν εἶμαι ἀσθενέστερον τοῦ μυός, ἔχω τὰ ἥθη ἡμερώτερα. Εἶμαι ὀλιγώτερον δυνατόν καὶ ἐπομένως ἔχω περισσοτέρους ἐχθρούς, εἰς τὰς παγίδας τῶν ὁποίων εἶμαι συνεχῶς ἐκτεθειμένος. Εὐκόλως δελεάζομαι ὑπὸ τῶν δολωμάτων καὶ δὲν ἔχω πρὸς ὑπεράσπισιν ἢ τὴν σμικροτήτά μου καὶ τὴν εὐκίνησίαν μου.

Τραπήτω τὸ παρὸν θέμα εἰς πάντα τὰ πρόσωπα, τοὺς ἀριθμοὺς καὶ τοὺς χρόνους τῆς ἰριστικῆς π. χ. ἀντὶ νὰ ἀρχηται τὸ θέμα, ὡς ἐν τῷ προηγθέντι, ἀπὸ τοῦ Je suis, il est vrai

κτλ. ἀρξάσθω ἀπὸ τοῦ α' πληθ. προσώπου τοῦ ἐνεστώτος, εἶον
 Nous sommes, il est vrai, beaucoup κτλ. καὶ συνταχθήτω
 οὕτως ὅλον εἰς τοῦτο τὸ πρόσωπον· μετὰ ταῦτα μεταβλη-
 θήτω εἰς τὸ θ' ἐνικὸν πρόσωπον· O souris, tu es κτλ. ὦ μυά-
 ριον, εἶσαι κτλ.

Τύποι τῶν ρημάτων τῆς Α' συζυγίας.

Παρατήρησις. Οἱ Ἕλληνες μαθηταὶ σπουδάζοντες τὸ τυπι-
 κὸν τῆς ἐκτῶν γλώσσης καὶ τὸ ὀρθογραφικὸν αὐτοῦ, μανθά-
 νουσι τοῦτο οὐχὶ μηχανικῶς καὶ μόνον ἐπὶ τῆς μνήμης αὐ-
 τῶν στηριζόμενοι, ἀλλ' ἀνετώτερον, ἀναλυτικώτερον, ἦτοι
 διὰ τῆς ἐκμαθήσεως τῶν καταλήξεων ἐκάστης πτώσεως, χρό-
 νου ἢ ἐγκλίσεως. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ὁδὸς αὕτη ἐστὶ μᾶλλον
 εὐδατος καὶ ὅτι τάχιον ἄγει εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον· ἐνῶ ἐν τῇ
 γαλλικῇ, ἂν καὶ διδάσκονται αὐτὴν ἐπὶ 3, 4 καὶ 5 ἔτη, ὅμως
 φθάνουσιν οἱ πλείστοι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Δ' τοῦ γυμνα-
 σίου τάξιν ἀγνοοῦντες τοὺς τύπους. Ταῦτα ἔχοντες ὑπ' ὄψει
 καὶ νομίσαντες ὅτι ἐν τῶν πολλῶν τοῦ κακοῦ τούτου αἰτίαν
 ἐστὶν ἔσως καὶ ὁ προειρημένος μηχανικὸς τρόπος, καθ' ὃν διδά-
 σκεται ἐν γένει μὲν ἡ γαλλικὴ γλῶσσα, ἰδίως δὲ τὸ τυπικὸν
 καὶ τὸ ὀρθογραφικὸν αὐτοῦ, προσέβημεν εἰς τὴν σύνταξιν τῶν
 κατωτέρω ὀλίγων, ἀπλῶν καὶ συντόμων κανόνων, ἐλπίσαντες
 ὅτι οἱ Ἑλληνοπαῖδες οἱ τὸ τοσοῦτον πολὺπλοκον καὶ ἀνώμαλον
 ἑλληνικὸν τυπικὸν διὰ τοῦ προηγουμένου ἀναλυτικοῦ τρόπου
 κατορθοῦντες νὰ μάθωσι, πολὺ εὐκολώτερον τοῦ κατὰ πολὺ
 ἀπλουστεροῦ καὶ ὁμαλωτέρου γαλλικοῦ τυπικοῦ διὰ τοῦ αὐτοῦ
 τρόπου γενήσονται κάτοχοι.

Aimer Ἀγαπᾶν

INDICATIF

Présent.

J'aime ἀγαπῶ
tu aimes
il aime
nous aimons
vous aimez
ils aiment.

Imparfait

J'aimais ἠγάπων
tu aimais
il aimait
nous aimions
vous aimiez
ils aimaient

Passé défini

j'aimai ἠγάπησα
tu aimas
il aima
nous aimâmes
vous aimâtes
ils aimèrent

Passé indéfini

J'ai aimé ἠγάπησα (ἠγάπηκα)
tu as aimé [ἔχω ἀγαπήσει]
il a aimé
nous avons aimé
vous avez aimé
ils ont aimé

Passé antérieur

J'eus aimé (ἔμα ἀφοῦ) ἠγάπησα
tu eus aimé
il eut aimé
nous eûmes aimé
vous eûtes aimé
ils eurent aimé

Plus-que-parfait.

J'avais aimé εἶχον ἀγαπήσει
tu avais »
il avait »
nous avions aimé
vous aviez »
ils avaient »

Futur

J'aimerai θ' ἀγαπήσω
tu aimeras

il aimera
nous aimerons
vous aimerez
ils aimeront

Futur passé

J'aurai aimé θα έχω αγαπήσει
tu auras aimé
il aura »
nous aurons aimé
vous aurez »
ils auront »

CONDITIONNEL

Présent

j'aimerais θα ήγάρων τώρα
tu aimerais
il aimerait
nous aimerions
vous aimeriez
ils aimeraient

Passé

J'aurais aimé θα ήγάρων τότε
tu aurais aimé
il aurait »
nous aurions aimé
vous auriez »

ils auraient aimé

J'eusse aimé

tu eusses »

il eût »

nous eussions aimé

vous eussiez »

ils eussent »

IMPÉRATIF

Aime ἀγάπα
aimons
aimez

SUBJONCTIF

Présent.

Que j'aime ν' αγαπῶ
que tu aimes
qu'il aime
que nous aimions
que vous aimiez
qu'ils aiment.

Imparfait

Que j'aimasse νὰ ήγάρων
que tu aimasses
qu'il aimât
que nous aimassions
que vous aimassiez
qu'ils aimassent.

*Passé**Passé*

Que j'aie aimé να ἔχω ἀγα- Avoir aimé να ἦ ὅτι ἔχω ἀγα-
 que tu ais » [πῆσει] [πῆσει].
 qu'il ait »

que nous ayons aimé

PARTICIPE

que vous ayez »

Présent

qu'ils aient

Plus-que-parfait

Aimant ἀγαπῶν.

Que j'eusse aimé να εἶχον ἀ-

Passé.

que tu eusses » [γαπήσει]

qu'il eût »

Ayant aimé ἔχων ἀγαπήσει

que nous eussions aimé

que vous eussiez »

PARTICIPE

qu'ils eussent »

Passi~~INFINITIF~~*Présent*Aimé, aimée ἡγαπημένος και
ἡγαπημένον, ἡγαπημένην

Aimer να ἦ ὅτι ἀγαπῶ

Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ρημάτων τῆς α' συζυγίας.

Τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς cer ἢ ger ὡς commencer, ménager, ὅπου ἐν τῇ κλίσει τὸ c ἢ g εὐρίσκεται πρὸ τοῦ a ἢ o, λαμβάνουσιν ὑπογεγραμμένην μὲν κάτωθεν τοῦ c, e δὲ ἄφωνον ἀμέσως μετὰ τὸ g, ὡς nous commençons, il commença, nous ménageons, vous ménageâtes· γίνεται δὲ τοῦτο διὰ να τηρηθῇ καθ' ὅλην τὴν κλίσιν ἡ προφορά, ἣν τὰ γράμματα ταῦτα ἔχουσιν ἐν τῇ ῥίζῃ τοῦ ῥήματος.

Τὰ παραλήγοντα εἰς *e* ἄφωνον ἢ ἐ ὀξύτονον τρέπεται τοῦτο εἰς ἐ βρύτονον, ὅπου ἐν τῇ κλίσει ἀκολουθεῖ ἕτερον *e* ἄφωνον· ὡς *espérer, j'espère, mener, je mène.*

Τὰ δὲ λήγοντα εἰς *eler* ἢ *eter* ἀντὶ νὰ τρέπωσι τὸ *e* ἄφωνον εἰς ἐ βρύτονον, διπλασιάζουσι τὸ *l* ἢ τὸ *t*, ὅπου μετὰ τὰ σύμφωνα ταῦτα ἀκολουθεῖ *e* ἄφωνον· ὡς *appeler, j'appelle, καλεῖν, καλῶ, jeter, je jetterait, ῥίπτειν, θὰ ῥίψω.*

Ἐξαίρουνται τὰ *acheter, bourreler, geler, peler, ἀγοράζειν, βασανίζειν, πηγνυσθαι, μαδᾶν, τὰ ὅποια ἀκολουθοῦσι τὸν ἀνωτέρω κανόνα, ἥτοι τρέπεται τὸ *e* ἄφωνον εἰς ἐ βρύτονον· ὡς *acheter ἀγοράζειν, j'achète ἀγοράζω.**

Τὰ δὲ εἰς *éer* λήγοντα φυλάττουσι τὸ ἐ καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν κλίσιν· ὡς *créer πλάττειν, je crée. agréer ἐγκρίνειν, j'agréé.*

Τὰ λήγοντα εἰς *yer*, ὡς *payer*, λαμβάνουσι πλησίον τοῦ *y* καὶ ἐν ἰ ἐν τῷ *α'* καὶ *β'* πληθυντικῷ προσώπῳ τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὀριστικῆς καὶ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὑποτακτικῆς· ὡς *nous payions ἐπληρώνομεν, que nous payions νὰ ἐπληρώνομεν, πρὸ δὲ τοῦ *e* ἄφωνου δευόμεθα ν' ἀντικαταστήσωμεν τὸ *y* διὰ τοῦ ἰ μόνον καὶ νὰ γράψωμεν ἀδιαφόρως, je paie ἢ je paye πληρώνω.*

Ἄ σ κ ἡ σ ε ι ς .

Α' .

Ἐν παρενθέσει ἐστὶν ἡ ἀπαρέμφατος τοῦ ῥήματος, ὅπερ πρέπει νὰ τεθῇ εἰς τὸν προσήκοντα χρόνον, πρόσωπον καὶ ἀριθμὸν τῇ βοηθείᾳ τῆς μεταφράσεως.

(Arriver) aujourd'hui trop tard, φθάνω σήμερον πολὺ ἀργά. (planter)* un pommier l'année dernière, ἐφύτευσα μίαν μηλέαν τὸ παρελθὸν ἔτος. (acquitter) ma dette avant

de partir, ἐξώφλουν τὸ χρέος μου πρὶν ἀναχωρήσω. (réparer) mes fautes lorsque le maître les (découvrir), εἶχον ἐπανορθώσει τὰ σφάλματά μου ὅταν ὁ διδάσκαλος ἀνεκάλυψεν αὐτά. (labourer) mon champ demain, θ' ἄροτράσητε τὸν ἀγρόν μου αὔριον. Après qu' (demander) pardon (travailler) avec une nouvelle ardeur, ἀφοῦ ἐζήτησε συγγνώμην, εἰργάσθη μετὰ νέου ζήλου.

B'.

(contempler) le lever du soleil, παρετηρήσαμεν τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου· (porter) atteinte à la réputation d'autrui sans le vouloir, θὰ ἔχετε προσβάλει τὴν ὑπόληψιν τοῦ ἄλλου χωρὶς νὰ τὸ θέλητε. En (céder) à vos caprices (éprouver) bien des mécomptes, ὑποχωρῶν εἰς τὰς ἰδιοτροπίας σας θὰ ὑπιστάμην πολλὰς ἀποτυχίας. (aimer) plus son fils s' (être) plus sage, θὰ ἡγάπα τὸν υἱόν του περισσότερον ἐὰν ᾗτο φρονιμώτερος. Avec plus d'application (terminer) leur travail avant la nuit, μετὰ πλείονος ἐπιμελείας θὰ ἐτελείωσαν τὴν ἐργασίαν των πρὸ τῆς νυκτός. (ménager) notre temps, c'est l'étoffe dont la vie est faite, ἃς οἰκονομῶμεν τὸν καιρὸν μας· οὗτός ἐστι τὸ ὕψωμα, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐστὶ κατασκευασμένος ὁ βίος.

Γ'.

Il est raisonnable que tu ne (projeter) rien qui dépasse les forces, λογικὸν (φρόνιμον) ἐστὶ νὰ μὴ διανοῆσαι τίποτε, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει τὰς δυνάμεις σου. (commencer) votre journée tôt et (achever) la tard, ἀρχίσατε τὴν ἡμέραν σας ἔνωρίς καὶ τελειώσατε αὐτὴν ἄργά. Le père (désirer) que son fils (terminer) ses études l'année prochaine, ὁ πατήρ ἐπιθυμεῖ ὁ υἱός του νὰ ἔχῃ ἀποπερατώσει τὰς σπουδὰς του

τὸ προσεχὲς ἔτος. Il convient (achever) au plus tôt, συμφέρει νὰ τελειώσης τὸ ταχύτερον. Si (désirer) vivre dans l'aisance il faut (travailler) assidûment, ἐὰν ἐπιθυμῇς νὰ ζῇς ἐν ἀνέσει, πρέπει νὰ ἐργάζησαι (que tu...) ἐπιμελῶς. C'est en (forge) qu'on devient forgeron, σφυρηλατῶν τις γίνεται σιδηρουργός.

B' συζυγία.

Finir τελειώνειν.

INDICATIF

Passé défini

Présent

† je finis

tu finis

il finit

nous finîmes

vous finîtes

il finirent

AX Je finis τελειώνω ¹

tu finis

il finit

nous finissons

vous finissez

il finissent

Passé indéfini

Imparfait

j'ai fini

tu as fini

il a fini

nous avons fini

vous avez fini

ils ont fini

λ Je finissais

tu finissais

il finissait

nous finissions

vous finissiez

ils finissaient

(1) Ἐκ τοῦ τύπου τῆς πρώτης συζυγίας δύναται πλέον ὁ μαθητὴς καὶ τῶν λοιπῶν συζυγιῶν τοὺς χρόνους νὰ ἐξηγήσῃ.

Passé antérieur

j'eus fini
tu eus fini
il eut fini
nous eûmes fini
vous eûtes fini
ils eurent fini

Plus-que-parfait

J'avais fini
tu avais fini
il avait fini
nous avions fini
vous aviez fini
ils avaient fini

Futur

Je finirai
tu finiras
il finira
nous finirons
vous finirez
ils finiront

Futur passé

J'aurai fini
tu auras fini
il aura fini
nous aurons fini
vous aurez fini
ils auront fini

IMPÉRATIF.

Finis
finissons
finissez

CONDITIONNEL

Je finirais
tu finirais
il finirait
nous finirions
vous finiriez
ils finiraient.

Passé

J'aurais fini
tu aurais fini
il aurait fini
nous aurions fini
vous auriez fini
ils auraient fini

?

J'eusse fini
tu eusse fini
il eût fini
nous eussions fini
vous eussiez fini
ils eussent fini.

SUBJONCTIF.

Présent

Que je finisse
que tu finisses.

qu'il finisse
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils finissent.

Imparfait

Que je finisse
que tu finisse
qu'il finît
que nous finissions
que vous finissiez
qu'ils finissent.

Passé

Que j'aie fini
que tu aies fini
qu'il ait fini
que nous ayons fini
que vous ayez fini.
qu'ils aient fini.

Plus-que-parfait

Que j'eusse fini
que tu eusses fini
qu'il eût fini
que nous eussions fini
que vous eussiez fini
qu'ils eussent fini

INFINITIF.

Présent.

Finir

Passé

Avoir fini

PARTICIPE.

Présent

Finissant

Passé.

Ayant fini

PARTICIPE

Passif

Finì, finie.

Παρατήρησις. Τὸ ῥῆμα haïr μισεῖν ἀποβάλλει τὸ διαιρετικὸν σημεῖον ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς καὶ προστακτικῆς καὶ ἀποτελεῖ οὕτω δίφθογγον μετὰ τοῦ α· ὡς je hais, tu hais, il hait, προστακτικῇ, hais.

Ἀσκήσεις.

Α'.

(Garnir) son panier de provisions, ἐφοδιάζει τὸ κάνι-
στρόν του διὰ προμηθειῶν. (gravir) cette montagne s'il le
faut, θὰ ὑπερβῶ τοῦτο τὸ ὄρος ἂν ᾖ ἀνάγκη. (ralentir) leur

pas à l'approche du courrier, ἐβράδυνον τὸ βῆμά των κατὰ τὴν προσέγγισιν τοῦ ταχυδρόμου. (Avertir) mon domestique lorsqu'(arriver) de nouvelles plaintes sur son compte, εἶχον προειδοποιήτει τὸν ὑπηρέτην μου, ὅτε ἔφθασαν νέα παράπονα κατ' αὐτοῦ. Quand (vernir) les meubles vous les (expédier), ὅταν θὰ ἔχῃτε στιλπνώσει τὰ ἐπιπλα, θὰ τ' ἀποστείλῃτε. (grandir) plus l'année dernière que cette année, ἀνεπτύχθη (ἐμεγάλωσε) περισσότερον τὸ παρελθὸν ἔτος ἢ κατὰ τὸ παρόν. Il faut (choisir) le moment favorable pour (sortir), πρέπει νὰ ἐκλέξῃτε τὴν εὐθετον στιγμὴν διὰ νὰ ἐξέλθῃτε. (bondir) de joie en apprenant cette bonne nouvelle, ἐσκίρτησεν ὑπὸ χαρᾶς μαθὼν ταύτην τὴν εἴδησιν.

B'.

Quand (finir) sa lettre (sortir) pour se promener, ἀφοῦ ἐτελειώσε τὴν ἐπιστολὴν τοῦ, ἐξῆλθε διὰ νὰ περιπατήσῃ. (finir) plus tôt si vous vouliez m'aider, θὰ ἐτελείωνον ταχύτερον εἰάν ἠθέλετε νὰ με βοηθήσητε. (attendrir) tous les assistants en (prononcer) ces paroles, θὰ συνεχίνεις πάντας τοὺς παρόντας προφέρων τούτους τοὺς λόγους. (rougir) si on m'(reprocher) une faute si grave, θὰ ἡρυθρίων εἰάν με εἶχον μεμψθῇ διὰ τόσον βιρὺ σφάλμα. Il n'était pas possible que (aplanir) les difficultés, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἐξομαλύνωσι αὐτοὶ τὰς δυσκολίας. Bientôt de nouveaux gouffres s'(entr'ouvrir) sous nos pas, nous montrent les entrailles de la terre, ἀμέσως νέα βάραθρα διανοιγόμενα ὑπὸ τοὺς πόδας μας δεικνύουσιν ἡμῖν τὰ ἐγκατα τῆς γῆς. Ma mère (douter) (finir) mes devoirs, ἢ μήτηρ μου ἀμφιβάλλει ὅτι ἔχω τελειώσει τὰ καθήκοντά μου. Je voudrais (finir) cette affaire, ἐπεθύμουν νὰ εἶχετε τελειώσει ταύτην τὴν

ὑπόθεσιν· (avertir) souvent et ne (punir) que dans de rares circonstances, νουθέτει συχνάκις καὶ μὴ τιμώρει ἢ ἐν σπανίαις περιστάσεσι. Je (haïr) le mensonge et la flatterie, μισῶ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν κολακείαν· nous ne (haïr) les méchants que par intérêt, δὲν μισοῦμεν τοὺς καχοὺς εἰμὴ ἔνεκα συμφέροντος (φοβούμενοι μὴ μας βλάψωσι).

Γ' συζυγία.

Recevoir λαμβάνειν.

INDICATIF	nous reçûmes
<i>Présent</i>	vous reçûtes
Je reçois	ils reçurent.
tu reçois	<i>Passé indéfini</i>
ils reçoit	J'ai reçu
nous recevons	tu as »
vous recevez	il a »
ils reçoivent.	nous avons reçu
	vous avez »
<i>Imparfait</i>	ils ont »
Je recevais	<i>Passé antérieur</i>
tu recevais	J'eus reçu
il recevait	tu eus »
nous recevions	il eut »
vous receviez	nous eûmes reçu
ils recevaient.	vous eûtes »
	ils eurent. »
<i>Passé défini</i>	<i>Plus-que-parfait</i>
Je reçus	J'avais reçu
tu reçus	tu avais »
il reçut	

il avait reçu
 nous avions reçu
 vous aviez »
 ils avaient »

Futur

Je recevrai
 tu recevras
 il recevra
 nous recevrons
 vous recevrez
 ils recevront.

Futur passé

J'aurais reçu
 tu auras reçu
 il aura reçu
 nous aurons reçu
 vous aurez reçu
 ils auront reçu

CONDITIONNEL

Présent

Je recevrais
 tu recevrais
 il recevrait
 nous recevriions
 vous recevriez
 ils recevraient.

passé *Prétérit*

J'aurais reçu
 tu aurais reçu
 il aurait reçu
 nous aurions reçu
 vous auriez reçu
 ils auraient reçu

J'eusse reçu
 tu euses reçu
 il eût reçu
 nous eussions reçu
 vous eussiez reçu
 ils eussent reçu.

IMPÉRATIF

Reçois
 recevons
 recevez.

SUBJONCTIF

Présent

Que je reçoive
 que tu reçoives
 qu'il reçoive
 que nous recevions
 que vous receviez
 qu'ils reçoivent.

Imparfait

Qu je reçusse
 que tu reçusses

qu'il reçût
que nous reçussions
que vous reçussiez
qu'ils reçussent

Passé

Que j'aie reçu
que tu aies reçu
qu'il ait reçu
que nous ayons reçu
que vous ayez reçu
qu'ils aient reçu

Plus-que-parfait

Que j'eusse reçu
que tu eusses reçu

qu'il eût reçu
que nous eussions reçu
que vous eussiez reçu
qu'ils eussent reçu

INFINITIF

Présent

Recevoir

Passé

Ayant reçu

PARTICIPE

Présent

Recevant

Passé

Ayant reçu.

Participe passif

Reçu, reçue.

**Παρατηρήσεις επί των ρημάτων
τῆς γ' συζυγίας.**

Ἐκ τῶν ρημάτων τῆς συζυγίας ταύτης μόνον τὰ λήγοντα εἰς evoir κλίνονται ὁμαλῶς κατὰ τὸ recevoir, πάντα δὲ τὰ λοιπά, ὡς τὸ voir βλέπειν, mouvoir κινεῖν, savoir γινώσκειν, κλίνονται ἀνωμάλως.

Τὰ ῥήματα devoir ὀφείλειν καὶ mouvoir κινεῖν λαμβάνουσι περισπωμένην εἰς τὴν παθητικὴν μετοχὴν dû, mû, τὰ θηλυκὰ ὁμῶς αὐτῶν due, mue δὲν λαμβάνουσι.

Ἄσκησεις.

Α'.

Je ne (concevoir) pas l'égoïsme, δὲν ἐννοῶ τὴν φιλαυτίαν. (prévoir) que cela devait arriver, εἶχον (αὐτοί)

προΐδαι ὅτι τοῦτο ἔμελλε νὰ συμβῇ. (recevoir) les éloges de son maître lorsqu' (travailler) bien, ἐλάμβανε τοὺς ἐπαίνους τοῦ διδασκάλου του ὅταν εἶχεν ἐργασθῇ καλῶς. (apercevoir) dorénavant vos fautes d'orthographe, θὰ διακρίνητε εἰς τὸ ἐξῆς τὰ ὀρθογραφικά σας λάθη. L'année dernière (percevoir, perçu) une forte somme, τὸ παρελθὸν ἔτος εἰσέπραξαν μέγα τι ποσόν. Je l' (voir) s'il avait été au bal, θὰ ἔβλεπον αὐτὸν ἐὰν εἶχεν ὑπάγει (ἦτον) εἰς τὸν χορόν. Votre père désire (recevoir) des prix, ὁ πατήρ σου ἐπιθυμεῖ νὰ λάβῃς βραβεῖα. Je suis charmé (recevoir) ce legs, χαίρω ὅτι ἐλάβετε (Subjonctif, passé) τὸ κληροδοτήμα τοῦτο. (Devoir) partir demain je suis venu pour vous faire mes adieux, ὀφείλων ν' ἀναχωρήσω αὔριον ἦλθον νὰ σας ἀποχαιρήσω.

B'.

(Décevoir, déçu) les espérances de tes parents, εἶχες διαψεύσει τὰς ἐλπίδας τῶν γονέων σου. (décevoir) l'espoir de tous, dès qu'ils ont changé d'opinion, διέψευσαν τὴν ἐλπίδα πάντων εὐθὺς ὡς ἥλλαξαν γνώμην. (concevoir) sous peu de nouveaux projets, θὰ ἔχω συλλάβει μετ' ὀλίγων νέα σχέδια. Il faudrait (apercevoir) mieux ses défauts, ἔπρεπε νὰ διέκρινε κάλλιον τὰ ἐλαττώματά του. (recevoir) ce cadeau je vous l'offre de bon cœur, λάβε τοῦτο τὸ δῶρον, σοὶ προσφέρω αὐτὸ λίαν εὐχαρίστως. mes parents auraient été heureux (concevoir) un autre projet, οἱ γονεῖς μου θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς ἐὰν εἶχον συλλάβει (ἐγὼ) ἄλλο σχέδιον.

Δ' συζυγία.

Rendre ἀποδιδόναί.

INDICATIF

il a rendu

Présent

nous avons rendu

Je rends

vous avez rendu

tu rends

ils ont »

il rend

Passé antérieur

nous rendons

J'eus rendu

vous rendez

tu eus »

ils rendent.

il eut »

Imparfait

nous eûmes rendu

Je rendais

vous eûtes »

tu rendais

ils eurent »

il rendait

Plus-que-parfait

nous rendions

J'avais rendu

vous rendiez

tu avais »

ils rendaient

il avait »

Passé définit

nous avions rendu

Je rendis

vous aviez »

tu rendis

ils avaient »

il rendit

Futur

nous rendîmes

Je rendrai

vous rendîtes

tu rendras.

ils rendirent

il rendra

Passé indéfinit

nous rendrons

J'ai rendu

vous rendrez

tu as »

ils rendront.

Futur passé

J'aurai rendu
 tu auras »
 il aura »
 nous aurons rendu
 vous aurez »
 ils auront »

CLNDITIONNEL

Présent

Je rendrais
 tu rendrais
 il rendrait
 nous rendrions
 vous rendriez.
 ils rendraient.

Passé

J'aurais rendu
 tu aurais »
 il aurait »
 nous aurions rendu
 vous auriez »
 ils auraient »

ῥ

J'eusse rendu
 tu eusses »
 il eût »
 nous eussions rendu
 vous eussiez »
 ils eussent »

IMPÉRATIF

Rends
 rendons
 rendez

SUBJONCTIF

Présent

Que je rende
 que tu rendes
 qu'il rende
 que nous rendions
 que vous rendiez
 qu'ils rendent.

Imparfait

Que je rendisse
 que tu rendisses
 qu'il rendît
 que nous rendissions
 que vous rendissiez
 qu'ils rendissent.

Passé

Que j'aie rendu
 que tu aies »
 qu'il ait
 que nus ayons rendu
 que vous ayez »
 qu'ils aient »

Plus-que-parfait

Que j'eusse rendu
 que tu eusses »

qu'il eût rendu	PARTICIPE
que nous eussions rendu	<i>Présent</i>
que vous eussiez »	
qu'ils eussent »	Rendant.
INFINITIF	<i>Passé</i>
<i>Présent</i>	Ayant rendu
Rendre.	<i>Participe passif</i>
<i>Passé.</i>	
Avoir rendu.	Rendu, rendue

Παρατηρήσεις ἐπὶ τινῶν ρημάτων τῆς δ' συζυγίας.

Τὰ ῥήματα τὰ λήγοντα εἰς dre ἀποκόπτουσι τὸ t ἐν τῷ γ' ἐνικῷ προσώπῳ τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς, ὡς je rends, tu rends, il rend.

Ἡ ἀποκοπὴ αὕτη τοῦ τελικοῦ συμφώνου τῆς ῥίζης γίνεται οὐ μόνον ἐν τῷ γ' ἐνικῷ προσώπῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ α' καὶ β' ῥημάτων τινῶν τῆς τε τετάρτης καὶ γ' συζυγίας, ὡς craindre je crains, tu crains, résoudre je résous, tu résous, dormir je dors, tu dors, sentir je sens, tu sens; servir je sers tu sers; sortir, je sors, tu sors καὶ ἄλλα.

Τὸ battre ἀποκόπτει τὸ ἐν t εἰς τὰ τρία ἐνικά πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς· je bats, tu bats, il bat.

Τὸ vaincre τρέπει τὸ c τῆς ῥίζης vaine εἰς qu εἰς τὰ τρία πληθυντικά πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος, καθ' ὅλον τὸν παρατατικὸν καὶ ἀόριστον α' τῆς ὀριστικῆς, τὸν πληθυντικὸν τῆς προστακτικῆς καὶ τὸν ἐνεστώτα καὶ παρατατικὸν τῆς ὑποτακτικῆς· ὡς je vains, tu vains, il vaine, nous vainquons, vous vainquez, ils vainquent κτλ.

Τὰ δὲ λήγοντα εἰς aître ἢ oître λαμβάνουσι περισπωμένην

ἐπὶ τοῦ ἰ ὁσάκις ἀμέσως μετ' αὐτὸ ἀκολουθεῖ t· ὡς il paraît, il croîtra.

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ croître ἐν μὲν τῷ ἀρσενικῷ crû λαμβάνει περισπωμένην, ἐν δὲ τῷ θηλυκῷ crue δὲν λαμβάνει.

Ἀ σ κ ῆ σ ε ι ς .

Α'.

(Vendre) ses marchandises à prix fixe, πωλεῖ τὰς πραγματείας του εἰς ὠρισμένην τιμήν. Après que (perdre) tout espoir de réussir je partis, ἀφοῦ ἀπώλεσα πᾶσαν ἐλπίδα νὰ ἐπιτύχω ἀνεχώρησα· (écrire) désormais avec plus de soin, θὰ γράψω εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ πλείονος ἐπιμελείας· (répandre) des bruits calomnieux, διέσπειραν φήμας συκοφαντικὰς· (attendre) longtemps l'arrivée du cortège, περιεμένομεν πολὺν καιρὸν τὴν ἄφιξιν τῆς πομπῆς· (étendre) le linge pour le faire sécher, ἔχω ἀπλώσει τ' ἀσπρόρρουχα διὰ νὰ στεγνώσω αὐτά· (répondre) de travers sans le vouloir, θὰ ἔχω ἀπαντήσῃ κακῶς (διαστρόφως) ἀκουσίως· (lire) tous les soirs si j'avais des livres, θὰ ἀνεγίνωσκον καθ' ἐκάστην ἐσπέραν ἂν εἶχον βιβλία· (rendre) le bien pour le mal, ἀπόδος καλὸν ἀντὶ κακοῦ. Il semblait (répondre) à un homme facile à convaincre, ἐφαίνετο ὅτι (νὰ) εἶχον ἀπαντήσῃ εἰς ἄνθρωπον εὐκόλον νὰ καταπείσῃ τις.

Β'.

(Rendre) réponse lorsque mes amis arrivèrent, εἶχον δώσει ἀπάντησιν ὅταν οἱ φίλοι μου ἐφθασαν. (perdre) leur temps à s'occuper d'un travail si fastidieux, θὰ ἔχανον τὸν καιρὸν των ἀσχολούμενοι εἰς ἐργασίαν τοσοῦτον ἐπαχθῇ. (répondre) avec plus d'assurance sans sa timidité natu-

relle, θὰ ἀπήντα (β' τύπος τοῦ ἀόριστου τῆς ὑποθετικῆς) μετὰ πλείονος θάρρους ἄνευ τῆς φυσικῆς αὐτοῦ δειλίας. Il importe (transmettre) immédiatement cet avis, ἀνάγκη ἐστὶ νὰ μεταβιβάσω ἀμέσως ταύτην τὴν εἰδῆσιν. Mon ami voudrait (attendre) jusqu'à dix heures, ὁ φίλος μου θὰ ἐπεθύμει νὰ περιέμενον μέχρι τῆς δεκάτης. Crois-tu (confondre) les deux choses? νομίζεις ὅτι (νὰ) ἔχω συγχύσει τὰ δύο πράγματα; Les Suisses (descendre) du sommet des montagnes mirent en déroute l'armée de Charles le Téméraire, Οἱ Ἑλβετοὶ καταβαίνοντες ἐκ τῆς κορυφῆς τῶν ὀρέων ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὴν στρατιὰν Καρόλου τοῦ Τολμηροῦ.

Γενικαὶ ὀρθογραφικαὶ παρατηρήσεις ἐπὶ τῆς κλίσεως πάντων τῶν ρημάτων.

α') Τὰ τρία ἐνικά πρόσωπα τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τῆς μὲν α' συζυγίας λήγουσιν εἰς e, es, e, τῶν δὲ τριῶν ἄλλων συζυγιῶν εἰς s, s, t· αἱ καταλήξεις αὗται προσαρτῶνται, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ ῥήματος.

β') Πάντων τῶν χρόνων τὸ πρῶτον πληθυντικὸν πρόσωπον λήγει εἰς ons, τὸ δεῦτερον εἰς ez καὶ τὸ τρίτου εἰς ent.

Ἐξαιροῦνται, ὁ ἀόριστος τοῦ ὁποίου τὸ α'. καὶ β'. πληθ. πρόσωπον λήγει ἐν μὲν τῇ πρώτῃ συζυγίᾳ εἰς âmes, âtes, ἐν τῇ β' καὶ δ' εἰς îmes, îtes καὶ ἐν τῇ γ' εἰς ûmes, ûtes. Ὡς πρὸς δὲ τὸ γ' πληθυντ. πρόσωπον μόνον τὸ τοῦ μέλλοντος ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν λήγον εἰς ont.

γ') Ἡ κατάληξις τοῦ παρατ. πάντων τῶν γαλ. ῥημάτων ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως ἐστὶν ais· πάντα δ' αὐτοῦ τὰ πρόσωπα ἐνικά τε καὶ πληθυντικά ἀκολουθοῦσι τοὺς ἀνωτέρω α' καὶ β' κανόνας, προστιθεμένου μόνον ἐνὸς i πρὸ τῶν καταλήξεων ons καὶ ez.

δ') Τοῦ ἀόριστου τὰ τρία ἐνικά πρόσωπα λήγουσιν ἐν μὲν τῇ

α' συζυγία εἰς ai, as, a ἐν δὲ τῇ β' καὶ δ' εἰς is, is, it καὶ ἐν τῇ γ' εἰς us, us, ut.

ε') Τοῦ μέλλοντος τὰ τρία ἐνικὰ πρόσωπα πάντων τῶν ῥημάτων ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως λήγουσιν εἰς rai, ras, ra.

ς') Ἡ ὑποθετικὴ πάντων τῶν ῥημάτων ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως ἔχει τὰς αὐτὰς καταλήξεις τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὀριστικῆς.

ζ') Ἡ ὑποτακτικὴ πάντων ἐν γένει τῶν ῥημάτων ἔχει ἐν τῷ ἐνεστώτι τὰς αὐτὰς καταλήξεις τῶν τριῶν ἐνικῶν προσώπων τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς τῆς α' συζυγίας, ἥτοι e, es, e· ὅσα δὲ ῥήματα τῆς β' συζυγίας ἔχουσιν ἐνεργητ. μετοχὴν εἰς issant ἔχουσι καὶ ἐν τῇ ὑποτακτικῇ κατάληξιν isse, isses.

Ο δὲ παρατατικὸς ἐπειδὴ σχηματίζεται ἐκ τοῦ ἀορίστου ἔχει καὶ τὸν χαρακτηρὰ τούτου, ἥτοι a ἐν τῇ α' συζυγίᾳ, i ἐν τῇ β' καὶ δ' καὶ u ἐν τῇ γ'· τουτέστιν ἔχει ἡ μὲν α' συζυγία καταλήξεις asse, asses, ât, ἡ δὲ β' καὶ δ' isse, isses, ât καὶ ἡ γ' usse, usses, ût.

η') Ἡ ἐνεργητικὴ μετοχὴ πάντων τῶν ῥημάτων λήγει εἰς ant, ἡ δὲ παθητικὴ ἐν μὲν τῇ α' συζυγίᾳ λήγει εἰς é, ἐν δὲ τῇ β' εἰς i καὶ ἐν τῇ γ' καὶ δ' εἰς u.

θ') Ἡ παραλήγουσα τοῦ α' καὶ β' πληθυντικοῦ προσώπου τοῦ ἀορίστου τῆς ὀριστικῆς καὶ ἡ λήγουσα τοῦ γ' ἐν. προσώπου τοῦ παρατατικοῦ τῆς ὑποτακτικῆς περισπῶνται· περισπᾶται ἐπίσης καὶ ὁ τύπος τοῦ παρῳχημένου (passé) τῆς ὑποθ. τοῦ avoir, il eût eu.

Παραθέτομεν καὶ ἰδιαίτερον πίνακα τῶν καταλήξεων τῶν ἀρχικῶν χρόνων.

Πίναξ τῶν καταλήξεων τῶν ἁπλῶν χρόνων.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ

ἔνεστώς

Ἑνικός

Συζυγίας

α'	β'	γ'	δ'
e	s		
es	s		
e	t	ή d	

ή β'
is
is
it

Πληθυντικός

Συζυγίας

α'	β'	γ'	δ'	ή β'
	ons			issons
	ez			issez
	ent			issent

Παρατατικός

Ἑνικός

α'	β'	γ'	δ'
	ais		
	ais		
	ait		

ή β'
issais
issais
issait

Πληθυντικός

α'	β'	γ'	δ'	ή β'
	ions			issions
	iez			issiez
	aient			issent

Ἀόριστος

Ἑνικός

α'	β'	δ'	γ'
ai	is		us
as	is		us
a	it		ut

α'
âmes
âtes
èrent

Πληθυντικός

β'	δ'	γ'
îmes		ûmes
îtes		ûtes
irent		urent

Μέλλων

Ἑνικός

ai
as
a

Πληθυντικός

ons
ez
ont

ΥΠΟΘΕΤΙΚΗ

Ὡς τοῦ παρατατικοῦ τῆς
ὀριστικῆς

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ

Ἑνικός				ἡ β'	Πληθυντικός				
α'	β'	γ'	δ'		α'	β'	γ'	δ'	ἡ β'.
	e			isse		ions			issions
	es			isses		iez			issiez
	e			isse		ent			issent

Ἑνικός				γ'	Παρατατικός				Πληθυντικός
α'	β'	δ'	γ'		α'	β'	δ'	γ'	
asse	isse	usse	assions	issions	ussions				
asses	isses	usses	assiez	issez	ussiez				
ât	ît	ût	assent	issent	ussent				

Παθητικά ῥήματα.

Οἱ Γάλλοι οὔτε ἰδιαιτέρον οὔτε μονολεκτικόν τύπον τῶν ῥημάτων ἔχουσιν, ἀλλὰ σχηματίζουν αὐτὰ περιφραστικῶς καὶ πάντα καθ' ἓνα καὶ μόνον τύπον, ἥτοι διὰ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ σχηματιζομένου ῥήματος καὶ τοῦ ῥήματος être· je suis aimé ἀγαπῶμαι, il fut vendu ἐπωλήθη.

Être aimé ἀγαπᾶσθαι.

INDICATIF

Présent

Je suis aimé
tu es aimé
il est aimé
nous sommes aimés
vous êtes aimés
ils sont aimés.

Imparfait

J'étais aimé
tu étais aimé
il était aimé
nous étions aimés
vous étiez aimés
ils étaient aimés.

Passé défini

Je fus aimé
tu fus aimé
il fut aimé
nous fûmes aimés
vous fûtes aimés
ils furent aimés.

Futur

Je serai aimé
tu seras »
il sera »
nous serons aimés
vous serez »
ils seront aimés

Passé indéfini

J'ai été aimé
tu as été aimé
il a été aimé
nous avons été aimés
vous avez » »
ils ont » »

Futur passé

J'aurai été aimé
tu auras » »
il aura » »
nous aurons été aimés
vous aurez » »
ils auront » »

Passé antérieur

J'eus été aimé
tu eus » »
il eut » »
nous eûmes été aimés
vous eûtes » »
ils eurent » »

CONDITIONNEL

Présent

Je serais aimé
tu serais »
il serait »
nous serions aimés
vous seriez »
ils seraient »

Plus-que-parfait

J'avais été aimé
tu avais » »
il avait » »
nous avions été aimés
vous aviez » »
ils avaient » »

Passé

J'aurais été aimé
tu aurais » »
il aurait » »
nous aurions été aimés

vous auriez été aimés

ils auraient » »

ἦ

J'eusse été aimé

tu eusses été »

il eût » »

nous eussions été aimés

vous eussiez » »

ils eussent » »

Imparfait

Que je fusse aimé

que tu fusses »

qu'il fût »

que nous fussions aimés

que vous fussiez »

qu'ils fussent »

Passé

Que j'aie été aimé

que tu aies été aimé

qu'il ait » »

que nous ayons été aimés

que vous ayez » »

qu'ils aient » »

IMPÉRATIF

Sois aimé

soyons aimés

soyez »

SUBJONCTIF

Présent

Que je sois aimé

que tu sois »

qu'ils soit »

que nous soyons aimés

que vous soyez »

qu'ils soient »

Plus-que-parfait

Que j'eusse été aimé

que tu eusses » »

qu'il eût » »

que nous eussions été aimés

que vous eussiez » »

qu'ils eussent » »

Ἀσκήσεις.

Δεδομένης τῆς ἀπαρεμφάτου ἐν παρενθέσει θῆς τὸν κατάλληλον παθητικὸν χρόνον ὁδηγούμενος ἐκ τῆς μεταφράσεως.

(Aimer) de tout le monde, ἀγαπᾶσαι ὑφ' ὅλου τοῦ κόσμου (= ὑπὸ πάντων). (inviter) au bal, εἰσθε προσκεκλημένοι εἰς τὸν χορὸν. Mon père (tuer) à la bataille de Solfé-

rino, ὁ πατήρ μου ἐφονεύθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Σολφερίνου. Il désire (récompenser) de ma peine, ἐπιθυμεῖ ν' ἀνταμείβωμαι διὰ τὸν κόπον μου. Ils voudraient (envoyer) à Paris, ἐπεθύμουν (αὐτῷ) νὰ ἐστέλλεσθε εἰς Παρισίους. C'est un grand malheur de n'(élever) bien, μεγάλη ἐστὶ δυστυχία τὸ μὴ ἀνατραφῆναι καλῶς. (Instruire) de son arrivée je courrus chez lui, πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ἀφίξεώς του ἔσπευσα (νὰ ὑπάγω) παρ' αὐτῷ.

Οὐδέτερα ῥήματα. Verbes neutres.

Τὰ πλεῖστα τῶν οὐδετέρων ῥημάτων λαμβάνουσιν ὡς βοηθητικὸν τὸ avoir καὶ κλίνονται ἀπαλλάκτως ὡς τὰ ἐνεργητικά· ὑπάρχουσιν ὅμως καὶ τινὰ, τὰ ὅποια λαμβάνουσι τὸ être, καὶ τότε ἡ παθητικὴ αὐτῶν μετοχὴ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν πρὸς τὸ ὑποκείμενον, ὡς εἰς τὰ παθητικὰ ῥήματα· ὡς ils sont venus ἦλθον, elle est arrivée αὕτη ἔφθασε.

Ὑπάρχουσι δὲ καὶ τινὰ, τὰ ὅποια ὅτε μὲν εἰσιν οὐδέτερα, ὅτε δὲ ἐνεργητικά· ταῦτα ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει κλίνονται διὰ τοῦ être, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ διὰ τοῦ avoir· τοιαῦτα δ' εἰσὶ τὰ accourir προστρέχειν, croître αὐξάνειν, grandir αὐξάνειν (μεγαλύνειν), rester μένειν, monter ἀναβαίνειν καὶ ἄλλα.

Dormir κοιμᾶσθαι.

INDICATIF

Présent

Je dors
tu dors
il dort
nous dormons
vous dormez
ils dorment.

Imparfait

Je dormais
tu dormais
il dormait
nous dormions
vous dormiez
ils dormaient.

Passé défini

Je dormis
tu dormis
il dormit
nous dormîmes
vous dormîtes
ils dormirent.

Futur

Je dormirai
tu dormiras
il dormira
nous dormirons
vous dormirez
ils dormiront.

Passé indéfini

J'ai dormi
tu as dormi
il a »
nous avons dormi
vous avez »
ils ont »

Futur passé

J'aurai dormi
tu auras »
il aura »
nous aurons dormi
vous aurez »
ils auront »

Passé antérieur

J'eus dormi
tu eus »
il eut »
nous eûmes dormi
vous eûtes »
ils eurent »

CONDITIONNEL

Présent

Je dormirais
tu dormirais
il dormirait
nous dormirions
vous dormiriez
ils dormiraient.

Plus-que-parfait

J'avais dormi
tu avais »
il avait »
nous avions dormi
vous aviez »
ils avaient »

Passé

J'aurais dormi
tu aurais dormi
il aurait »
nous aurions dormi

vous auriez dormi

ils auraient »

»

J'eusse dormi

tu eusses »

il eût »

nous eussions dormi

vous eussiez »

ils eussent »

IMPÉRATIF

Dors

Dormons

dormez

SUBJONCTIF

Présent

Que je dorme

que tu dormes

qu'il dorme

que nous dormions

que vous dormiez

qu'ils dorment.

Imparfait

Que je dormisse

que tu dormisses

qu'il dormit

que nous dormissions

que vous dormissiez

qu'ils dormissent.

Passé

Que j'aie dormi

que tu aies »

qu'il ait »

que nous ayons dormi

que vous ayez »

qu'il aient »

Plus-que-parfait

Que j'eusse dormi

que tu eusses »

qu'il eût »

que nous eussions dormi

que vous eussiez »

qu'ils eussent »

INFINITIF

Présent

Dormir

Passé

Avoir dormi

PARTICIPE

Présent

Dormant.

Passé

Ayant dormi.

Participe passif

Dormi, dormie.

<i>Arriver, φθάνειν, κλίνεται</i>	<i>Passé</i>
διὰ τοῦ être.	Je serais arrivé . . .
INDICATIF	ἥ
<i>Présent</i>	Je fusse arrivé . . .
J'arrive κτλ.	<i>Imparfait</i>
<i>Imparfait</i>	Sois arrivé . . .
J'arrivais κτλ.	SUBJONCTIF.
<i>Passé défini</i>	Que j'arrive . . .
J'arrivai κτλ.	<i>Imparfait</i>
<i>Passé indéfini</i>	Que j'arrivasse . . .
Je suis arrivé κτλ.	<i>Passé</i>
<i>Passé antérieur</i>	Que je sois arrivé . . .
Je fus arrivé . . .	<i>Plus-que-parfait</i>
<i>Plus-que-parfait</i>	Que je fusse arrivé.
J'étais arrivé . . .	INFINITIF.
<i>Futur.</i>	<i>Présent.</i>
J'arriverai . . .	Arriver.
<i>Futur passé</i>	<i>Passé.</i>
Je serai arrivé . . .	Être arrivé.
CONDITIONNEL	PARTICIPE
<i>Présent</i>	<i>Présent</i>
J'arriverais . . .	Arrivant.
	<i>Passé</i>
	Arrivé, étant arrivé.

ΣΗΜ. Αἱ ἀσκήσεις εἰσὶν αἱ αὐταὶ ὡς καὶ αἱ τῶν ἐνεργητικῶν ρημάτων.

Μέσα ρήματα. Verbes pronominaux.

Τὰ ρήματα ταῦτα ὀνομάζονται ἀντωνυμικά (pronominaux), διότι κλίνονται διὰ δύο ἀντωνυμιῶν· ὡς je me lave νίπτομαι· λέγονται δὲ καὶ ἀντανακλώμενα (réfléchis), διότι ἡ ἐνέργεια τοῦ ὑποκειμένου ἀντανακλᾷ εἰς τὸ ἴδιον ὑποκείμενον· ὡς je me peigne κτενίζομαι, ἤτοι κτενίζω ἑμαυτόν.

Εἰς τὰ ρήματα ταῦτα συγκαταλέγουσιν οἱ Γάλλοι καὶ τὰ ἀλληλοπαθῆ, ὡς se battre τύπτεσθαι, μάχεσθαι· καὶ τὰ μέσα διάμεσα, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν διὰ τοῦ ρήματος faire καὶ τῆς ἀπαρεμφάτου τοῦ ρήματος· ὡς je fais bâtir une maison, οἰκοδομοῦμαι κατασκευάζω (δι' ἄλλου, διὰ τῶν κτιστῶν κτλ.) οἰκίαν· διὰ τὰς δύο ταύτας τάξεις τῶν ρημάτων δὲν ἔχουσιν ἰδιαιτέραν ὑποδιαίρεσιν, ἐπομένως οὔτε ἴδιαν ὀνομασίαν. Ὅταν ὁμῶς θέλωσι νὰ ποιήσωσιν ἐμφανεστέραν τὴν ἀλληλοπαθειαν ἢ τὴν ἀμοιβαίότητα, προσθέτουσι τὸ l'un l'autre· ὡς se haïr l'un l'autre μισεῖν ἀλλήλους, secourir l'un l'autre βοηθεῖν ἀλλήλους.

Κλίνονται δὲ τὰ μέσα διάμεσα πάντοτε διὰ τοῦ βοηθητικοῦ être.

Se laver νίπτεσθαι.

INDICATIF

Présent

Je me lave νίπτομαι
tu te laves
il se lave
nous nous lavons
vous vous lavez
ils se lavent.

Imparfait

Je me lavais ἐνίπτόμην
tu te lavais
il se lavait
nous nous lavions
vous vous laviez
ils se lavaient.

Passé défini

Je me lavai ἐνίφθην (τότε)

tu te lavas
il se lava
nous nous lavâmes
vous vous lavâtes
ils se lavèrent

Passé indéfini

Je me suis lavé ἐνέφθην
tu t'es lavé
il s'est lavé
nous nous sommes lavés
vous vous êtes »
ils se sont »

Passé antérieur.

Je me fus lavé (ἀφοῦ) ἐνέφθην
tu te fus »
il se fut »
nous nous fûmes lavés
vous vous fûtes »
ils se furent »

Plus-que-parfait

Je m'étais lavé εἶχον νιφθῆ
tu t'étais »
il s'était »
nous nous étions lavés
vous vous étiez »
ils s'étaient »

Futur

Je me laverai νιφθήσομαι
tu te laveras

il se lavera
nous nous laverons
vous vous laverez
ils se laveront.

Futur passé

Je me serai lavé θὰ ἔχω νιφθῆ
tu te seras »
il se sera lavé
nous nous serons lavés
vous vous serez »
ils se seront »

CONDITIONNEL

Présent

Je me laverais θὰ ἐνιπτόμην
tu te laverais
il se laverait
nous nous laverions
vous vous laveriez
ils se laveraient.

Passé

Je me serais lavé θὰ ἐνιπτόμην
tu te serais »
il se serait »
nous nous serions lavés
vous vous seriez lavés
ils se seraient lavés

ἤ

Je me fusse lavé

tu te fusses lavé	<i>Passé</i>
il se fût »	Que je me sois lavé νὰ ἔχω νι-
nous nous fussions lavés	que tu te sois lavé [φθῆ
vous vous fussiez »	qu'il se soit lavé
ils se fussent »	que nous nous soyons lavés
<i>IMPÉRATIF</i>	que vous vous soyez »
Lave-toi νίφθητι	qu'ils se soient »
lavons-nous	<i>Plus-que-parfait</i>
lavez-vous	Que je me fusse lavé νὰ εἶχον.
<i>SUBJONCTIF</i>	que tu te fusses lavé [νιφθῆ
<i>Présent</i>	qu'il se fût »
Que je me lave νὰ νίπτωμαι	que nous nous fussions lavés
que tu te laves	que vous vous fussiez »
qu'il se lave	qu'ils se fussent »
que nous nous lavions	<i>INFINITIF</i>
que vous vous laviez	<i>Présent</i>
qu'ils se lavent.	Se laver νίπτεσθαι
<i>Imparfait</i>	<i>Passé</i>
Que je me lavasse νὰ ἐνιπτόμην	S'être lavé νιφθῆναι
que tu te lavasses	<i>PARTICIPE</i>
qu'il se lavât	<i>Présent</i>
que nous nous lavassions	Se lavant νιπτόμενος.
que vous vous lavassiez	<i>Passé</i>
qu'ils se lavassent	S'étant lavé νιφθείς.

Τὴν μέσσην φωνὴν μεταχειρίζονται ἐνίοτε ἀντὶ τῆς παθητικῆς· ὡς le blé se sème au printemps ὁ σῖτος σπείρεται. κατὰ τὸ ἔαρ, ἀντὶ τοῦ le blé est semé . . .

' Α σ κ ή σ ε ι ς .

Α' .

Θές εἰς μέσῃν φωνήν καὶ εἰς τὸν προσήκοντα χρόνον τὰ ἐν παρενθέσει ῥήματα.

Ma soeur (conduire) mal à mon égard, ἡ ἀδελφή μου προσηνέχθη κακῶς πρὸς ἐμέ· (enfuir) de peur, ἐτράπημεν εἰς φυγὴν ὑπὸ φόβου· (excuser) mal à propos, ἐδικαιολογήθητε λίαν ἀκαταλλήλως· (croire) coupable de ne pas vous le dire, θὰ ἐνόμιζον ἐμαυτὸν ἔνοχον νὰ μὴ (ἐὰν δέν) σας τὸ ἔλεγον· (soulager) en vous faisant cet aveu, ἀνεκουφίσθην ὁμολογήσας ὑμῖν τοῦτο. Ces malheureux (adresser) à moi, οἱ δυστυχεῖς οὗτοι ἀπηυθύνθησαν πρὸς ἐμέ. Beaucoup de revers (accumuler) sur leur tête, πολλὰ ἀτυχήματα συνεσωρεύθησαν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν.

Β' .

Ces athlètes (tuer) si les cris des spectateurs ne (élever) pour les arrêter, οἱ ἀθληταί· οὗτοι θὰ ἐφονεύοντο ἐὰν αἱ φωναὶ τῶν θεατῶν δέν εἶχον ὑψωθῇ διὰ νὰ τοὺς ἐμποδίσωσι. Ne (affliger) pas tant, (habituer) à souffrir avec courage les maux de la vie, μὴ λυπεῖσθε τόσοις πολὺ, συνηθίσατε (ἐχυτοὺς) εἰς τὸ ὑποφέρειν μετὰ γεναιότητος τὰ κακὰ τοῦ, βίου. Il faut (réveiller) plus tôt· πρέπει νὰ ἐξυπνᾶτε ἐνωρίτερον· (coucher) tout de suite parce que nous sommes fatigués; θὰ κοιμηθῶμεν ἀμέσως διότι εἴμεθα κουρασμένοι.

Περὶ τῶν ῥημάτων κλινομένων ἐρωτηματικῶς.

Τὰ ῥήματα σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μετατιθεμένων τῶν ἀντωνυμιῶν ἐν μὲν τοῖς ἀπλοῖς χρόνοις μετὰ τὸ ῥήμα, ἐν δὲ τοῖς συνθέτοις μετὰ τὸ βοηθητικόν, ὅπερ συνάπτεται μετὰ τῆς ἀντωνυμίας δι' ἐνωτικοῦ, ὡς ; j'ai ἔχω, ai-je ἔχω ; vous êtes εἰσθε, êtes-vous εἰσθε ; j'ai eu ἔσχον, ai-j'eu ἔσχον ;

Ὅταν ὅμως τὸ ῥήμα ἔχῃ ἰδιαιτέρον ὑποκείμενον, τότε τοῦτο μὲν τὸ ὑποκείμενον προηγεῖται τοῦ ῥήματος, ἡ δὲ ἀντωνυμία ἔπεται, ὡς ἀνωτέρω ἐρρήθη· ὡς George est-il-venu ? ὁ Γεώργιος ἦλθε ; Paul a-t il été au théâtre ? ὁ Παῦλος ὑπῆγεν εἰς τὸ θέατρον ;

Ὅταν τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστώτος τῆς ὀριστικῆς λήγῃ εἰς ε ἄφωνον, μεταβάλλεται ἐν τῇ ἐρωτηματικῇ κλίσει εἰς é ὀξύτονον· ὡς je parle ὁμιλῶ, parlé-je ? ὁμιλῶ ; τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ εἰς τὸ α' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ἀορίστου (passé) τῆς ὑποθετικῆς (conditionnel) ἐν τῷ 6' τύπῳ, j'eusse aimé, eussé-j'aimé ? Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ, ὡς καὶ ὅτε τὸ ῥήμα ἐστὶ μονοσύλλαβον, προτιμῶσιν οἱ Γάλλοι τὴν περίφρασιν est-ce-que . . . ὡς est ce-que je parle ? ὁμιλῶ ; est-ce-que je prends ? λαμβάνω ;

Ὅταν δὲ τὸ γ' ἐνικὸν πρόσωπον τοῦ ῥήματος λήγῃ εἰς φωνῆν, παρεντίθεται εὐφωνίας χάριν ἐν τῇ μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας· ὡς a-t-il ? ἔχει ; mange-t-il ? τρώγει ;

Κλίνονται δ' ἐρωτηματικῶς τὰ ῥήματα μόνον ἐν τῇ ὀριστικῇ καὶ ὑποτακτικῇ, τῶν ἄλλων ἐγκλίσεων μὴ οὐσῶν δεκτικῶν τοῦ ἐρωτηματικοῦ σχηματισμοῦ.

Παρατίθεμεν καὶ ἐν ῥήμα ἐρωτηματικῶς κλινόμενον, ἂν καὶ οὐδεμίαν δυσκολίαν παρέχει ὁ τοιοῦτος σχηματισμός.

Aimer.

INDICATIF

Présent

Aimé-je ?
 aimes tu ?
 aime-t-il ?
 aimons nous ?
 aimez vous ?
 aiment-ils ?

Imparfait

Aimais-je ?
 aimais-tu ?
 aimait-il ?
 aimions nous ?
 aimiez-vous ?
 aimaient ils ?

Passé défini.

Aimai-je ?
 aimas-tu ?
 aima-t-il ?
 aimâmes-nous ?
 aimâtes-vous ?
 aimèrent-ils ?

Passé indéfini

Ai je aimé ?
 as-tu aimé
 a-t-il aimé
 avons nous aimé
 avez-vous aimé
 ont-ils aimé ?

Passé antérieur

Eus-je aimé ?
 eus tu aimé
 eut-il aimé
 eûmes-nous aimé ?
 eûtes vous aimé
 eurent-ils »

Plus que-parfait

Avais-je aimé ?
 avais-tu »
 avait-il »
 avions-nous »
 aviez-vous »
 avaient ils »

Futur

Aimerai-je ?
 aimeras-tu ?
 aimera-t-il ?
 aimerons-nous ?
 aimerez-vous ?
 aimeront-ils ?

Futur passé

Aurai-je aimé ?
 auras-tu aimé ?
 aura-t-il aimé ?
 aurons-nous aimé ?

Faire, (πράττειν) faisant, fait, je fais, je fis ; Je fais, tu fais, il fait, nous faisons, vous faites, il font ; je faisais ; je fis ; j'ai fait ; je ferai ; je ferais ; fais, faisons, faites ; que je fasse ; que je fisse.

Fuir, (φεύγειν) fuyant, fui, je iuis ; je fuis ; Je fuis, tu fuis, il fuit, nous fuyons, vous fuyez, ils fuient ; je fuyais ; je fuis ; j'ai fui ; je fuirai ; je fuirais ; fuis, fuyons, fuyez ; que je fuie ; que je fuisse.

Lire, (ἀναγινώσκειν) lisant, lu, je lis, je lus ; Je lis, tu lis, il lit, nous lisons, vous lisez, ils lisent ; je lisais ; je lus ; j'ai lu ; je lirai ; je lirais ; lis, lisons, lisez ; que je lise ; que je lusse.

Mettre, (τιθέναι) mettant, mis, je mets, je mis ; Je mets tu mets, il met, nous mettons, vous mettez, ils mettent ; je mettais ; je mis ; j'ai mis ; je mettrai ; je mettrais ; mets, mettons, mettez ; que je mette ; que je misse.

Mourir, (ἀποθνήσκειν) mourant, mort, je meurs, je mourus ; Je meurs, tu meurs, il meurt, nous mourons, vous mourez, ils meurent ; je mourais ; je mourus ; je suis mort ; je mourrai ; je mourrais ; meurs, mourons, mourez ; que je meure ; que je mourusse ;

Ouvrir, (ἀνοίγειν). J'ouvre, tu ouvres, ὅπως τὸ couvrir.

Partir, (ἀναχωρεῖν) partant, parti, je pars, je partis ; Je pars, tu pars, il part, nous partons, vous partez, ils partent ; je partais ; je partis ; je suis parti ; je partirai ; je partirais ; pars, partons, partez ; que je parte ; que je partisse.

Pouvoir, (δύνασθαι) pouvant, pu, je peux, je pus ; Je puis ή je peux, tu peux il peut, nous pouvons, vous

pouvez, ils peuvent ; je pouvais ; je pus ; j'ai pu ; je pourrai ; je pourrais ; que je puisse ; que je pusse.

Prendre (λαμβάνειν) prenant, pris, je prends, je pris ; Je prends, tu prends il prend ; nous prenons, vous prenez ; ils prennent ; je prenais ; je pris ; j'ai pris ; je prendrai ; je prendrais ; prends, prenons, prenez ; que je prenne ; que je prisse ;

Rire, (γελᾶν) riant, ri, je ris je ris ; Je ris, tu ris, il rit, nous rions, vous riez, ils rient ; je riaais ; je ris ; j'ai ri ; je rirai ; je rirais ; ris, rions, riez ; que je rie ; que je risse.

Savoir, (γινώσκειν) sachant, su, je sais, je sus ; Je sais, tu sais, il sait, nous savons, vous savez, ils savent ; je savais ; je sus ; j'ai su ; je saurai ; je saurais ; sache, sachons, sachez ; que je sache ; que je susse.

Sortir, (ἐξέρχεσθαι) sortant, sorti, je sors, ie sortis ; Je sors, tu sors, il sort, nous sortons, vous sortez, ils sortent ; je sortais ; je sortis ; je suis sorti ; je sortirai ; je sortirais ; sors, sortons, sortez ; que je sorte ; que je sortisse.

Tenir, (κρατεῖν) tenant, tenu, je tiens, je tius ; Je tiens, tu tiens, il tient, nous tenons vous tenez, ils tiennent ; je tenais ; je tins ; j'ai tenu ; je tiendrai ; je tiendrais ; tiens, tenons, tenez ; que je tienne ; que je tinse.

Vivre, (ζῆν) vivant, vécu, je vis, je vécus ; Je vis, tu vis, il vit, nous vivons, vous vivez, ils vivent ; je vivais ; je vécus ; j'ai vécu ; je vivrai ; je vivrais ; vis, vivons, vivez ; que je vive ; que je vécusse.

Voir, (βλέπειν) voyant, vu, je vois, je vis ; Je vois, tu vois, il voit, nous voyons, vous voyez, ils voient ;

je voyais ; je vis ; j'ai vu ; je verrai ; je verrais ; vois
 ἤ voi, voyons, voyez ; que je voie ; que je visse.

Vouloir, (θέλειν) voulant, voulu, je veux, je voulus ;
 Je veux, tu veux, il veut, nous voulons, vous voulez ;
 il veulent ; je voulais ; je voulus ; j'ai voulu ; je vou-
 drai ; je voudrais ; veux, voulons, voulez καὶ veuillez ;
 que je veuille ; que je voulusse.

Dormir, (κοιμᾶσθαι) dormant, dormi, je dors, j'é dor-
 mis ; Je dors, tu dors, il dort, nous dormons, vous
 dormez, ils dorment ; je dormais ; je dormis , j'ai dormi ;
 je dormirai ; je dormirais ; dors, dormons, dormez ; que
 je dorme ; que je dormisse.

Ἀπρόσωπα ῥήματα.

Verbes unipersonnels.

Ἀπρόσωπα ῥήματα καλοῦνται, ὡς καὶ ἐν τῇ ἐλληνικῇ, τὰ
 ἐν τῷ τρίτῳ μόνον προσώπῳ ἀπαντῶντα· ὡς il faut πρέπει, il
 y a ὑπάρχει, il pleut βρέχει, il éclaire ἀστράπτει, il tonne
 βροντᾷ, il fait froid κάμνει ψυχρός.

Ὑπάρχουσιν ὁμῶς ῥήματα ἀπαντῶντα καὶ προσωπικῶς καὶ
 ἀπροσώπως· ὡς je conviens de ce que vous dites, συμφωνῶ
 εἰς ὅ,τι λέγετε, καὶ il convient d'agir avec franchise συμ-
 φέρει νὰ φέρηται τις μετὰ εἰλικρινείας.

Falloir πρέπειν.

INDICATIF

Passé défini

Présent

Il fallut.

Il faut.

Imparfait

Passé indéfini

Il fallait.

Il a fallu.

Passé antérieur

SUBJONCTIF

Il eut fallu.

*Présent**Plus-que-parfait*

Qu'il faille

Il avait fallu.

*Imparfait**Futur*

Qu'il fallût.

Il faudra.

*Passé**Futur passé*

Qu'il ait fallu.

Il aura fallu.

Plus-que-parfait

CONDITIONNEL

Qu'il eût fallu.

Présent

Il faudrait.

INFINITIF

Falloir.

Passé

PARTICIPE.

Il aurait fallu.

Fallu, ayant fallu.

Neiger χιονίζει.

INDICATIF

*Passé indéfini.**Présent*

Il a neigé.

Il neige.

*Passé antérieur.**Imparfait.*

Il eut neigé.

Il neigeait.

Plus-que-parfait

Il avait neigé.

*Passé défini.**Futur*

Il neigera.

Il neigera.

<i>Futnr passé</i>	<i>Imparfait</i>
Il aura neigé.	Qu'il neigeât.
CONDITIONNEL	<i>Passé</i>
	Qu'il ait neigé.
<i>Présent</i>	<i>Plus-que-parfait</i>
Il neigerait.	Qu'il eût neigé.
<i>Passé</i>	INFINITIF
Il aurait neigé.	<i>Présent</i>
η	Neiger.
Il eût neigé.	<i>Passé</i>
	Avoir neigé.
SUBJONCTIF	PARTICIPE
<i>Présent</i>	<i>Présent</i>
	Neigeant.
	<i>Passé</i>
Qu'il neige.	Neigé.

Ἀσκήσεις.

(Pleuvr, plu.) beaucoup cette année, ἔβρεξε πολὺ τοῦτο τὸ ἔτος. C'est vrai, (importer) à cette époque que le sol fut humide ; mais il ne (falloir) qu'il le fût trop, συνέφερον εἰς ταύτην τὴν ἐποχὴν τὸ ἔδαφος νὰ ᾔτο ὑγρόν, ἀλλὰ δὲν ἔπρεπε νὰ ᾔτο λίαν ὑγρόν. L'année où (geler) en janvier, où (neiger) en Février, où (pleuvr) en Mars sera à coup sûr une année féconde, τὸ ἔπος κατὰ τὸ ὁποῖον παγώνει κατὰ τὸν Ἰανουάριον, καθ' ὃ βρέχει κατὰ Μάρτιον, (κατὰ τὸ ὁποῖον) χιονίζει κατὰ τὸν Φεβρουάριον ἔσται βεβαίως ἔτος εὐφορον. (Falloir) que les jeunes gens travaillent, πρέπει οἱ

νέοι νὰ ἐργάζωνται. (y avoir) assez de vin cette année, ἔσται (il y aura) πολὺς οἶνος ἐφέτος. (faire chaud) aujourd'hui, κάμνει ζέστην σήμερον. Quel été! (faire) beau le matin et le soir (tonner) et (pleuvoir), ὁποῖον θέρος! κάμνει ὠραῖον καιρὸν τὴν πρωΐαν καὶ τὸ ἐσπέρας βροντᾶ καὶ βρέχει.

Περὶ τῆς μετοχῆς.

Ἡ μετοχή, καθάπερ μετέχουσα τῆς φύσεως τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ἐπιθέτου, τίθεται ἐν τῷ λόγῳ α' ῥηματικῶς, ὡς un enfant aimant le travail, παιδίον ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν καὶ β' ἐπιθετικῶς, ὡς une fille aimée de ses parents, κόρη ἀγαπωμένη ὑπὸ τῶν γονέων αὐτῆς· ἔστι δ' ἐνεργητικὴ καὶ παθητικὴ.

Καὶ ἡ μὲν ἐνεργητικὴ, ὅταν εὐρίσκηται ἐν τῷ λόγῳ ἀντὶ ῥήματος καὶ σημαίνει ἐνέργειαν, ὀνομάζεται participe présent καὶ μένει ἀμετάβλητος· ὡς un élève aimant l'école μαθητῆς ἀγαπῶν τὸ σχολεῖον, des élèves aimant l'école μαθηταὶ ἀγαπῶντες τὸ σχολεῖον.

Ὅταν τῆς μετοχῆς ταύτης προηγῇται ἡ πρόθεσις en ἢ τὸ ἀρνητικὸν ne, μένει πάντοτε ἀμετάβλητος· l'appétit vient en mangeant, ἡ ὄρεξις ἔρχεται ἐν τῷ τρώγειν (ὅταν τις ἀρχίσῃ νὰ τρώγῃ)· je méprise ces insectes et ces folliculaires ne mordant que pour vivre, καταφρονῶ τὰ ἔντομα ἐκεῖνα καὶ τοὺς φυλλαριογράφους (ἐφημεριδογράφους) ἐκεῖνους μὴ δάκνοντας ἢ διὰ νὰ ζῶσι.

Ἀμετάβλητός ἐστιν ἐπίσης καὶ ὅταν ἔχῃ ἀντικείμενον· ὡς on trouve très peu de livres intéressants à la fois l'esprit et le cœur, εὐρίσκει τις ὀλίγιστα βιβλία διακινεῶντα (ἐνδιαφέροντα) συγχρόνως τὸ τε πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν.

Ὅταν δὲ σημαίνει ποιότητα ἢ κατάστασιν, ἐπέχει τόπον ἐπιθέτου, ὀνομάζεται ῥηματικὸν ἐπίθετον καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος, ἀριθμὸν καὶ πτώσιν πρὸς τὸ προσδιοριζόμενον, ὡς les

hommes prévoyants doivent prévoir de loin le danger, οἱ προορατικοὶ ἄνθρωποι ὀφείλουσι νὰ προορῶσι μακρόθεν τὸν κίνδυνον.

ΣΗΜ. Οἱ ἄνωτέρω περὶ τῆς ἐνεργητικῆς μετοχῆς κανόνες φαίνονται εὐκόλοι ἐκ πρώτης ὀψεως· ὑπάρχουσιν ἐν ταῦτοις περιστάσεις, ἐν αἷς ἀπαιτεῖται πολλὴ προσοχή, ἵνα διακρίνη τις εἰς τίνα τῶν δύο περιπτώσεων ὑπάγεται τὸ ἐνώπιον ἡμῶν παράδειγμα, διὰ τοῦτο φέρομεν πρῶτον παραδείγματα τινα ὅπως σκεφθῇ ἐπ' αὐτῶν ὁ μαθητὴς καὶ προετοιμασθῇ οὕτω διὰ τὰς ἀσκήσεις.

Παραδείγματα.

Elle était seule errant sur le rivage, ἦτο μόνη πλανώμενη ἐπὶ τῆς παραλίας. Les hirondelles sont de charmants oiseaux, charmant tout le monde par la légèreté et la grâce surprennante de leurs mouvements, αἱ χελιδόνες εἰσὶν εὐάρεστα πτηνά, τέρποντα πάντας διὰ τῆς ἐλαφρότητος καὶ τῆς θαυμαστῆς χάριτος τῶν κινήσεων αὐτῶν. On entendait les marteaux frappant l'enclume, ἤκουον τὰς σφύρας κτυπούσας τὸν ἄκμονα. Les hommes prévoyants se prémunissent contre le danger, οἱ προορατικοὶ ἄνθρωποι προσασφαλίζονται ἀπὸ (κατὰ) τοῦ κινδύνου. Elle entend les serpents mugissant autour d'elle; elle croit les voir rampant à ses pieds, ἀκούει τοὺς ὄφεις μυκωμένους πέριξ αὐτῆς, νομίζει ὅτι βλέπει αὐτοὺς ἔρποντας εἰς τοὺς πόδας τῆς. La politesse et le savoir-vivre ne répond aux discours offensants que par le silence, ἡ εὐγένεια καὶ ἡ ἐμπειρία τοῦ κόσμου δὲν ἀποκρίνεται εἰς τοὺς ὕβριστικούς λόγους εἰμὴ διὰ τῆς σιωπῆς.

ΣΗΜ. Αἱ μετοχαὶ πᾶσαι εἰσι τεθειμέναι ἀμετάβλητοι· ὁ μαθητὴς μεταβάλλει τὰς μεταβλητέας.

Ἀσκήσεις.

Les flots s'avancent eu mugissant, τὰ κύματα προχωροῦσι μυκώμενα. Des esprits bas et rampant ne s'élèvent

jamais au sublime, πνεύματα ταπεινά καὶ ἔρποντα δὲν ἀνέρονται ποτε εἰς ὕψος (δὲν ἔχουσιν ὑψηλὰ φρονήματα). La passion dominant de César était l'ambition, τὸ κυριεῦον πάθος τοῦ Καίσαρος ἦν ἡ φιλοδοξία. Les laves sont des torrents de matières fondues, quis'élancant des bouches d'un volcan et coulant dans les terrains environnant s'y creusent des lits profonds, αἱ λάβαι εἰσι χείμαρροι ὑλῶν τεττηκυῶν, οἵτινες ἐξορμῶντες ἐκ τῶν στομάτων ἡφαιστείου καὶ ῥέοντες εἰς τὰς περικειμένας γαίας, σκάπτουσιν ἐν αὐταῖς βαθεῖαν κόλτην (βαθείας κόλτας). Les eaux courant sont plus aérées et plus saines que les eaux dormant, τὰ ῥέοντα ὕδατά εἰσι μᾶλλον ἀερισμένα καὶ ὑγιεινότερα τῶν στασίμων (κ.λ. τῶν κοιμωμένων ὑδάτων). On se forme l'esprit en lisant de bons livres, μορφώνει τις τὸ πνευμά του ἀναγινώσκων καλὰ βιβλία.

Ἡ δὲ παθητικὴ μετοχὴ (participe passé) τίθεται ἐν τῷ λόγῳ κατὰ τρεῖς τρόπους.

Πρῶτον μόνῃ· ἤτοι ἐπιθετικῶς καὶ συμφωνεῖ πρὸς τὸ προσδιοριζόμενον, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ ἐπίθετα· ὡς une femme estimée γυνὴ ἐκτιμωμένη, des femmes estimées γυναῖκες ἐκτιμώμεναι.

Δεύτερον μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ être καὶ συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποκειμένου· ὡς mon frère a été puni; ὁ ἀδελφός μου ἐτιμωρήθη· mes frères ont été punis; οἱ ἀδελφοί μου ἐτιμωρήθησαν· mes sœurs ont été louées; αἱ ἀδελφαί μου ἐπηνέθησαν.

Τρίτον μετὰ τοῦ βοηθητικοῦ avoir καὶ τότε, ὅταν μὲν τὸ ἀντικείμενον προηγῇται, ἡ παθητικὴ μετοχὴ συμφωνεῖ μετ' αὐτοῦ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν· ὡς la lettre que j'ai écrite, ἡ ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν ἔγραψα· ὅταν δὲ ἔπεται, ἡ μετοχὴ μέ-

νει ἀμετάβλητος· ὥς j'ai écrit une lettre, ἔγραψα μίαν ἐπιστολήν.

Ἐκφέρεται δὲ τὸ ἀντικείμενον, ὅταν προηγῇται τοῦ ῥήματος, ἢ διὰ μιᾶς τῶν ἀντωνυμιῶν que, le, les, me, nous, te, vous, se· ὥς la personne que j'ai vue, τὸ πρόσωπον (ὁ ἄνθρωπος) τὸ ὁποῖον εἶδον, je les ai laissés passer, ἀφήκα αὐτοὺς νὰ διαβῶσιν· ἢ δι' ἐνὸς οὐσιαστικοῦ, προηγουμένων τῶν quel, que de, combien de· ὥς combien de dangers avez-vous courus ! πόσους κινδύνους διετρέξατε !

Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ἀπροσώπων ῥημάτων, εἴτε διὰ τοῦ avoir κλίνονται εἴτε διὰ τοῦ être, μένει ἀμετάβλητος· ὥς il est arrivé de grands malheurs ; συνέβησαν μεγάλα δυστυχήματα· les chaleurs qu'il a fait ont causé beaucoup de maladies, οἱ καύσωνες τοὺς ὁποίους ἔκαμε προὔξένησαν πολλὰς ἀσθενείας.

Παραδείγματα.

Les élèves estimés de leur maîtres sont ceux qui travaillent, οἱ μαθηταὶ οἱ ἐκτιμώμενοι ὑπὸ τῶν διδασκάλων αὐτῶν εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐργάζονται. La terre de l'Afrique est desséchée par le soleil, ἡ γῆ τῆς Ἀφρικῆς ἐστὶν ἀπεξηραμμένη ὑπὸ τοῦ ἡλίου. L'Espagne (θ.) et la France sont séparées par les Pyrénées, ἡ Ἰσπανία καὶ ἡ Γαλλία χωρίζονται ὑπὸ τῶν Πυρηναιῶν. Ces demoiselles ont bien dessiné, αἱ δεσποινίδες αὗται ἰχνογράφησαν καλῶς. Quatre-cents soldats blessés ont été abandonnés dans la ville, τετρακόσιοι στρατιῶται πληγωμένοι, ἐγκατελείφθησαν ἐν τῇ πόλει. Les plus fortes inclinaisons sont celles qu'on a prises dans l'enfance, αἱ ἰσχυρότεραι κλίσεις εἰσὶν ἐκεῖναι τὰς ὁποίας ἔλαβέ τις ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ.

Ἀσκήσεις.

Des enfants bien élevé sont les plus beaux joyaux d'une mère, *παιδιά καλῶς ἀνατεθραμμένα εἰσὶ τὰ ὠραιότατα κειμήλια μιᾶς μητρός*. La lettre que j'ai reçu m'a fait grand plaisir, *ἡ ἐπιστολή τὴν ὅποίαν ἔλαβον προὔξενησεν εἰς ἐμὲ μεγάλην εὐχαρίστησιν*. Fortune mal acquis ne profite jamais, *περιουσία κακῶς κεκτημένη δὲν ὠφελεῖ ποτέ*. Les livres que tu m'a anvoyé sont intéressants, *ἀὰ βιβλία τὰ ὅποια μοι ἔστειλές εἰσι λίαν ἐπαγωγά*. J'ai reçu des nouvelles très agréables, *ἔλαβον εἰδήσεις λίαν εὐαρέστους*. Besogne (θ.) remis à demain est rarement bien fait, *ἐργασία ἀναβληθεῖσα εἰς αὔριον σπινίω· γίνεται καλῶς*. Il a pris dès l'enfance de mauvaises habitudes, *ἔλαβεν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας κακὰς ἑξεις*. Je vous ai laissé tout du long quereller, *ἀφήκα ὑμᾶς νὰ φιλονικῆτε ἐν ἐκτάσει*. Le sang les avait joint, l'intérêt les sépare, *τὸ αἷμα (ἡ καταγωγή) εἶχεν ἐνώσει οὐτούς, τὸ δὲ συμφέρον τοὺς ἀποχωρίζει*.

Περὶ τῶν προθέσεων. Des prépositions.

Αἱ μᾶλλον συνήθεις προθέσεις εἰσὶν αἱ ἑξῆς :

Ἄ εἰς	après	μετά, ὕστερον	avant, πρό, πρότερον
Avec	μετά (ὁμοῦ)	en	εἰς, sous
Chez	παρά (τινι)	par	διὰ, sur
Contre	κατά	devant	πρό, selon
Dans	ἐν	pour	διὰ (αἰτίαν), vers
De	ἀπό	sans	ἄνευ, près
			παρά, πλησίον.

Πλὴν τῶν προθέσεων ὑπάρχουσι καὶ προθετικά ἐκφράσεις (locutions prépositives), ἧτοι προθέσεις συγκεκμηναὶ ἐκ δύο ἢ τριῶν λέξεων· ἐκ τούτων παρατίθεμεν τινάς·

'A cause de ἔνεκα Au milieu de ἐν μέσῳ τοῦ ...
 Au dessus de ὑπεράνω τοῦ ...
 Au dessous de ὑποκάτω τοῦ... Faute de ἐλλείψει τοῦ . . .
 Autour de περίξ τοῦ . . .
 De crainte de ἐκ φόβου μή(πως) De façon à εἰς τρόπον ὥστε...
 Vis-à-vis ἀντικρὺ

ΣΗΜ. Ὑποτιθέντες δυσκόλους ἀκόμη διὰ τοὺς μαθητὰς τὰς ἐπὶ τῶν προθέσεων ἀσκήσεις περιορίζομεθα εἰς τὴν παράθεσιν παραδειγμάτων μόνον τινῶν.

Nous sortirons avec votre permission, θὰ ἐξέλθωμεν μετὰ τῆς ἀδείας σας. Nos soldats se trouvaient entre deux feux, οἱ στρατιῶται ἡμῶν εὕρισκοντο μεταξύ δύο πυρῶν. Il est dans un grand danger, ἐστὶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ. Sommes-nous en pays chrétien? ἐσμὲν ἐν χριστιανικῷ τόπῳ; Si j'aborde en France le règne du bavardage est fini, ἐὰν προσορμισθῶ (ὑπάγω) εἰς τὴν Γαλλίαν, τὸ βασιλείον τῆς φλυαρίας ἐτελείωσεν. Je suis ici chez moi, εἰμὶ ἐδῶ ἐν τῇ οἰκίᾳ μου. Dieu a créé tout ce qui est sous le ciel, ὁ θεὸς ἔκτισε πᾶν ὅ,τι ἐστὶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Entre ami, il ne faut pas de cérémonies; μεταξύ φίλων δὲν χρειάζονται φιλοφρονήσεις. Défendez Moscou contre tous, ὑπερασπίσατε τὴν Μόσχαν ἐναντίον πάντων. J'ai fait cela à cause de vous; ἔπραξα τοῦτο χάριν ὑμῶν. Les balles pleuvaient autour de moi, αἱ σφαῖραι ἐπιπτον ὡς βροχὴ περίξ ἐμοῦ.

Περὶ τῶν ἐπιρρημάτων. Des adverbess.

Τὰ ἐπιρρήματά εἰσι :

α'. Τοπικά (adverbes de lieu)· ὡς αἰλλεὺς ἄλλιχου, alentour περίξ, dedans ἐντός, dehors ἐκτός, ici ἐνταῦθα, là ἐκεῖ, οὐ ὅπου, loin μακρὰν κτλ.

β'. Χρονικά (adverbes de temps)· ἔζον aujourd'hui σήμερον, alors τότε, autrefois ἄλλοτε, bientôt μετ' ὀλίγον,

jamais ποτέ, souvent συχνάκις, toujours πάντοτε κ.τ.λ.

γ'. Ποσωτικά (adverbes de quantité)· ὥς assez ἄρκουν-
τως, beaucoup πολύ, peu ὀλίγον, plus περισσότερον, moins
ὀλιγώτερον, combien πόσον κ.τ.λ.

δ'. Βεβαιωτικά (adverbes d'affirmation)· ὥς oui, ναί,
certes, certainement βεβαίως κ.τ.λ.

ε'. Τακτικά (adverbes d'ordre)· ὥς premièrement πρῶ-
τον, secondement δεύτερον, ensuite ἔπειτα κ.τ.λ.

ς'. Ἀρνητικά (adverbes de négation)· ὥς non ὄχι, point,
nullement οὐδόλως κ.τ.λ.

ζ'. Τροπικά (adverbes de manière)· ὥς bien καλῶς, mal
κακῶς, justement δικαίως κτλ.

Ἐχουσι δὲ πλὴν τῶν ἐπιρρημάτων καὶ ἐπιρρηματικὰς ἐκφρά-
σεις (locutions adverbiales), ἥτοι ἐπιρρήματα συγκείμενα ἐκ
δύο ἢ τριῶν λέξεων· ὥς tout à fait ἐντελῶς, tout de suite
ἀμέσως, tout à l'heure πάραυτα κ.τ.λ.

Παραδείγματα.

J'emploie utilement mon temps, μεταχειρίζομαι ἐπω-
φελῶς τὸν καιρὸν μου. Ce marchand s'est beaucoup enrichi
depuis deux ans, ὁ ἔμπορος οὗτος ἐπλούτησε πολὺ ἀπὸ δύο
ἐτῶν. L'armée ennemie a été tout à fait détruite, ἡ
ἐχθρική στρατιὰ ἐντελῶς κατεστράφη. Personne a t-il jamais
raconté plus naïvement que La Fontaine? διηγήθη τίς
ποτε ἀφελέστερον τοῦ La F., On souffre cela ici, mais
ailleurs on ne le souffrirait pas, ἀνέχονται αὐτὸ ἐνταῦθα,
ἀλλαχοῦ ὁμῶς δὲν ἤθελον τὸ ἀνεχθῆ. Il faut que les enfants
obéissent tout de suite, πρέπει τὰ παῖδιά νὰ ὑπακούωσιν
ἀμέσως. Non, il n'y a personne qui ne se plaigne de son
sort, ὄχι, οὐδεὶς ὑπάρχει ὅστις νὰ μὴ παραπονῇται ἐκ τῆς
τύχης του. Les épreuves de la vie, et certes elles sont

nombreuses, fortifient l'âme de l'homme courageux, αἱ δοκιμασίαι τοῦ βίου, καὶ βεβαίως εἰσὶ πολλαί, ἐνισχύουσι (κ. λ. ἰσχυροποιοῦσι) τὴν ψυχὴν τοῦ γενναίου ἀνθρώπου.

Περὶ τῶν συνδέσμων. Des conjonctions.

Οἱ μᾶλλον εὐχρηστοὶ σύνδεσμοί εἰσιν οἱ ἐξῆς :

Et καί, si ἐάν, mais ἀλλά, car διότι, que ὅτι, ou ἢ, ni οὔτε, donc λοιπόν, si ἐάν, quand ὅτε, κ.τ.λ.

Ὑπάρχουσι δὲ καὶ συνδεσμικαὶ ἐκφράσεις (locutions conjonctives), ὧν αἱ πλεῖσται σχηματίζονται μετὰ τοῦ συνδέσμου que· ὡς αἰ ἀφιν que ἵνα, de sorte que ὥστε, après que ἀφοῦ, pendant que ἐν ᾧ, puisque ἐπειδὴ, quoique εἰ καὶ κτλ.

Διαίρουνται δ' οἱ σύνδεσμοι εἰς δύο εἴδη· εἰς συνδέσμους ἀνεξαρτήτων προτάσεων (conjonctions de coordination), οἷτινες συνδέουσιν ὅμοια μέρη προτάσεων, καὶ προτάσεις ἀνεξαρτήτους, ὡς Pierre et Paul jouent avec ardeur mais ils travaillent gaïement en classe, ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος παίζουσιν ὀρμητικῶς, ἀλλὰ ἐργάζονται προθύμως ἐν τῇ τάξει· εἰσὶ δὲ τοιοῦτοι οἱ et, ni, ou, mais, car κτλ.· καὶ εἰς συνδέσμους ἐξηρητημένων προτάσεων (conjonctions de subordination), οἷτινες συνδέουσι προτάσεις ἐξαρτωμένας ἐκ τῆς κυρίας· ὡς je ne pense pas qu'il vienne aujourd'hui, δὲν φρονῶ ὅτι θὰ ἔλθῃ σήμερον· εἰσὶ δὲ τοιοῦτοι οἱ que ὅτι, si ἐάν, quand ὅτε, quoique ἂν καί, puisque ἐπειδὴ, tandis que ἐν ᾧ, parce que διότι κτλ.

Παραδείγματα.

Pour qu'on vous obéisse obéissez aux lois; ἵνα ὑπακούωσιν ὑμᾶς, ὑπακούετε τοῖς νόμοις. Je vous écris afin que vous ne disiez pas que je vous ai oublié, ὥς γράφω ἵνα μὴ εἴπητε ὅτι ὥς ἐλησμόνησα. Travaillez avec ardeur, car

le temps est précieux, ἐργάσθητε προθύμως, διότι ὁ καιρός ἐστι πολῦτιμος. Ni l'or ni la grandeur ne nous rendent heureux, οὔτε ὁ χρυσὸς οὔτε τὸ μεγαλεῖον (δὲν) καθιστῶσιν ἡμᾶς εὐτυχεῖς. Restez-ici ou partez, μείνατε ἐδῶ ἢ ἀναχωρήσατε. Je ne suis pas venu chez vous puisque vous aviez à sortir, δὲν ἦλθον εἰς τὴν οἰκίαν σας διότι εἵχετε σκοπὸν (ἀνάγκην, ὑποχρέωσιν) νὰ ἐξέλθῃτε. Tout le monde croit que l'âme est immortelle, πάντες πιστεύουσιν ὅτι ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἀθάνατος. Quoique que vous soyez instruit, soyez modeste, ἂν καὶ εἴσθε πεπαιδευμένος, ἔστε μετρίοφων. Si un ballon s'élève dans l'atmosphère c'est parce que son poids est moindre que celui de l'air qu'il déplace, ἐὰν τὸ ἀερόστατον ὑψῶται ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ, γίνεται (ἐστὶ) τοῦτο διότι τὸ βάρος αὐτοῦ ἐστὶν ὀλιγώτερον ἢ τὸ τοῦ ἀέρος τὸν ὁποῖον ἐκτοπίζει. Tandis que j'écrivais, cela me vint à l'esprit, ἐν ᾧ ἔγραφον, τοῦτό μοι ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν. Parce qu'elle meurt faut-il que vous mouriez? διότι αὕτη ἀποθνήσκει πρέπει ν' ἀποθάνῃτε; Pendant que Mentor parlait ainsi avec Nestor, Idoménée et Télémaque les regardaient du haut des murs de Salente; ἐν ᾧ ὁ Μ. ὠμῖλει οὕτω μετὰ τοῦ Ν. ὁ Ἰδομενεὺς καὶ ὁ Τ. παρετήρουν αὐτοὺς ἐκ τοῦ ὕψους τῶν τειχῶν τοῦ Σαλέντου¹.

Περὶ τῶν ἐπιφωνημάτων. Des interjections.

Ἐπιφωνήματά εἰσι :

α'. Χαρᾶς (de joie); Ah! bon! ἄ, καλῶς.

β'. Λύπης (de douleur); Aie! ah! hélas! αἶ, ἰού, φεῦ.

γ'. Φόβου (de crainte); Ha! hé! ho! ἄ, ἐ, ὦ.

1. Σάλεντον πρωτεύουσα τῶν Σαλεντίνων, θεμελιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰδομενέως ὑποτίθεται ὅτι ἐστὶ τὸ σημερινόν Soletto, πόλιν τῆς Ἰταλίας.

δ'. Θαυμασμοῦ (d'admiration); Ah! eh! oh! ἔα, τί γάρ; ὦ.
 ε'. Ἀποστροφῆς (d'aversion); Fi! Fi donc! ἄπαγε, ἄπαγε δὴ!
 ς'. Ἐνθαρρύνσεως pour encourager; Allons! ça! courage!
 ἐμπρός, ἄγε! ἄγε δὴ! θάρρος, θάρρει!

ζ'. Κλητικὰ (pour appeler); Holà! hé! gare; Αἶ! σύ, ὦ
 οὗτος! Αἶ! ἀποχώρει, πρόσεχε.

η'. Διατακτικὰ (pour faire taire); Chut! paix! σίγα,
 σιωπή! ἡσυχία, πᾶξ!

Ἵπάρχουσι δὲ καὶ οὐκ ὀλίγαι ἐπιφωνηματικαὶ ἐκφράσεις (locutions interjectives); εἶον en avant ἐμπρός, eh bien! λοιπόν, εἶτα, ἥσυχος, οὐ κακῶς, à la bonne heure καλὰ, καλῶς, ἔχει, à merveille θαυμάσια, θαυμαστῶς κτλ.

Παραδείγματα.

Eh bien! je suis cet homme-là, οὐκοῦν ἐκεῖνος εἰμ' ἐγώ. Ah; que les oeuvres de Dieu sont belles! ἄ! τί ὡραῖά εἰσι τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ! Hélas! qu'est devenu mon fils? φεῦ! τί ἐγένεν ὁ υἱός μου; Oh! quel malheur de naître dans de si grands périls! ὦ! τί δυστυχία νὰ γεννηθῇ τις ἐν τοσούτῳ μεγάλῳ κινδύνῳ! Holà! hé, le mort, c'est à toi que je parle; οὗτος, σὲ λέγω μέντοι, σὲ τὸν τεθνηκότα. Fi donc! oseriez-vous donner un tel exemple d'ingratitude? ἄπαγε! ἤθελες τολμήσει νὰ δώσης τοιοῦτον παράδειγμα ἀχαριστίας; Presque expirant, le jeune héros Joubert criait encore à ses soldats: en avant, mes amis, en avant! Σχεδὸν ἐκπνέων ὁ νέος ἥρως Γοβέρτος ἐφώναζεν ἀκόμη εἰς τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ «ἐμπρός, φίλοι μου, ἐμπρός!»
 Ça, venez, tuons-le δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν.

ΤΕΛΟΣ

futur. passé

j'aurais en
tu aurais en
il aurait en
nous aurions en
vous auriez en
ils auraient en

11.

12

13

135

Environ

Environ

Environ

024000027912

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

Γαλλικὸν Ἀναγνωσματοάριον. Πρὸς χρῆσιν τῶν τῆς
τὰ Ἑλληνικὰ σχολεῖα φοιτῶντων, ἀριστεύσαν κατὰ τὸν
διαγωνισμὸν τοῦ 1899.

«Τὸ Ἀναγνωσματοάριον τοῦ κ. Ι. Τέτση εἶναι τὸ ἄριστον
οὐ μόνον τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ὑποβληθέντων, ἀλλὰ καὶ
τῶν ὅσα ἔτυχε ποτὲ τὰ ἴδωμεν.» (Ἐκ τῆς ἐκθέσεως τῶν
Κριτῶν).

Γαλλικὴ Γραμματικὴ, πρὸς χρῆσιν τῶν Ἑλληνικῶν
σχολείων, ἀριστεύσασα κατὰ τὸν αὐτὸν διαγωνισμόν.

Σημειώσεις. Τὰ δύο ταῦτα βιβλία, ληξάσης ἤδη τῆς πε-
νταετίας, διεγράφησαν ἐκ τοῦ ἐν τῷ Ὑπουργείῳ καταλόγου τῶν
διδασκτικῶν βιβλίων, ἐπομένως διαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ
ἡ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ χρῆσις αὐτῶν ὑποβληθέντα ὁμῶς καὶ
πάλιν εἰς τὸν κατὰ τὸ 1904 διαγωνισμὸν μετὰ πολλῶν προσ-
οδηκῶν καὶ βελτιώσεων ἠρίστευσαν καὶ πάλιν ὥστε τοῦ λοιποῦ
αὐτοῦ ἡ περὶ ἐγκριθεῖσα ἐκδοσις τοῦ 1904 δέον ν' ἀναγρά-
φηται ἐν τῷ προγράμματι.

Γαλλικὴ Γραμματικὴ, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν
Γυμνασίων.

Γαλλικὴ Χρηστομάθεια, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν
τῆς α' τάξεως τῶν Γυμνασίων.

Γαλλικὴ Χρηστομάθεια, πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν
τῆς β' τάξεως τῶν Γυμνασίων.

Montesquieu, μετὰ γραμματικῶν, συντακτικῶν, ἐρμη-
νευτικῶν, ἱστορικῶν καὶ κριτικῶν σημειώσεων.

Μέθοδος Ahn, μέρος Β'. μεταφρασθεῖσα ἐκ τοῦ Γερ-
μανικοῦ καὶ μετὰ πολλῶν προσοδηκῶν ἐπανεξηθεῖσα.
Ἐξεδόθη ἐν Λειψία.